[பிஸ்மில்லா ஹிர்றஹ்மா னிர்றஹீம்]

இஃது

தமீ மன்சாரி மாலை.

காயற்பட்டணம்

ஷைகுலெப்பை யவர்கள்

பாடியது.

முன் அச்சிட்டிருந்த பிரதிக்கிணங்க

அஷ்ஷைகுகாமில் அல்ஆரிபு பில்லாஹி ஹஜறத்து
ஹாஜி மொன்னா முஹம்மது காதிரி ஷுத்தாரீ
யவர்கள் குமாரரும்,
சென்னை "முஸ்லிம் கல்வி விருத்திச் சங்கத்" தலைவரி
லொருவரும்,
"லிவாவுல் இஸ்லாம்" பத்திராதிபருமாகிய
ஹஜறத்து மவ்லவி ஹாஜீ
ஷைகுமீரான் முஹ்யித்தி னவர்களால்
ஸ்தாபிக்கப்பட்ட

இஸ்லாமிய்யாப் புஸ்தகசாலை
முஹம்மதிய்யாப் பிரசில்
அச்சிட்ட அசல் சுத்தப் பதிப்பு.

சென்னை 1917 மெயீ

இதன் விலை, ... அணா 6.

OFFICE OF THE REG... JAN... MA...

இப்புஸ்தக சாலையை
புதிதாய்
ஏற்படுத்தியதின் காரணம்.

இதற்குமுன் அச்சிட்டு வெளிவந்திருக்கிற அரபுத்தமிழ் சுத்தத்தமிழ், கிதாபு புஸ்தகங்களை சீர்திருத்தி சுத்தமாக்கி (உரூமன்) யானி பொதுவாக அச்சிடுவதற்காகவும், இன்னும் இதுவரை நமது சுயபாஷையில் வெளியாகாமலிருக்கிற அரபு, பார்சு, உர்து பாஷைகளிலுள்ள முக்கியமான கிதாபுகளை தர்ஜுமாச்செய்து (குஸூசன்) யானி சொந்தமாக அச்சிடுவதற்காகவும், வேண்டியே இப்புஸ்தக சாலையை புதிதாய் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றது.

தவிரவும் "மார்க்கமறியாத மஹல்லைக்காரர் வரிசை யிமாமத்துச் செய்வதுதான், பார்க்க வறியாத வைத்தியன் தான் பரநசலுக்கு மருந்தையீந்து, பேர்க்க பிரிக்கவும் பத்தியங்கள் பேணியுரைக்கவு மறியாமலே, ஆர்க்கும் சொல்லாம லோடிப்போவான் அவனே யிவனென்றே யறிந்துக்கொள்வீர்" என்று அதபு மாலையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற பிரகாரம் மார்க்கமறியாத இமாமத்து செய்கிற லெப்பை பேஷிமாம்களின் கெதி இவ்விதமிருந்தால்; மார்க்க கல்வி படியாதவர்களும், மற்றஅன்னிய மதஸ்தர்களாகிய குப்பார்களும் அச்சிடும் கிதாபு புஸ்தகங்களின் கெதி எவ்விதமாயிருக்குமென்பது யாருஞ்சொல்லியாதெரியவேண்டும். கைப்புண்ணைப் பார்க்க கண்ணாடி வேண்டுமோ?

ஆ! ஹா!! இத்தகையானவர்களால், பற்பலவாறாக அச்சிட்டு சீர் கொலைந்து சிதருண்டு போன இப் புஸ்தகத்தை சரியான மூன் அசல் பிரதியைக்கொண்டு "பாசிபடர்ந்த பலபிறதண்ணீரைத் தெளித்து வடித்து பரிசுத்தமாக்குவது" போல் சீர்திருத்தி சுத்தப்பதிப்பாய் அச்சிடப்பட்டிருக்கின்றது.

ஆகையால் இவ்வாறாக சீர்திருத்தி சுத்தப்பதிப்பாக அச்சிட்ட இப்புஸ்தகமும், மற்றும் தங்களுக்கு தேவையான கிதாபு புஸ்தகங்களும் நேரிலும் தபால் மூலமாகவும், நல்ல பதிப்பாகவும் [illegible] கண்ட இடத்தில் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

[தேவையானவர்க[illegible] பஞ்சாங்கக் கேட்லாக்கு இனாமாக அனுப்பப்படும்.]

[illegible] பெற்றுக் கொள்ளுமிடம்.

இஸ்லாமிய்யாப் புஸ்தகசாலை,

முஹம்மதியாப் பிரஸ்,

[illegible] மூர் தெரு, முத்தியாலுப்பேட்டை, மதராஸ்.

பிஸ்மில்லா ஹிர்றஹ்மா னிர்றஹீம்.

இஃது.

தமீமன்சாரி மாலை.

காப்பு

அறுசீர்க் கழிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

சீர்கொண்ட மக்க மேவுர் திருநபி தோழ ரான
தார்கொண்ட மாலை மார்பன் தமீமன்சா ரிகதை பாட
நீர்கொண்ட புவியும் வானு நிலைவொடு கிரண மற்றுங்
கார்கொண்டே படைத்துக்காக்கும் கத்தனே காப்ப தாமே.

கடவுள் வணக்கம்.

கண்ணிகள்.

ஆதிதிருத் தூத ராலகபி தோழரிலே
நீதிமறை புறக்கா னேர்வழியி லானவராய் 1

அமீறுகள் போற்றுமெங்க ளருமைதனு யார்களிலே
தமீமன் சாரியவர் தங்கதையை யான்பாட 2

சொல்லதிக நில்லாத தூய்ய பெரியவனே
வல்லமைகள் தந்துநல்ல வாக்கருள்வா யாண்டவனே 3

இக்கதையான் பாடிதற்கின் றென்றுமுள்ள நாயகனே
மிக்கபிழை வாராமல் மேமிலோனே காத்தருள்வாய் 4

எல்லாம் படைக்குமுன்னே யிறையவனா ருளொளியில்
நல்லதொரு முத்தாக நன்றாய் வகுத்தாயி 5

முன்னுதித்துப் பின்பிறந்த முத்தி ராயுண் டானநபி
வன்னமலர்த் தாளிரண்டு மறவே [illegible]ருநாளும் 6

தெள்ளு மொழிபகருந் திருவாயிற் க[illegible]ரும்
வள்ளல் அபூ பக்கர் மலர்ப்பாதம் யான்மறவேன் 7

ஆற்றைத் திருப்பிவிட்டே யவ்வூரிற் றின்வளர்த்த
ஏற்றமுறு மன்னருமை திருதாளை யும்மறவேன் 8

இலங்குமகு பூலா மெழில்சேர் பலகைவரி
டலகி லெழுதுமெங்க ளூதுமானை யும்மறவேன் 9

கலிமா மொழிபகராக் காபிர் களையறுக்கும்
அலியார் திருப்பாத மன்பாக யான்மறவேன் 10

துங்கநபி பேரர் சுவனக் கனியருந்துஞ்
சங்கை யசனுசைனர் தாளையொரு நாள்மறவேன் 11

பதுபத்த ரோடு பயகாம்பர் யார்கள்நல
சதுபத்திரன் டாயிரம்பேர் தாளையொரு நாள்மறவேன் 12

ஜெகமேழும் போற்றுமெங்கள் செய்யிதுர் றகுல்போர்
பகுதாது மீரான் முகியித்தீன் றாள்மறவேன் 13

தீரா வினைதீர்க்கும் செய்யிதப்துல் காதிறென்னும்
மீராதன் தாளை மேன்மையோடு யான்மறவேன் 14

அன்பியா அவுலியா வானமுசு லிமூமின்
செம்பொன்மலர்ப் பாதந் தினந்தோறும் யான்மறவேன் 15

பாலுநற்றேன் சீனி பழமுமது போல்வசன
நாலிமா மானேனுரை நான்மறக்கே னெப்போதும் 16

இறைவன் புறக்கானி லிறக்கிய வேதவழி
மறையாப் பொருள்விளக்கும் வண்மையுள்ள ஆலிமாம் 17

சுலைமான் லெப்பையென்னும் தாயோரைப் போற்றிசெய்யில்
அலைவொருநாள் வாராதிங் கானசம்பத் துண்டாகும் 18

நேமமற காத நின்னையன்கள் குன்றுத
* சாமுலெப்பை தாள்போற்றிற் றுழ்வொருநாள் வாராது 19

இதற்கப் புறுக்கான் இல்முக் கடலான
சதக்கத்துல் லாமலர்த்தாட் சங்கையொடும் யான்மறவேன் 20

தமீமன்சா ரீகதை[illegible] பத் தமி[illegible]றை யாக்கித்தந்த
சாமுனு லெப்பை [illegible]ரு தா[illegible]யொரு நாளமறவேன் 21

தானேன் புறுக்கானைத் தப்பாம லேயோது
மாமுனு லெப்பையிரு மலர்ப்பாத மேமறவேன் 22

* சாமுலெப்பை யென்பது சதக்கத்துல்லா அப்பாலவர் களின் சகோதரர், சாமு நயினார்லெப்பை யாலிம்சாஹிபென் றுணர்க

பன்னுந் தமிழறிவும் பாரிசவு மேதெரிந்த
இளவிப்பிள்ளை வெப்பை யிருபாத மும்மறவேன் 23

கத்தனரு ளால்வேதங் காசினியி லோதும் வல்ல
உத்தடலமாக்கள்பத மொருபோதும் யான்மறவேன் 24

காவியங்கள் பாடுமந்தக் கவிதைப் பாவாணர்முன்னே
நாவிலா வூமையவ னன்படிப்பே னென்பதுபோல் 25

பன்னு தமிழ்ப்புலவர் பாடுங்க விதைமுன்னே
சின்ன மதலைபோய்த் தென்னவென்ன வென்றதொக்கும் 26

மயிலாடு மவ்விடத்தில் வான்கோழி யாடுதல்போல்
இயல்பாடும் புலவர்முன்னே யிக்கவியான்பாடுதற்கே 27

செஞ்சொற் பயனறியேன் சீர்தளையுந் தானறியேன்
புன்சொல்லான் பாடினதின் பிழைபொறுப்பீர் நல்லோரே 28

காகிற்பதி வாழுங் கருப்பாதின் காவலவன்
வாகாரு மிக்கவிதை வழுத்துந் தமிழாலே 29

சிங்கக் கொடித்தலைவன் செய்யிதருள் செய்குலப்பை
சங்கை பெறவுலகிற் றன்பாட லாற்றனனே. 30

நூன்முகம்.

குங்குமத்தார் மார்பினெடுங் கூறரிய சீர்வீறு
மெங்கும் புகழ்பரப்பி யிறசூ லரசாண்டு 31

அல்லா வருளின்படி யாலநபி யானவர்கள்
நல்லாம் சுவர்க்கபதி நாடியே போனதற்பின் 32

வண்மையபூ பக்கர்புவி வாழ்ந்துவான் போயினர்பின்
உண்மை யுமறுகத்தா புலகாளு நாளையிலே 33

உலகெல்லாம் சேர வொருகுடைக்கீ [illegible]ப்
பலமன்னர் தேயம் பகையறவே பா[illegible]டுத்தி. 34

கலசமிடு மொன்னர்கள் களபதிகு [illegible]
தலைபதிபாசர் கோமான் தாரணியைத் [illegible]ண்டார். 35

தாரணியைத் தாளுண்டார் தாரகி நி[illegible]றயாகப்
பாரதனி லேகவிமாப் பயிர்தான் வ[illegible]ர்ந்திதற. 39

நீரணிபு வனமெல்லா நெறியொடுசெங் கோலோச்சி
வாரணிமுலை யார்வாழ்த்த மன்னும திருக்குனாளில். 37

வசனம்.

இப்படி நீ தத்தோடு உமறுகத்தாபு றலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்கள் எழுவான்படுவா னெல்லாஞ் சேர்த்திமிரும்படி ஒரு குடையிற் புவியையாசாளுங் காலின் வரலாறு சொல்வாம்.

கண்ணிகள்.

மக்கமதி லுவு மகிபென்னும் சாக்கியமு
மிக்கவுமா மூறாமு மிசறுபகுதா துடனே. 38

மூஅத்தான் குருசானி மொழிஹறபசி நத்தீறயம்
வதுத்தான காஹூரவு மட்டிடா கைபறதும். 39

சமுமி லகடம் எழிலாச செங்காளும்
வாழும் பதிகளெல்லாம் வாகுமரின் செங்கோலால். 40

திக்கிலுள்ள மன்னரெல்லாஞ் சென்றுதிரை கட்டிநிற்ப
பக்கமுள்ள மன்னரெல்லாம் பாதம் பணிந்துநிற்க. 41

தக்கமிடு மன்னர்முடி தரையிற் கிடந்துருள
மிக்கமுடி மன்னர்கெளிலு வேலோகண்டே காத்துநிற்க. 42

வங்கர் கலிங்கர் மராடர் திறையளக்கக்
கொங்கர்கரு நாடர் குடகர்பா கோசலர். 43

வங்காளங் கிட்டா மலையாள ரீளமொடு
இங்கலார் நிலாந்தர் சீனர்மிஞ்சுங் கன்னடரும். 44

வடுகர் கவுடர் மாசின ரொட்டியரும்
அடலாய்த் திறையளந்தே யாசாரஞ் செய்வாரும். 45

கண்டுவெணங் காத[illegible]காயிர் குலைமறுத்தும்
பண்டுவெணங் கா[illegible] பாராச[illegible]ளைப்பிடித்தும். 46

கவிமாப் பயிரேற்ற[illegible] கதிளிவெல்லாந் தழைக்கப்
புவிமா னெருநுனைமீற் பொருந்திப் புனலுண்ணவும். 47

பருந்துங் கிளியுமொரு பந்தரத்திற் றூனுறைய
அருந்து மிரைபுலியா தவளாக்கி மேர்க்குஞ்சிட. 48

துங்க காடிசிங்கம் ஐவாய் மிருகங்களும்
தானே யுமறுகத்தாப தம்பேர்கேட் டாலடுங்கும். 49

சந்திரனுஞ் சூரியனுந் தரையும் விசும்புமுதல்
அந்தரத்தின் வானவரு மழகாய் நடுங்கிருப்பார். 50

தந்தை தலையறுத்துத் தாரணியில் விட்டெறிந்தோர்
மைந்தனையும் ஹத்தடிபால் வதைசெய்த மன்னவர்காண். 51

என்றுமறு மன்னரெல்லா மிருமருங்குஞ் சூழ்ந்துநிற்க
வென்றியுள்ள வெள்ளானை வேந்துமது கத்தரபால். 52

சிங்கக்கொடி யோங்கத் திரள்மன்னர் தாம்போற்ற
மங்களங்கள் வாழ்த்த மறுமன்னர் கொண்டாட. 53

பவளக்கொடி யோங்கப் பாத்திஹாத் தானேநத்
தவளச்சங்கருங் கறங்கத் தவில்முறசுந் தான்கறங்க. 54

கொற்றக் குடைநிழற்றக் கொம்பனையார் தான்வாழ்த்த
வெற்றி வலம்புரிகள் விருதுசின்னந் தான்முழங்க. 55

வெஞ்சா மரையிரட்ட மின்னார் பலிமாறப்
பஞ்சாட் சரமறைமீயார் பார்வேந்தர் தாம்போற்ற. 56

வட்டுப் பிடித்துவர வாணர்விரு தோதிவரப்
பட்டுப்பணி மாருப் பாவாடை போட்டுவர. 57

கட்டியக் காரர் கலைமீயார் புகழ்ந்தேத்தப்
பட்டுமணி மாலை பாவாடை போட்டுவர. 58

அட்டதிக்கு மன்னரெல்லா மாசாரஞ் செய்துநிற்கத்
தட்டுத்தட் டென்னத் தவில்க ளடித்துவர. 59

பேரிகை டம்மாரம் பெரிய தவில்முரசு
பூரிகை யெக்காளம் புடைத்தே தொனிகுமுற 60

நாககர மேளம் நகரா விருதுகொம்பு
கூகாண மாகக் கோடிபுடை சூழ்ந்துவர 61

ஆலவட்டம் வீச வாசர் புடைசூழத்
தாலவட்ட மெல்லாம் தாங்கி யொருகுடையில் 62

செங்கோல் முறைநடத்திச் சிங்கா சனத்திருந்தார்
குங்குமத்தார் மார்பர் கொலுவிருக்கு மந்நாளில் 63

தமீமன்சாரியை ஜின்கொண்டு போனது.

விருத்தம்.

மன்னர்கோ னுமறு கத்தாப் மானில முழுதுஞ் செங்கோல்
இன்னிதா யாளு நாளி லியல்பெறுந் தமீமன் சாரி
பொன்னகர் மடவார் போற்றும் பொறைநெறி யறிவுமுள்ளார்
அன்னவர் வரலா றெல்லாம் யாவரு முவந்து கேளீர். 64

யாவரு முவந்து கேளீ ரறிவுள்ள தமீமன் சாரி
காவலன் பரிசை பெற்ற கபீபிற சூல்தன் தோழர்
மாவலோர் யார்க டன்னில் வல்லவன் கிருபை யுள்ளோர்
பூவினிற் றேவு கொண்டு போனதின் வாறு சொல்வாம் 65

வசனம்.

றசூலுல்லா வுடைய யார்கள் நாற்பத் தீராயிரம் பேர்களில் நின்றும் வீரசூரமு மிகுந்த அழகு சூறத்து முடையவருமாய், அல்லாஹுத்தஆலாவுடைய கிருபைப்பேறுபெற்றவருமாய் அற புநாட்டிலே ஷாமுதேயத்தி லரசர் வாழ்க்கையுடைய தமீமன் சாரியார் முமீனுக்கெல்லாம் ராஜாவாகிய வுமறுகத்தாபு றலியல் லாஹு அன்ஹு கொலுக்கூடி மாளிகைக் கெழுந்தருளின பின் தாமூர் தமது மாளிகைக்கு வந்தா ரென்றவாறு.

கண்ணிகள்.

வந்தார்தம் மாளிகையில் மாரனுர் மனமகிழ்ந்து
விந்தைதமயிற் சாயலினுல் வேண்டும் பசியாறி 66

சங்கையழ குள்ளநல்ல தமீமன் சாரியரும்
மங்கையருந் தாமுஞ்சப்ர மஞ்சத்தோர் பாய்தனிலே 67

கூடிக் கலந்துநல்ல கொங்கைநலம் பாராட்டி
நாடியே யங்கோர நாமுழுக வேண்டுமென்றார் 68

அவ்வேளை தன்னி லரிவையுந்தா னேதுசொல்வாள்
கொவ்வைக்கனி வாய்திறந்து கோதையுந் தானுரைத்தாள் 69

செவ்வே வெளுக்கவில்லை செம்பாரி நேரத்திலே
இவ்வேளை போகா திருமென்று சோர்ந்திழைதான். 70

ஒவ்வாதசொல் லுரைத்தவொண் ணுதலைப்பார்த் துரைப்பார்
அவ்வ லொகுத்திலேதா னல்லோ முழுகவேண்டும் 71

ஆலைபி சொன்னாஹனீ தங்குளத்தந் தாமுழுகி
மேலவினை யேயணைக்க வேண்டுமென்று ரப்போது . 72

இன்னஞ்சத்தூ மேசை யீங்கிருந்து போய்முழுகு
மென்னவவன் சொல்ல இதுதான் விதியல்லவே 73

புறக்காண வழிநடந்தாற் பொற்பதியுண் டாகமக்குச்
சறுக்கிடடந் தோர்கள் தாழ்வார் நரகிலென்றார் 74

தடுத்து விலகாதே சங்கையல்லக் காணுமிதிங்
குடுத்தாடை கூசு முடனெடுத்து வாருமென்றார் 75

கன்னல் மொழிமடவாள் கையிற்கூசு டுத்தாடையும்
இன்று பிடியுமென ஈந்தா ளவர்கரத்தில் 76

அந்நேர மங்கொருத்தே வானை வடிவாகக்
கன்னமிட வந்தவர்போற் கதவடியி லேபதுங்கி 77

துதிக்கைதனை நீட்டிச் சுற்றிப் பிடித்ததுவே
கதிக்கப் பதுங்கக் கலங்கப் பிடித்ததுவே 78

பூனைபோ லேபதுங்கிப் புலிபோற் பிடித்ததுவே
ஆனைபோற் றேவாங் கடர்ந்து பிடித்ததைத்தான் 79

கன்ன லனையமொழிக் கன்னியருந் தானறியாள்
இன்ன பிடித்ததென்றங் கேந்திழையாள் தானறியாள் 80

விடிந்துவரக் காணமல் மெல்லியரு மேக்கமுற்றுக்
கடிந்துவரக் காணமற் கலையிழந்த மானதுபோல் 81

மன்றல்கொண்ட தார்மார்பர் வாரவழி பார்த்தேங்கி
இன்றுநா ளேவருவா ரென்றிருந்தா ளேதேடி 82

உண்டுபசி தீராம லுருகி மிகவாடிக்
கன்றிழந்த மான்போலே காரிகைதா னேயிருந்தாள் 83

விருத்தம்.

இப்படி வருட மூன்று மிடைக்தமு துருகி வாடிச்
செப்புநேர் முலைமின் னுடாள் தீயிடு மெழுகு போல
ஒப்பிலா ளிகமொன் றில்லா னூழ்வினை யெம்மை விட்டுத்
தப்புமோ வென்ன மைந்தர் தம்முக நோக்கிச் சொல்வாள்

மைந்தரே கண்மணே முத்தே மதிமுகக் கனியே யுங்கள்
தந்தைய ரெங்கே யென்றே தாயார்வாய் புலம்பக் கண்டு
எந்தையே பிதாவே நாங்க ளிடைவது நன்றோ வென்னச்
சிந்தைய துருகக் கண்ணீர் சிந்தினர் தாயரோடும் 85

வசனம்

இவ்வண்ணம் மூன்று வருடமாகத் தமீமன் சாரியாரைக் காணாமற் றேடி யுருகி மறுகினா ரென்றவாறு.

கண்ணிகள்.

இப்படியே தான்பார்த்தங் கிருந்தார் மனஞ்சலித்து
மெய்ப்படியுந் தேன்மொழியார் மானாள் மதிமயங்கி 86

பின்னையொரு மூன்றினுக்கும் பேதகங்கள் வாராமற்
கிள்ளைமொழி மானாள்தாங் கேவலமாய்த் தானறைந்து 87

தாய்மக்கள் நால்வருமாய்த் தார்வேந்த ருமறுகத்தாப்
வாயல்களிற் சென்றிருப்போம் வாருநீர் மக்காளென்ன 88

என்றுமைந்த மூவருட னீன்றதாய் நால்வருமாய்ச்
சென்றுபுறப் பட்டுத் தெருக்கடந்து போகையிலே 89

மன்றல்கொண்ட தார்மார்பர் வள்ளலுக்கும் வள்ளலினூர்
வண்டர்களைத் தானொடுக்கும் வாசா ருமறாசர் 90

எங்களிருக் கின்றா ரென்றங்கு கேட்டளவிற்
குங்குமத் தார்மார்பர் குருவோதும் பள்ளியிலே 91

மூமின்க ளுக்கரசர் முஹம்மதுற சூல்மாதுலர்
கோமா னுமறுசத்தாப் கூட்டக் குழாம்நடுவே 92

மிக்கவுல மாக்கள் வேந்தர் புடைசூழத்
தெற்குவா யலருகே யிருக்கின்றார் செல்லுமென்றார் 93

கருபாவை நோக்கியந்தக் காரிகைதா னேநடந்து
வெகுசோ பனமாக வேந்த ருமறைக்கண்டாள் 94

கண்டு சலாமுரைத்துக் கணவனார் தம்பாலே
உண்டான செய்தியெல்லா மொண்ணுதலாள் தானெடுத்து 95

ஒன்றொன்றாய்ச் சொல்லி இன்னுமொண்டொடியா ளுரைப்பாள்
நன்று மிகுந்த நந்நபியின் மாதுலரே 96

மூன்று வருடமாச்சு மூமினே யென்கணவன்
சென்றுமிட மும்மறியேன் வர்திரும்ப வுங்காணேன், 97

பண்டுகொ ணாதகன்ற பத்தாவை நாடிநிதம்
இன்றுநாளை வருவா ரென்றகத்தி லெண்ணியெண்ணி 98

உடுக்கக் கலையுமில்லை யுண்டிருக்கச் சோறுமில்லைப்
படுக்கவொரு பாயுமில்லைப் பாராளு மன்னவரே 99

ஏழை யெளியவளை யெழுதி யொருவர்க்கீந்தால்
காலைகளு நாளுங்கஞ்சி குடித்தே கலிதீர்வோம். 100

இம்மா ளிவைகூற வேந்தனுமே நீதுசொல்வார்
அம்மாநீ யின்னமுநா லாண்டுக்கிரு வென்றுரைத்தார் 101

வேல்போல் விழியனைய மெல்லியுந் தானுரைப்பாள்
நாலாண்டிங் கெப்படித்தா னிருப்பேன் மன்னவரே 102

இன்றைக்கோ வாச மேதுமில்லை யென்னசெய்வேன்
என்றமொழி கேட்டே யெங்கோ னுமறாசர் 103

பைத்துல்மாற் காரர்தம்மை வாரு மெனவழைத்தே
உயர்த்திவிலைச் சீலை புதுபிடவைத் தான்கொடென்றார் 104

மானார்க்கு மக்களுக்கு மனது கொசியாகத்
தேனார் மொழியாட்குச் செல்லுஞ்செல வுங்கொடுத்து 105

நாலாண்டு மிப்படியே நன்றாய்க் கொடுத்திடென்றார்
வேல்போல் விழியார்க்கு வேண்டியதெல் லாங்கொடுத்து 106

மன்ன ருமறாசகத்தாய் வள்ள லுரை யின்படியே
அன்னநடை மானார்க்கு மாகங் களிகூர 107

அன்னங் கொடுத்தார்க ளாடைபல துங்கொடுத்தார்.
சொன்னங் கொடுத்தார்கள் தோகைதுவாச் செய்தனளே 108

ஆதி பெரியவனே யம்புவியெல் லாம்படைத்து
நீதியுட னெவர்க்கும் நிகரில்லா மன்னவனே 109

எங்கள்கலி தீர்த்த வேந்த ருமறாசை
மங்கா சுவர்க்கபதி காதலொடுந் தான்சேர்ப்பாய் 110

சுத்தன் கணவனைத்தா னென்னுடனே சேர்ப்பாய்நீ
நந்தாத நாயகனே நாடோறு முன்னவனே 111

வென்றியுள்ள ஆண்டவனே வெற்றிமா ராயங்கொடு
என்றுதுவாச் செய்துமனை யேகினாள் மானாள்தாம் 112

மானாரு மக்களுமாய் மாளிகையிற் போயிருந்தார்
மூனோர்க் கரசர்சொன்ன தினமெல்லாஞ் சென்றதுவே 113

நாலாண்டு சென்றதற்பின் னாயகருந் தானெழுந்து
சோலா கலவுமணி குங்குமத்தார் மார்பர்முன்னே 114

வந்துமுன்னார் நின்று மாதுநல்லா ளேதுசொல்வாள்
இந்துமுகத் தோரே யெங்கள்கலி தீர்த்தோரே 115

மூமீன்க ளுக்கரசே முதலோ னருட்கோவே
ஆமினார் பெற்ற அகுமதனார் மாதுலரே 116

மூன்று வருட முறைமையுடன் முன்னிருந்தேன்
ஆண்டோன் காக வமர்ந்திருந்தே னிப்போது 117

ஆசவரு டமே மாயிற்றே மன்னவரே
பாகினிய சொல்லாரப் பைங்கிளியைப் பார்த்துரைப்பார் 118

சுத்தா வுடன்பேசும் ஹபீபிறசூல் மார்க்கவழி
இத்தனாள் நூறு இருமென்று ரேந்திழைக்கு 119

பாதந்தனை பாவாத பார்த்திபர்தஞ் சொற்படியே
வேத முறையொழுங்கு வேண்டுங்காண் மெல்லியரே 120

என்றே யுமறரச ரிவ்வா றரைந்தபின்னர்
நன்றென்று மூமீன்க ளாயகமென் றேநடந்தாள் 121

மாளிகையை நோக்கியந்த மங்கைநல்லாள் சென்றிருந்தாள்
நாழிகையோ ராண்டாக நாரியர்தா னாட்கழித்தாள் 122

நூறுநா ளிப்படியே நுண்ணிடையாள் நாட்கழித்து
மாதிரண்டு பேசா வள்ள லுமறருகே 123

நடந்து மனைகடந்து நாரியர்க்கு நாயகிதாம்
குடந்தயங்கு மாமேருக் கொடுத்திடுநற் கொங்கையினாள் 124

எங்கள் குலத்தரசே யெத்திம்கள் நாயகமே
சங்கையுள்ள மூமீன்க டங்களுக்கெல் லாமரசே 125

நாளையென்று சொல்லாமல் நபிதோழ மார்களிலே
யேழை வெளியோர்க் கெழுதிக் கொடுமரசே 126

என்று மொழிந்ததற்பி னிருளின் மாதலர்தாம்
நன்றியுள்ள யார்க ளாறுபத்தி ராயிரவர் 127

தங்கள்முக நோக்கித் தார்வேந் தமறுசொல்வார்
மங்கையினைத் தாலிகட்ட வாள்வீர ருண்டோகாண் 128

அதிலோ ரசகாபி யறிவோ டெழுந்துசொல்வார்
நதியைத் திருப்பியந்த ராஜர் பெரும்பதியை 129

அதிக புதுமையினு லெல்லூரிசு லாம்வளர்த்தீர்
மதியை யழைத்தநபி மாதுலரே கண்மணியே 130

மறையி னெறிதவறு மாதா கனிந்தவெண்ணெய்
நரையின்மிதித் தேவாங்கித் தாம்பா தளித்தவரே 131

என்றுமிக்கா ஹென்பதனை யானறியேன் மன்னவரே
இன்றே யெனக்குநிக்கா ஹெழுதித்தா வேண்டுமென்றார் 132

அந்தமொழி கேட்டங் காள்வீ ருமறுகந்தாப்
சிந்தைதனி கூர்ந்தே நீச ருமறுகத்தாப் 133

காலி தனையழைத்தே காசினியோர் தான்சூழ
ஆலிம்நபி மார்க்கவழி யழகாயெழுது மென்றார் 134

நிக்காகஞ் செழுதியபின் னிறைந்த களறியுள்ளோர்
மிக்கான பாத்திகா விளம்பினு ரெல்லோரும் 135

ஆலநபி தோழ ரையெட்டு ராயிரமும்
மேலவனைத் தான்புகழ்ந்தார் வேந்த ருமருடனே 136

எல்லோரும் வாழ்த்தி யிறையோனைத் தான்போற்றி
மல்லார் புயத்தாரே மாப்பிள்ளை நாயகமே 137

மங்கைதனைக் கூட்டியுங்கள் மனையிற்போ மென்றனரே
சங்கை யுடனெழுந்தே சலாஞ்சொல்லித் தாழ்ச்சிசெய்தே 138

நல்லோர் பெரியோரே நபிதோழ ரேநீங்கள்
எல்லோருஞ் சொர்க்கபதி யினைப்பெறுவீ ரென்றுரைத்தே 139

ஏந்த அமறுபத மேற்றிப் புகழ்ந்துரைப்பார்
வேந்தர்க் கரசே விடையருளு மோமீனே 140

அல்லா வருளாலே ஆதிபவு சண்டாங்காண்
வல்லிதனைக் கூட்டியுங்கள் மாளிகைக்கு கேகுமென்றார் 141

வண்டுறையுங் கூந்தல் மடமாதே மாமயிலே
சென்றாகா மெங்கிருப்போஞ் சேடியர்க்கு நாயகமே 142

நம்மாளிகையுண்டு நாயகரே தீர்வாரும்
அம்மானி வைகூற அன்னம்போலே நடந்தார் 143

போறு ரிருவருமாய்ப் பூவையர்தம் மாளிகைக்கே
மாணுர்தன் மாளிகையை மணவறைவி டாக்கினரே 144

சாசமாகப் பூவெடுத்துத் தான்விதா னித்தனரே
பரமதா னியெடுத்து விரித்தார்கள் பாவைநல்லார் 145

மெத்தையதின் மேல்விரித்தார் மேற்கட்டிப்பூப் பந்தரிட்டார்
சுத்தர வருளிதெனக் கல்புகளி கூர்ந்திருந்தார் 146

பிரியக் கடல்பெருகிப் பெண்ணரசே கேளுமென்றார்
அருளைப் படைத்தவனை யாள்வணங்க வேண்டுமென்றார் 147

அத்தாவிச் சாமத்திலே யாவுமுலுச் செய்துகொண்டு
நித்திரைதான் செய்யாமல் நிமாசுசெய்ய வேண்டுமென்றார் 148

செம்பாதி சென்றதற்பின் தேவியே நாமிருவர்
சம்போகஞ் செய்து சந்தோஷ மாயிருப்போம் 149

என்றமொழி கேட்டாள் கொந்திழைதா னன்றெனவே
சென்றுகூ சாவெடுத்துத் தெளிந்த புனலெடுத்து 150

ஆசாரஞ் செய்தங் காயிழைதன் னீர்கொடுத்தாள்
ஏசாத் தொழவே யெழுந்திருந் தார்மூமின் 151

தண்ணீர் தனைவாங்கிச் சகாதத்துத் தானோதி
என்றுமுள்ள ஆண்டவனே யென்பிழையைப் பொறென்றே 152

இப்படியுஞ் செய்தே தொழுகைக்குப் போனதற்பின்
ஐயமறு மின்னா ளறக்கூசித் தான்கோதி 153

பத்தியுடன் றொழவே பண்பாக வேநடந்து
முத்தவெளி தன்னில் மொய்க்குழலாள் வந்திருந்து 154

கபுலாக்கு நாயகனே கர்த்தாவே யென்று சொல்லி
கிபுலாவை நோக்கி யிருந்தாள் கிளிமொழியாள் 155

மிசுபில் தனையோதி மிக்கஷகா தத்தோதித்
தசமனது காமத் துய்யவனே காவென்றனள் 156

விருத்தம்.

தூய்யவ னருளி னாலே துரிதமா பரிய பட்சி
தையலாள் வாசல் முன்னே தமீமனை யிறக்கி விட்டு
மையென வெழுந்து பட்சி வானையே நோக்கிச் செல்லக்
செய்யுநேர் மாது கண்டு திடுக்கமுற் றயர்ந்தா ளன்றே. 157

விண்ணிலே பட்சிசெல்ல விரிதலைச் சடையு மாக
நிண்ணயத் தமீமன்சாரி நேரிசை வாசல்முன்னே
கண்ணினுற கண்டுமாது தயங்கியே மயங்கியேங்கி
அண்ணலே றஹீமேயுன்ற னடைக்கலந் தானேயென்றாள் 158

வசனம்.

அப்பெண் கூசாவிலே தண்ணீர்கொண்டுவந்து கிபுலைவுக்கு நேரேயிருந்து முன் கைகழுவி முகங்கழுவும்போது தமீமன்சாரி யா ரிவ்வண்ணம்வந்து நின்றார்.

கண்ணிகள்.

முன்கை கழுவி முகங்கழுவும் வேளையிலே
மங்கைமுன்னே தமீமன் சாரிநின்றார் மாமலைபோல், 159

தலைரோமம் தான்வளர்ந்து தரையிற் சடைதூக்கக்
கலைகளொன்று மில்லாமற் கரும்பூதம் போலேநின்றார். 160

கண்டு கலங்கிக் கருத்தழிந்து மெய்மறந்து
பண்டுவினை யின்றுவந்து பலித்ததோ பாவிமுன்னே. 161

தேவுபரி யின்றே தெரிகிலே னென்றேங்கி
நாவுகொடு லாஹவுலை நன்றாகத் தானோதி. 162

ஆரென்று எப்போது சொல்லுவார் தமீமனவர்
காரனைய கூந்தல்பின்னே கணவனைத்தூ ராக்குவாரோ. 163

வந்தது நீயாரடா மரியாதை யில்லாமல்
எந்தன் கணவனென வேறாத் சொல்லுரைத்தாய். 164

என்வீட்டில் யான்வந்தே னென்றேநீ யல்லவோ
இவ்வபரியுந் தேவுகளுஞ் செப்புமோ யிப்படியே. 165

இன்னான் மகனீ யின்னார் மகளல்லவோ
முன்னை னிரவில் முதலிருவோ ருத்தனியே. 166

மன்னன் குறானில் வழங்குமோ ராயத்துநான்
சொன்னதுண்டே நீயுமன்று சொன்னதோ ராயத்துண்டே 167

எப்படிநீ சொன்னாலு மென்மனதிற் கேட்கவில்லை
இப்படியுஞ் சொல்லுக்கே தென்று ளிளமயிலாள் 168

என்புருடர்தமீ மன்சாரிக் கிப்பாரி லொப்பில்லைகாண்
மன்புருடர்க் கொவ்வாது வதன வொளியழகு. 169

எழு வருடமாயிற் றென்புருட னேகிப்போ
வானரசர் தான்பணியு மன்மதனை வெல்லவல்லார். 170

சின்றேறுபரி தேசோ தெரியாதுன மாயமென்னத்
தன்னுடலெல் லாம்பதறித் தத்தளித்தங் கேதுசொல்வாள். 171

ஐயோவி தென்னவினை யாயிற்றென் றுதானேங்கி
மையார் விழியாள்தான் வாய்விட்டுக் கூவென் றழுதாள். 172

கூவென்ற சொற்கேட்டுக் கோபமுட னேயறபி
மாவென்ற மன்னர்சிங்க மனையைவிட்டு வந்தடர்ந்து. 173

வந்தாநீ யாரடா மரியாதை யில்லாமல்
எந்தன்மனை யாளோ டிட்டோட்டுப் பேசுகிறாய். 174

என்றங்கச காயிக் கிருகண்ணிற் றீயெரிய
வன்றுறுக்கிப் பற்கடித்து வருவதுகண் டேதுசொல்வார் 175

வந்தவன்தான் யானல்லவோ வல்லிதானென் றேவியல்லோ
உந்தன்மனை யென்றே வுறுக்கியென்முன் னேடிவந்தாய். 176

உன்னைநான் விடுவதுண்டோ வென்றேயுறுக்கிச் சொல்வார்
என்னையறி யாதா ரிவ்வுலகில் யாருமில்லை. 177

என்மனையா ளென்பதனை யெல்லோருந் தானறிவார்
உன்மனையா ளென்பதனை யுண்டாக்க மாட்டார்காண். 178

அப்போ தசகாயிக் கதிகோப மானதுவே
செப்ப வொணாகடந்து சேர்ந்தார்யத் போராக. 179

சேர்ந்தபின் தமீமன்சாரி சிங்கம்போ லேபாய்ந்து
சேர்ந்த கழுத்தில் நெடிய நகங்களினால். 180

அழுந்தப் பிடித்தார்சகா யும்வாய் பிளக்கமென்ன
வளர்ந்த நகங்களினால் மறுபுறங்கா ணப்பிடித்தார். 181

அதைக்கண்டு மாறு னபயவகீ யாபமென்றான்
இதுகல்ல பாவமாயிற் றின்றாங் காதெழுதி. 182

செவ்வே மனையில்வந்து சேர்ந்திங் கிருக்கவில்லை
பவ்வக் கலியிதுவோ பாவியென்றன் பாக்கியமோ. 183

ஏழாண்டு பட்டசனை மெனக்குத்தான் போராதோ
ஆளவல்லான் ஆத ரருமதந்த ஆத்மாதுரர். 184

நாயின ரசர்முன்னே முறையிட்டேன் முன்றதாம்
தாமே மனதிரங்கித் தார்வேந் தமீறுகத்தாய். 185

ஏழுவருட மியா னிருந்தநெறி கண்டிரங்கி
ஏனழுமிசக் கிறுக் கெனைபெழுதி யிந்தார்காண். 186

இன்றென் மனையில்வந்தார் யான்செய்த பாவமிதோ
கன்று நடுவில்லையோ ராஜாவில் லாப்பதியோ. 187

கொன்றுவிடு மோதேவு கூகூ வெனவழுதாள்
மன்றல்கொண்ட தோளார் முகம்மதர் யார்கள்சிலர். 188

கூச்சத்தமே தென்றே கூடிவந்து தேடிவந்தார்
வாய்ச்சத்தங் கேட்டோடி வந்தார் நகரிலுள்ளோர். 189

சுற்றுள்ள யார்களெல்லாந் தொடர்ந்தோடி வந்தார்கள்
மற்றுள்ள யார்களெல்லாம் வந்தே மனைபுகுந்தார். 190

மனைபுகுந்த யார்களிவர் மற்கட்டைத் தான்விலக்கி
வினையோ விதென்னபழு வீனரண்டை யேமனுக்கு 191

என்று விலகி யிருந்தபேர் புத்திசொல்லிச்
சென்றங்கசு ராபிகள்முன் செப்புவார் தமீமனவர். 192

என்னையுதி யீரோவென் பேர்தமீமன் சாரியென்றார்
வன்னமுலை மாணுறு மனைபதுவு மென்னதென்றார். 193

அப்போ தசுகா பினைவோருந் தான்சொல்லுவார்
இப்போதேன் பேசகிறீர் எல்லாம்விழுந் தாற்றெரியும். 194

கொண்டற் குடையுடைய கோஜாதம் யார்களிலே
வண்டுறையுங் குங்குமத்தார் மார்பனையுங் கண்டிருப்போம். 195

இவ்வுலகிற் றமீமன்சாரிக் கியலழகுக் கொப்பில்லைகாண்
செவ்வா னெழுந்தமதி சேரா தவரழகு. 196

சட்டை யழகுஞ் சருவத்தாக் கட்டழகும்
வட்ட மதிமுகமு மலர்ந்த குழைமுக்காதும். 197

குவளை விழியழகும் கூர்தரிய மூக்கழகும்
பவள விதழழகும் பாகினிய சொல்லழகும். 198

வில்லின்புரு வத்தழகும் வெண்முத்துவற் பல்லழகும்
சொல்லரிக ரில்லாத சுறுமா விழியழகும். 199

குங்குமத்தார் மார்பதனிற் கோதையர்க ளாசைவைப்பார்
தங்கமுந்தா னொவ்வாது தமீமன்சாரி தம்மழகு. 200

கல்லார்க்கு நல்லார்கா ணையனருட் பெற்றவர்காண்
சொல்லத் தொலையாது தூய்ய வடிவழகு. 201

நாங்க ளதிவேகமே நபிதோழர்த மீமன்சாரி
பாங்கான பச்சைப் பரியுடைய பார்த்திபர்காண். 202

நபியினசு காபுகளில் நாற்பத்தி ராயிரரிற்
றவியாத வாள்வீரர் சண்டைப்ர சண்டர்களவர் 203

இன்றுநீர்த மீமன்சாரி யென்றதுதா னெங்களுக்கின்
கொன்றுந் தெரியவில்லை யுண்மையாய்ச் சாற்றுமில்லை. 204

உண்மையுள்ளோ ரல்லா வொழிவிலே நாண்டோர்காண்
உண்மையுள்ள யார்களேநீ ரொருவசனந் தான்கேளீர். 205

சோதியின் றன்கிருபைத் துரும்பைத்தூ ணாக்கவல்லான்
ஆதிபெருந் தூணை யத்துரும்ப தாக்கவல்லான். 206

கடலைத்திட ராக்கிக் காட்டைநக ராக்கவல்லான்
திடரைக்கட லாக்கிச் செப்புநகர்கா டாக்கவல்லான். 207

அல்லா வருட்படிமுன் னைதுவே யாருமல்லால்
வல்லாண்மை யாகில் மனுடரா லாவதுண்டோ. 208

காலை விடிந்ததற்பின் கத்தா புமருகே
யேலந்தருங் கூந்த லேந்திழையு நீருமவர். 209

மூன்றுமே ரும்முமறு மூமின ரசர்முன்னே
ஆண்டவன் றன்கிளை யருட்பெற்ற மன்னவரே, 210

எனப்போற்றி வேர்தரும நிடத்தி லுரைத்திடுவோம்
உமைக்கூட்டிப் போகவென்று வுடன்கூட்டி நீரேகும். 211

அவரைப் பழித்துமறந் தவர்பிறகே போகச்சொன்னால்
எவராகு மன்னர்முன்னே எதிர்த்துரைக்கப் போகாது. 212

தந்தையிச லாமார்க்குஞ் சற்றேபிசகினதாற்
சிந்தை நொனிந்து சேத்தைத் தணித்துவிட்டார். 213

பெற்றபிள்ளை செய்தகுற்றம் பிழைபொறுக்க மாட்டாமல்
தற்கடியி லுயிரைக் காபினியிற் கொன்றனரே. 214

அப்படிநீ தங்கெட்ட ராசமறு கத்தாப்தாம்
ஒப்புவமை யன்போகா ஹுமறுகத்தாப் நீதத்திற்சே. 215

என்றங் கசகாபியா ரெவருக்கும் புத்திசொல்லி
அன்றுதச் சூழ்ந்திருந்தார் நாயன் பணிவிடையால். 216

கிழக்கு வெளுத்தவுடன் செம்பீர்பிலால் வாங்குரைத்தார்
முழக்கமுள்ள வாங்குசத்த முத்தியுமர் தாங்கேட்டே. 217

கருபாவை நோக்கிக் கத்தா புமறரசர்
மருளூனை வாழ்த்தி மணிப்பள்ளி வாசல்வந்தார். 218

மறையோ ருலமாக்கள் மற்றுமுள்ள யார்களுடன்
நிறைந்து கூடிநின்றே நிமாசுதனைச் செய்தார்கள். 219

தொழுது முடித்ததற்பின் துவாவோதி யங்கவர்கள்
பழுதகலும் வல்லவனே பாவம் பொறுத்தருள்வாய். 220

என்ன வுமறிருகை யேந்திதுவாச் செய்தாரே
மன்னரசு சாபிகளு மறையோரும் ஆமீனென்றார். 221

பாத்திகா வோதியிருந் தார்கள் பரிவுடனே
வேற்றரசர் தாள்பணியா மேவலரை வென்றசிங்கம். ()

பள்ளிப் புறத்தினிலோர் பாரிசத்திற் றனிருந்தார்
அவ்லியார் மேலோ ருலமாக்கள் சூழ்ந்திருந்தார். 223

எவ்வனைத்தி ராயிரம்பே ரெழிலாகச் சூழ்ந்திருந்தார்
வெண்ணிலவைச் சூழ்ந்த மீன்கள்போற் சூழ்ந்திருந்தார். 224

இப்படியு மறுவேந்த ரிருந்தனரிருந்ததப்போ
தப்புறுத்த மீமன்சாரி தனையிராக் காத்தயார்கள் 225

ஒப்புட னிருவர்தன்னே டொன்றாத றனயுங்கூட்டிச்
செப்பமா ருமறுகத்தாப் திருப்பதம் வந்துகண்டார். 226

கண்டனர்த மீமன்சாரி கருதியேச லாமுங்கூறிக்
கொண்டல்சேர் குடையார்வேதக் குருநபி மாமறையே. 227

பண்டெனை யறிந்திலீரோ பார்த்திபர்க் கரசேகேளும்
தண்டுவார் சிக்கமேயான் தமீமன்சா ரியெனென்றார். ()

வசனம்.

இப்படித் தமீமன்சாரியார் சொல்ல ஜூமீன்கட்கெல்லாம் ராஜாவாகிய வும்றகத்தாமிஸீ தருளிச்செய்தா ரென்றவாறு.

கண்ணிகள்.

தமீமன்சாரி யென்றவுடன் சந்தாபித் தேயுமறு
கமதகை காபிகளில் நாமறியாப் பேருமுண்டோ. ()

தேவபரி ஜின்னே தெரியா தொணவேந்தர்
நாவுகொண் டோராயத்தை நபிமா அலிரோதி. 230

ஊதித்தா ரென்று ருரைத்தாகின்றார் தமீமன்சாரி
ஆதமி யானதிரு லசையாது நின்றனர்காண். 231

தேவபரி ஜின்னுனல் தெரியாத தூரஞ்செல்லும்
தாவுபரி வேந்தர் சந்தாபந் தீர்வதற்கே. 232

சமக்கெல்லாம் புத்திமா னுயான் அறு கப்புலியார்
தமக்கெல்லாந் தான்தெரியுஞ் சந்தாப முந்தீரும். 233

என்றேயு மறுகத்தா வெழுந்திட்டார் யார்களுடன்
தண்டாமரை யிணம்போற் றுசூழ்ந்தார் வேந்தரெல்லாம். 234

முகம்மதர்ற ரூல்மாஅலர் ஜூமீன்க ளுக்கரசர்
ஜகவுமறு தாமலியார் தம்மகத்திற் கேகடந்தார். 235

அலியார் மனைக்கும் அன்னை வெழுந்துசெல்ல
வலியவாள் வீரர் வகைவகையாய்த் தானெழுந்தார். 236

வச்சிரநா டாளுகின்ற வல்ல லுமறுடனே
பச்சைப்பரி வேந்தர் நடந்தார் பரிவாச. 237

மரகத மேருடைய வன்மை யுமறுடனே
குரகதங்கள் தானெருங்கக் கோடிப்படை சூழ்ந்தவர. 238

குருவின்பதம் போற்றுங் குறைநிக் குலத்தோர்கள்
சருவந்த மாமுடியோர் சதகோடி சூழ்ந்துவர. 239

கொள்ளாத தேசந்திறை கொண்டவுமறுடனே
வெள்ளானை வேந்தர் வீரரொரு கோடிவர. 240

குருபாதம் போற்றுங் குங்குமத்தார் மார்பருடன்
கருப்பாரின் காவலர் கடல்முழக்கம் போலெழுந்தார். 241

இந்நிலத்தின் மன்னர்பத மேற்றித் திறையளக்கும்
வன்னியர்களோர்கோடி மண்டலிகரோர்கோடி. 242

மிகவிருது முன்னடக்க வேந்தரணி பின்னடங்க
மகமேரிடக்கையன்னவன் வானிடிக்கு மொப்பதிர. 243

இந்தக் கொடியரு சிவந்தபவ ளக்கொடியும்
மங்காத வெண்கொடியு மகரமீ னக்கொடியும். 244

வட்டமதி போலே வளர்ந்தக்கி னக்கொடியும்
பட்டுப்பணி மாருப் பாவாடை போட்டுவர. 245

வட்டுப் புகழ்ந்துவர வாணர்கிரு தாதிவர
கட்டியக் காரர் கலையோர் புகழ்ந்துவர. 246

நாகசுர மேளம் நகார விருதுகொம்பு
வாருடனே முழங்க மண்ணும்விண்ணு மேயதிர. 247

சூரசதமேல் டம்பாரங் கோடையிடி போல்முழங்க
வீரக ரதங்களின்மேல் வெடிக்கை செய்துவர. 248

பேரிகை டக்காளம் பெரியவீ ரணமுடன்
பூரிகை மும்முரசு புடைக்குந் தொனிகுமுற. 249

தவிலொடுதம் பட்டர் தக்கவிடி போலதிர
செவியடக்கா வாத்தியங்கள் திக்கெல்லாந் தான்முழங்க. 250

மாரி பெருந்துபோங்கி மண்ணிற் பரந்ததுபோற்
சூரியனுந் தோற்றுமற் றதனால் மறைந்ததுவே. 251

விருத்தம்.

பொருசின வீர ராக்குப் புடைத்திரு மருங்கிற் போக
வருசின வார ணங்கள் மலைகள்போ லசைந்து செல்லத்

குருநபி தோழ ரான கோனரி யுமறு கத்தா
பருதியிற் பொலிய ராலி மாமனை குறுகி னாரே. 252

அரண்மனைக் குறுகி யாலிக் கன்புடன் றூது போக்கார்
பொருவினைக் குதிரை வென்ற பொற்புலி பாற்சென் றன்னூர்
ஒருவனை வணங்கு மூமீ னுமதுறை வார ரென்றார்
விரைவினிற் சொலுமுன் வந்தே வேந்தரைத் தமீ மிக் கொண்
டாரால். 253

வசனம்.

இப்படி மூமீன்கட்கெல்லாம் ராஜாவாகிய வுமறுகத்தாபு நபியல்லாகு அக்கவர்களை பலியார் தமீமிக்கட்டிப் புகழ்ந்து சலாமுஞ் சொல்லிச் சொல்லுவார் தேவரீரவர்கள் அல்லாகுத்தஆலாவுடைய தூதராகிய றசூலுல்லாவுடைய திருவாழிமுத்திரை தரித்த பட்டத்தி ராஜாவாயிருக்க மிசக்கினவாகியெழுந்தருளி வந்தகாரியமென்ன எந்தகாரியத்திற்கும் சொல்லி யனுப்பினைத்தால் சாவிபவர்கள் அடிமைக்கோடிவாரேனென்று பலனுஞ் செப்பிப் பாமதானிவிரித் தங்காசனத்திட்டபின உமறுகத்தாபு ராஜாவை யிருக்கவைத்து அலியார் தாமுமிருந்து கொண்டே திட்டப் பார்த்தாரென்றவாறு.

கண்ணிகள்.

மாதிட்ட கன்னுசின் வலக்கண்ணைத் தான்கெடுத்தோர்
ஏதிட்டுப் பார்க்க எங்கோ னபிமருகர் 254

பார்த்தார்ப தாதிவெள்ளம் பவ்வக் கடனடுங்க
வேற்றுருவாய்த் தமீமன்சாரி விரைந்துமுன்னே வாறதுவும் 255

கண்டவன் கலியுரைப்பார் காரணந்தா னேதெனவே
இன்றுதமீ மன்சாரி வாயல் புகக்கண்டு 256

வாருந்தமீ மன்சாரி சலாமென்றார் மன்னர்சிங்கம்
நேருந்தமீ மன்சாரி நீதியவி தான்பணிந்தார் 257

பணிந்தவரை யாதரித்துப் பார்வேந்தர் முன்னிறுத்தி
தணிந்தெனை நதிர்தவுடன் துய்யோர்க்கிருமையசைவர் 258

அப்போ துமறுகத்தா பலிதனை யேபுகழ்ந்தார்
இப்புவமை யில்லான்முன் னொருவருக்கு மிப்படியே 259

அல்லா அலியார்க்குக் கொடுத்த வறிவதுபோல்
எல்லோர்க்குந் தான்கொடுக்க வில்லையென் றேயகற்பின் 260

மன்ன ருமறுகத்தா வாள்வீர ரைநோக்கிப்
பொன்னுரு நல்ல புகழமுத வாய்திறந்து 261

ஏழிரவு மோரிரவா யெங்கோ னுடன்பேசி
மீறுநபி சொன்னார் வெற்றிஅலி கீர்த்தியெல்லாம் 262

முன்னாள் முகம்மதனார் மொழிந்திடுமக் காரணத்தை
இந்நாளில் யாமெல்லோரு மெழிலாகக் கண்டோமே 263

வலியார்க்கு வலியவனே மட்டிலடங் காதவனே
அலியாரின் வீர்றை அல்லாவே நீயறிவாய். 264

என்றுநபி சொன்னசொல்லுக் கின்றே பொருளறிந்தோம்
இன்றுகண்டோ மத்தாட்சி யென்றா ருமறரசர். 265

விருத்தம்.

இன்றுநல் லலியைப் போற்றி யிருந்தன ருமறு கத்தா
வென்றிவாள் வீரர் சேர வேந்தரைச் சூழ்ந்து போற்றி
நன்றிசேர் மூமீ ன்கட்கு நாற்பத்தீ ராயி ரர்க்கும்
இன்றிங்ஙன் றமீமன் சாரி வந்ததை விளம்பு மென்றார். 266

முகம்மது நபியுல் லாவின் மருகனா ரலியைப் போற்றி
மிகமகி ழுமறு கத்தாப் வேதியர்க் கரசர் கோமான்
ஜகமதிற் றமீமன் சாரி சார்ந்ததை யுரையு மென்ன
அகமதிற் பிரிய மாகி யரசர்கோ னுடனு ரைப்பார் 267

வசனம்.

அப்போது அல்லாவுடைய அருளின்கீழ் புலியாகிய அலியார் தமீமன்சாரியைப் போற்றிசெய்து அல்லாஹுத்த ஆலாவுடைய கிருபைநோக்குள்ள தமீமன்சாரியே நீர்போ யிதுவரையுமுள்ள கணக் கெழுவருடமும் நாறுநாளுமாயிற் றன்றுமுதலின்றுவரையு நீர்போன தலங்களு மங்குண்டாகிய புதுமைகள் காரணங்க ளுள்ளவைகளெல்லா மூமின்கட்கு ராசாவாகிய உமறுகத்தாபுறலியல்லாஹு அன்ஹுவர்களுக்கும் நாற்பத்திராயிர வஸ்ஹாபிகளுக்கும் மற்றமுண்டான கல்லோர் பெரியோர்களுக்கும் தெரியச்சொல்லுமென்றார் அதுகேட்டுத் தமீமன்சாரி

யாரெழுந்து நின்றியாவர்க்கும் சலாஞ்சொல்ல மூமீன்கட்கெல்லாம் ராஜாவே நான் பட்டபாடுகளெல்லாம் சொல்லுகிறேன் நன்றாகப் பராக்கின்றிக் கேட்குகவென்றுசொல்ல ஆரம்பித்தாரென்றவாறு.

கண்ணிகள்.

அல்லா கிருபைபெற்ற ஆலநபி தோழர்களே
எல்லோரு நல்லோர்க ளின்பமாய்க் கேளுமென 268

மூன்று விலவ்ஹின் முடிந்துலகி னடந்தசெய்தி
சொன்னார் தமீமன்சாரி சொன்னக்கனி வாய்திறந்து 269

நானுமென்றன் றேவியுமாய் நாடியொரு பாய்தனிலே
தேனும்பாகும் போலச் சேர்ந்தே கலந்திருந்தோம் 270

அந்தவொருத் திற்றுன் யானமுழுக வேண்டுமென்றேன்
இந்தச்சரி சாம மிலேயுகம்பா நேரத்திலே 271

இந்நேரம் வேண்டா மிருமென்று ளென்றேவி
சொன்னவுடனேதானத் தோகை தனேக்கினந்து 272

கூசா வுடுத்தாடை கொண்டுவா வென்றேன்பின்
பேசா தெடுத்துவந்து பிடியென்றாள் பேதையவள் 273

அந்தமொழி கேட்டங் கானைவடி வாய்த்தேவு
சிந்தை கலக்கமுறச் சேர்ந்தே பிடித்ததுவே 274

திக்கையாற் சுற்றிச் சூறுவளி போலெடுத்து
சுதிக்கப்பிடித் தண்டம்வரை நடுங்கிப் பறந்ததுவே 275

பறந்துவானம் போகையிலே பரிதாபந்தானுமெ
மறந்து துனியாவின் வாழ்க்கைசரி யாயிற்றென்றே 276

அநியாயத் தேவுகைசயி லகப்பட்ட தப்போதே
துனியாவின் வாழ்க்கைகளின் துன்பமெல்லாந் தீர்ந்தேனுன். ()

சற்றே நினைவுவந்து தானிதனைப் பார்த்தளவிற்
கத்தனரு ளாலே கண்டேன் புவனமதை. 278

மண்ணின்பரப் பெல்லாமோர் வெட்ட வெளிதனிலே
சின்னக் கவிழ்த்திக் கிடந்ததுபோற் கண்டதுவே. 279

மற்று மயங்கி மறுகாலும் பார்த்தளவின்
முற்றவெளி தன்னிலொரு மோதிரத்தை போட்டதுபோல் 280

பின்னு மதிமயங்கிப் பேதலித்துத் தானேங்கித்
தன்னை மறந்து சரீரம் பதைபதைத்தே 281

ஒன்றுந்தெரி யாம லுணவு மிகவறிந்து
கண்டு களித்தேன் கலக்கஞ்சற்றே தீர்ந்தேன்பின் 282

வகையாவே பூமிதன்னை மறுகாலும் பார்த்தளவிற்
புகையாயிருந்த தல்லாற் பின்னையொன்றுந் தான்காணேன் 283

நெஞ்சி லுணர்வும் நினைவு மறந்தனவே
பஞ்சபாத கத்தேவு பாதாளந் தானேக்கி 284

அஞ்சாம் புவியிதன்னி லிறக்கிவிட்டுப் போனதுவே
கஞ்சா மயக்கம்போற் கண்விழியா மடங்கிடந்தேன் 285

மூன்றுதினஞ் சென்றதற்பின் முழித்தே னினைவுவந்து
மாண்ட ஜடமதுதான் மற்றுமுயிர் பெற்றதுபோல் 286

சற்றே நினைவுவந்து தலையெடுத்துப் பார்த்தளவிற்
கத்தனரு ளாலே காவொன்று தோன்றியதே 287

வலதுபுற மாக வாய்த்தபெருந் தோப்புதன்னிற்
பலது வகைமரமாய்ப் பார விருட்சங்களாய் 288

கண்டு மனமகிழ்ந்தக் காவுதனிற் செல்வதற்குத்
தண்டி பெழுந்திருக்கத் தத்துவங்க ளில்லாமல் 289

தட்டித்தடு மாறித் தவழ்ந்தந்தக் காவினிற்போய்
பட்டிலமை யாக்கனிகள் வகைவகையாய்க் கண்டனனே 290

கண்ட கனிபார்த்துங் கல்பு களிகூர்ந்து
தின்றேன் பசிதீர்ந்தேன் தேனி னியகனி 291

தேனும்பழம் பாலுஞ் சீனியுமொவ் வாக்கனிதான்
காணின் கனியதுவோ கற்றுசொர்க்க நற்கனியோ 292

என்னுந் துனி யாவி லிக்கனிபோற் கண்டதில்லை
வெண்ணெய் தனிலு மெதுவான நக்கனிதான் 293

கனியுடைய வாசமிந்தக் காசினியிற் கண்டதில்லைப்
பனிதனிலும் வெண்மைப் பரிமளந்த னொவ்வாது 294

தேன்வருக்கை பூங்கதலி தின்றாற் றெவிட்டாத
மாங்கனிகள் நல்ல மதுரக் கனிகளுடன் 295

முந்திரிகை பேரீந்த முதிர்ந்த கனிகளுடன்
சந்திரனைப் போற்சிலந்த நாரத்தை வேலிலங்கும் 296

கனிக ளொளியதுபோற் காசினியிற் கண்டதில்லை
இனியதொரு நற்கனிபோ லெங்குமே கண்டதில்லை 297

பொற்பழுக்க ளொவ்வாது பூங்காவி லுள்ளகனி
நற்பவளம் போற்காவில் நல்லகனி களுண்டிங்கே 298

வித்தைவித்தை யாக வெருகனி களுண்டிங்கே
இத்தவகைக் கனிக ளெண்ணத் தொலையாதே 299

மரங்கள் நா லாயிரத்தின் வகையுண்டிக் காவுதனில்
நெருக்கிவளர்ந் தடர்ந்து நிற்குமந்தத் தோப்புடனே 300

போராறே டோராது பெருகிக் கரைபுரண்டு
ஈசாயந [illegible] பற்றி நிலைக்கொளீர் 301

வற்று தொருநாளும் வல்லோ னருளாலே
முத்துப் பவள முழுநீலந் தான்விளையும் 302

குற்றமிலா மாணிக்கமுங் கோமே தகமுடனே
பற்றியொளி வீசும் பளிங்கிரத்ன மாமணியும் 303

வயிரவயி டூரியங்கள் மரகதம் பச்சையுடன்
புருடரா கம்மணியும் பொன்விளையு நன்னதிகாண் 304

சங்கு வலம்புரிகள் சஞ்சலமுந் தானுமுண்டிங்
மங்கா மரங்கட்கெல்லாம் வழிந்தச் சலம்பாயும் 305

விருத்தம்.

ஆற்றுநீர் தன்னை யள்ளி யாவருங் குடிக்கி லப்போ
வேற்றுநோய் பிணியுந் தீரு மேனியு மொளி யுண்டாகுந்
தோற்றிடா விழியுந் தோற்றுந் துன்பமுந் தயருந் தீரும்
சாற்றுமவ் வாற்றி னிலக் தம்பிரா னதிவன் றுனே 306

தோப்பிலே மரங்கள்லட்சந் தப்பவ னருளினாலே
மாப்புறம் வகைக்கொன் றல்லால் மரமிரண் டில்லை யொன்றும்
மூப்புள்ளோர்கனிகள் தின்றால் முதுமைவிட் டகன்றுநல்ல
தோப்பிலாத்தின்மையாவர் சூநிபி தகண்டதையா. 307

வசனம்.

இவ்வண்ணந் தோப்பின்கனிகளுடைய பறக்கத்துமதி துண்டான புதுமைகளையெல்லாம் கண்டு கனிகூர்ந்தெனக்கும் பசித்தாபங்களுடைய வருத்தங்களைத்தீர்த்த வல்லபமுடைய ராஜாவுக்கெல்லாப் புகழ்ச்சியுமென்று முனாஜாத்துச்செய்துகொண்டு பகற்காலந் தோப்பிலே போவேனாகிற் றோப்புக்காரர் அடித்துப் போடுவார்களென்றிராத்திரிகாலங்களிற் போய்த் தோப்பிலேயுருந் தெனக்கிச்சையான கனிகளெல்லாமெடுத்துப் பசிதீரத்தின்று தண்ணீருங்குடித்துக் கொண்டுவிடியுமளவிலே யந்த வெளியிலேவந்து படுத்துக்கொள்வே னென்றவாறு

கண்ணிகள்.

இப்படி நானங் கிருக்குகின்ற நாளையிலே
யொப்புவமை யில்லாத வுடையோ னருளாலே. 308

ஒருநாள் விடிந்தங் குதயமா வந்தனிலே
கருமா முகில்போலக் கண்டேன் சிலஜின்களை. 309

வாரதுவும் போரதுவும் கண்டேன் மனங்கலங்கி
தேறுதலாற் பின்னுந் திகைத்திருக்கும் வேளைதனில். 310

அதில்வந் திரண்டுஜின்க ளாதமீ மாரென்றது
சதிவந்து தோவெனவே தடுமாறி நாவுலர்ந்து. 311

ஏதுசெய்பு மோவெனவங் கேங்கி மிகவாடி
ஆதமக னுன் அருமதவ ரும்மத்தென்பேர். 312

தமீமன்சாரி யென்றேன் சலாம்சொல்லிப் போனதுவே
யிடத்தில் லாண்டவனை நினைவிற் புகழ்ந்து கொண்டேன். 313

அவர்க ளிருவரும்போ யரைநாழிகை யினுள்ளே
நவமாயொ ருமுழக்க நாதகீ தத்துடனே. 314

ஆகாய மீதினின்றங் காரபா ரத்துடனே
வாகாக வேயெழுந்து மண்ணும்விண்ணுந் தானதிர. 315

கோடை யிடியுமின்னுங் கூடி முழக்கினபோல்
வாடையுடன் சூறா வளிபோ லெழுந்தனரே. 316

மின்க ளொளிவதுபோல் மிகுதணலின் காசனத்தில்
ஜின்களுக்கெல் லாமரசர் சென்றங்கி ருந்தனரே. 317

சேணி லிருந்திறங்கி ஜின்கள்கோன் பிருபத்தி
மாணிக்கசிங் காசனமேல் மதிபோல வீற்றிருந்தார். 318

தேவுபரி ஜின்கள்வெகு சேனை கடற்போலக்
காவருகே வந்திறங்கிக் கருங்கோலங் கண்டனரே. 319

அங்குள்ள ஜின்கள்வந்தங் காபாரஞ் செப்பிசொல்லு
நங்குலத்தி ராஜாவே நல்லதமீ மென்றொருவா. 320

இங்குவன் டெனமொழிய வேந்தவர் கிறைத்தார்
எங்கே யவரைப்போ திங்கே யழையுமென்றார். 321

என்றரசர் கூறியபின் னின்றஜின்க ளோடிவந்து
வென்றியுள்ள மானிடரே வேந்தரழைக்கின் றாரெனவே. 322

என்னை யழைத்துக்கொண்டங் கேகந்தன்முன் விட்டதுநான்
மன்னவரைக் கண்டவுடன் வாய்புதைத்தங் காசரித்து. 323

சலாமுன் அலைக்குமென்றேன் சாற்றஜின்க ளுக்கரசர்
அலைக்குமுஸ்ஸ லாமெனவே அருளினார் மன்னவர்தாம். 324

ஆதமிநீர் தானுரிவ் வைந்தாவது பூமிதனில்
ஏதுவகை யால்வந்தீ ரென்னவே கேட்டவுடன். 325

மன்னவரே யென்றனக்கு மதீனா நகர்தானும்
என்னையொரு தேவின் கெடுத்துவந்து போட்டதுகாண். 326

மக்கமதீ னாவாழும் வண்கமழ யறபிகண்மார்
மிக்கவே தாம்பர் வேந்தர்களில் யாதொருவன். 327

வேத வழிதவிரா வேதாம்பா யீர்களிலே
ஆத மகனுன் அருமைதரி னும்நதென்பேர். 328

தமீமன்சாரி யென்றவுடன் சந்தோஷத் தோடுமன்னர்
அமீறு முகம்மதரி னதிசயங்கள் கேட்டனரே. 329

மஞ்சு குடையுடைய முகம்மதர்நீர் கண்டதுண்டோ
கஞ்சமலர்ப் பாதமதைக் கண்ணாலே கண்டனரோ. 330

கண்டதுண்டு நானவர்க்குக் கைகருமஞ் செய்கிறவன்
தொண்டுசெய்து கிட்டநின்று தோத்திரங்கள் செய்கிறவன். 331

என்றமொழி கேட்டவுட னின்பமுட னேதுரைப்பார்
நின்றியுள்ள மானிடவா நபிகளுக்கெல் லாமரசை. 332

நூக்காலும் கண்டபோ ரமுதலை யருள்கபியை
மக்காவில் வாழுமெங்கள் வள்ளல் முகம்மதுவை. 333

மூக்காலுங் கண்டேனுன் மோசமில்லை மன்னவரே
திக்கெல்லாஞ் செங்கோற் றீன்விளக்க வேண்டுமென்றே. 334

சோதியொளி யிற்பிறந்து ஆதாமவர் தோர்சரித
மோதவினி கேளுமெங்க ளுண்மைமாறி காரணத்தை. 335

கத்தர் வருளாலே காசினிபோர் தான்போற்ற
முத்தாய்ஒல நாளிருந்த முகம்மதுர்ற சூலவர்காண். 336

அயினு வொருமரத்தி னதேக நெடுங்காலம்
மயிலா யிருந்து முறைஜாத்துச் செய்தவர்காண். 337

வேத விளக்கொளிவாய் வேதாம்ப ரானவராய்
ஆதந்தனக்கு முன்னே யான முகம்மதுகாண். 338

லட்சத்திரு பத்து காலா யிராபிக்கும்
பட்சமாய் முன்னுதித்த பயகாம்ப ரானவர்காண். 339

கானகத்தில் வேடன்வலை கண்ணியிலே பட்டழுந்து
மானுக்குப் பிணைநின்ற வள்ளல் முகம்மதுகாண். 340

மங்கைதி ஜாவின் மனக்குறையைத் தானறிந்து
திங்கள் முகத்துடையோர் திருவாய் தனைத்திறந்து. 341

செம்பொன்மலை வெள்ளிமலை சேரவழைப் பித்தோர்காண்
வம்பணிபு லிசுகண்ணை மறைத்த அலி மாதுலர்காண். 342

பூதலத்தில் மூமீன்கள் போற்று முகம்மதுகாண்
காதவழி கஸ்தூரி காணப் பரிமளிக்கும். 343

வஞ்ச னபுஜகிலை மல்லா வெடுத்தெறிந்தோர்
இஞ்சொல்லார் வேதத் தியல்புடைய போதகர்காண் 344

இச்சையுடன் கூனியவட் சினமதை மாற்றுவித்தோர்
நச்சைக் கறியாக வமுதுண்ட நன்னபிகாண் 345

பிணு வொரகேட்டு வெள்ளொலும்பைப் பேசவைத்தோர்
கானகத் துமிம்புடனே காரணங்கள் காட்டிவைத்தோர் 346

வாரணங்கள் சேனையொடு வந்த வறபிபினுக்குப்
பூரணச் சந்திரனைப் பொற்பா யழைத்தோர்காண் 347

நாகத்தலை யேழு கடுங்க அரிந்தவர்காண்
சோருடனே தான்பேசித் அட்சணமே வென்றவர்காண் 348

மானிடரு மொட்டகமு மறுகித் தவிக்கையிலே
கானிநதி யழைத்த காரணர்கா ணெங்களபி 349

கலமா யமுதூண்டு நன்றுமைப்பா லெச்சிலெனை
ஆலிமாவின் குழக யமுதுண்ட ஆலநபி 350

ஓர்கனியை நாற்பத்தி ராயிரம்பே ரொக்கவுண்ணப்
பச்சிலுள்ளோர் காணப் பகிர்ந்து கொடுத்தவர்காண் 351

பூமிதனிற் பாதம்படாப் பொற்பாரும் புண்ணியர்காண்
ஊமைக்கு வேத மோதிவைத்த வல்லமைநபி. 355

இதுவோ நபிபுதுமை யின்னமெத்த வுண்டுகண்டீர்
சதுர்வேத காரணங்கள் சாற்றத் தொலையாதே 353

விருத்தம்.

ஈதெல்லா முரைக்க ஜின்னுக் கேத்தல்கேட் டுளத்தின் மீது
வேதனே தமீமன் சாரி மெய்யிதிற் குண்மை சொன்னார்
ஆதியின் றூத ரான அருமறைக் காண்பதெப்போ
நீதிசே ரிறசூ லுல்லா நெறிவழி பெறுவ தெப்போ 354

என்றுதான் சொல்லி மன்ன ரேங்கியே யிடுக்க முற்று
வண்டுமொய்த் திருக்கு மார்பர் முகம்மது நபியைக் கண்ணு
லென்றுதான் காண்ப தென்றங் கிருதய மெலிந்து வாடித்
தண்டுவார் சிங்க மென்னுந் தமீமனை விளித்துச் சொல்வார் 355

வசனம்.

வாருங்காண் தமீமன்சாரியரே, றசூலுல்லாவுடைய புது மைகள் காரணங்கள் எல்லாங்கேட் டேனக் கெப்படி யிருக்கு தென்றால் பிடியர் திரவியங்கண்டெடுத்ததுபோல், அந்தகன் திருட்டுவிளக்கப் பெற்றதுபோல், சந்தோஷமாயிற்றென் றென் னுடன் ஜின்னரசர் பின்னுஞ்சொல்லுவார்—எ—று,

கண்ணிகள்.

என்றுதமீமன் சாரியரே நாயனருட் பெற்றவரே
இன்றுநான் பெற்றபல னேதென் றெடுத்துரைப்பீரென் 356.

கன்றாரென் றென்றுசொல்லி நபனர் கனிகூர்ந்து
அன்று மனமகிழ்ந்தே யெக்கலக் கிதுசொல்வார் 357

சிங்கா சனத்தைவிட்டு ஜின்களுக்கெல் லாமரசர்
சங்கையுடன் வந்தெனைத் தழுவி மனமகிழ்ந்தே 358

விண்ணோர் புகழும் வேதாம்பர் தம்மைக்கண்ட
கண்ணோவி தென்றுசொல்லிக் கண்கனினை முத்திக்கொண்டார்

அரு மிரக்தரமே நோக்கியவர் முத்தமிட்டுப்
பேருன பேறுபெற்றேன் பெரியோனருளாலெனவே 360

விருத்தம்

கூறுன [illegible]தர் போற்றுங் குருநபி யிறசூல் நம்மை
மாறுத வாண்மை மிக்க முகம்மதை மறுமையிற் காண்பீர்
பேருன பேறுக் கிட்டும் பெரியவன் கிருபை யென்னும்
ஆருன வருட்கடைக்கண் ணேக்கமு முண்டா மம்மா. 361

வசனம்.

ஜின்களுக்கரசே நீர் நபிநாயகத்தை மறுமையிற் கண்டவர்களுடைய துவாப்பேறும் அல்லாவுடையகிருபைப்பேறு முமக்குண்டாவ தாகுமென்று துவாச்செய்தே னதுகேட்டுச் ஜின்களுக்கெல்லாம் ராஜாவாகிய பீருபத்தியார் சொன்னார் தமீமன்சாரியரே நானும்முடைய கண்ணை நாருயிரக்தர முத்திக்கொண்டதேதுக்கெனில் கியாமநாளையிற் சகலத்திராளையும் மகுசறுவெளியிலொரு கூட்டமாகச் சேர்த்து அல்லாஹுத்தஆலா ஐம்பதினுயிரம் வருடத்தை யொருநாளாக்கிச் சூரியனை வல்லயப்பிரமாண வுயர்த்தினிறுத்திக்கொண் டவரவர் பட்டோலையை யவவர்கையிற்கொடுத்துக் கேள்வி கணக்குக் கேட்கிறபோது நருல் சல்லல்லாஹு அலைஹிவசல்லம் யாவருக்கு முதலில் நிற்பார்களே பந்தக்கூட்டத்தில் நீருநபிநாயகத்தின் சமீபத்தில் நிற்பீரப்போதென்னை நீர் கண்டவுடனே ஜின்னுத்கெல்லாம் ராஜாவாகிய பீருபத்தி என்னை ஐந்தாம் பூமியிற்கண்டு நீர்யாரென்றுகேட்டாரதற்கு நான் ஆதமுடைய மகன் முகம்மதுடைய உம்மத்தென்றேன் நீர் முஹம்மதைக் கண்டீரோ வென்று கேட்டார் கண்டேனென்றுசொன்னே னச்சணமே என்கண்ணை நாருயிரக்தர முத்திக்கொண்டாரென்று சொல்வீர் அப்போது நபிசல்லல்லாஹு

அலைஹிவசல்லம் என்பேரிலே சந்தோஷமாக விருப்பாரென்று
உம்முடைய கண்ணை முத்திக்கொண்டேன். ௩-று.

கண்ணிகள்.

பின்னுமந்த ஜின்னாக ளிருபத்தி யிதுரைப்பார்
மன்னனருட் பெற்ற மானிடரே கல்லதமீம். 362

அன்சாரி யாரே நீ ரண்டோன் புறக்காலை
நெஞ்சார வோத நிலைவுண்டோ சொல்லுமென்றார் 363

தறுகாம லப்போது தம்பிரான் றன்னருளால்
குறுஆன்முப் பதுமெனக்குக் குறைவற்ற பாடமென்றேன் 364

[illegible] வுட னிதுரைப்பார் ஜின்னாசர்
நன்றுநன்றாமீர் தமீமே காப [illegible] தவியிறைவன் 365

சீர்க்கண் வந்துநானி த்தனுஞ்சேர் பாக்கியக்காண்
சீர்கொண்ட வேதமெல்லாந் தெரிந்தெடுத்தி ரென்றனக்கு ()

ஏழுமக்க ளாண்பிள்ளைக ளிங்குண்டு அல்லா தந்ததுண்டு
வாழும்மென்றன் மக்களுக்கு முகம்மதின்றம் மார்க்கமதை 367

தூதிக் கொடும் அறபி யுடையோன் றனக்காக
ஆதங் தொடுத்தின் கஹ்மதின் றன் காலமுதல் 368

வேத வழியு மெஞ்ஞான முள்ளதுவும்
நீதி வழியு நெறிவழியு மோதிக்கொடும் 369

இந்தவகை யெல்லாமென் னின்பமுள்ள மக்களுக்குச்
சிந்தைகளி கூரத் தீனைப் படித்துக்கொடும் 370

அந்தமுடன் சொன்னதின்பின் அன்னார் மொழிகேட்டே
யுந்தமது மக்களையு முடனே யழையுமென்றேன் 371

எந்தன்மனை யிங்கிலைகா ணிரண்டாவது பூமியிலே
அந்தமுள்ள வாட்கூட்டி யிருப்புகிறேன் சென்றிடுவீர் 372

ஏழுநாள் மட்டு மெனக்கிங்கே வேலையுண்டும்
ஏழுநாட் சென்றதற்பி னெழுந்தங்ங னேவருவேன் 373

என்றுரைக்க சற்றமீமை யிணக்கிரு ரேயதற்பின்
அன்றதுபோல் ஜின்கள்தனை யழைத்துமன்ன ரிதுரைப்பார் 374

ஆதமிக்கி நல்ல அசனமடைக் காயுடனே
போதக் கொடுத்துப் புதுமாளிகை யொன்றீயும் 375
ஓதச்சொல்லும் பிள்ளைகளை யுண்மைபுறக் கான்றனையே
ஏதுசொல்லி விட்டோனுவென் றெண்ணிருக்க வேண்டாங்காண்

தன்பரிபி லேற்றியந்தத் தலைவ ரிருவரையும்
முன்னொருவர் பின்னொருவர் முறையுடனே தானேறி 37
ஈவென்று தானேறி யென்னிருகண் மூடுமென்றார்
மாவென்னும் வாம்பரிதான் வானுக்குச் சென்றதுவே 378

பனிதிலே நின்று பயணம்புறப் பட்டதுதான்
அ[illegible]சென் டாம்பூமி யதனிலே சென்றனவே 379
ஆசார வா[illegible]ல்முன்னே யவர்க ளொளிமிறக்கி
வாசார மானவரே வந்ததுவெத் தாரமென்றார் 380

நாமிப்போ வந்தது[illegible]ா னுஞ்காதங் காணுமென்றேன்
மூவீனே நீர்சொன்னது மோசம் பெரிசாய்விட்டதே 381
அஞ்சாவது பூமிக்கு[illegible]ை காரும்ரெண்டாம் பூமிதுக்கும்
வஞ்சமறுன் ரெண்டாயிர வருஷவழித் தாரமுண்டே 382

என்றுரைத்தங் காதமிய பிங்கவனே வாருமென்றார்
ஒன்றுபட ஆசாரத் துள்ளே மறைந்துச்சென்றார் 383
ஆசாரங் காதத்திருக்கு மச்சின்க ளீதுசொல்லும்
வாசார மாகவிந்த்க வாருமிரு மென்றனரே 384

வாருமிரு மானிடரே வந்தவகை யேதெனவே
வைரெத்த ஆரிக் குமைபொருக்காற் கண்டதில்லை 385
அப்போது கூட்டிவந்த வந்தசினக வீதுசொல்லும்
எப்போ திவர்க்குமக்க மதீனமெனு மேரூர்காண் 386

ஆதமகன் சானு மஹ்மதவ ருமமதுக்கான்
பூதலத்தி லேந்தாம் பூமிதனிற் றேவெய்த்து 387
சொர்க்கவென்று போட்டதுகாண் கோவேந்து ஜின்னிவரைக்
கண்டிவர்தஞ் செய்தியெல்லாங் காவலர் தான்கேட்டு 388

பண்டுசெய்த பாக்கியமோ பயகாம்பர் தோழரிவர்
என்றிவரைப் போற்றிசெய்தே எம்முடனே தான்கூட்டி 389

பண்டவர்தா னேறும் பரிமேலே தானேற்றி
இன்றிங் கனுப்பினர்காண் யான் கூட்டி வந்தேனே, 390

சின்னரசர் பீருபத்தி சொன்னவுரை கேட்டருளிர்
மன்னரிந்த மானிடர்க்கு மாளிகையொன் றீயச்சொன்னார் 391

போஜனங்கள் தீன்கனிகள் போதக்கொடுக்கச் சொன்னார்
வாசமலர் போலிவரை வாருசெய்து கொள்ளச்சொன்னார் 392

ஏழுமக்க ளாண்பிள்ளையை யிவரிடத்திற் கூட்டிவைத்தே
தாள்பணிந்து சிராகச் சங்கையுட னோதச்சொன்னார். 393

வேதமொரு நான்கு மெஞ்ஞான முள்ளதெல்லாம்
நீதியுட னோதிவைக்க நிகழ்த்தினார் சின்னரசர் 394

என்றந்த சின்கள்சொல்ல விருந்தசின்க ளீதுசொல்லும்
மண்டலிகர் பீருபத்தி மக்களிவ ராகுமென்றார் 395

ஓசுவாம்அ வூதெழுதி யோங்கும் பிசுமில்லெழுதி
பசுமைக் கலிமாவும் பாத்திகா வும்மெழுதி 396

ஈமானோ ராறு மிசுலாமோ ரைந்துடனே
கோமான்றன் மக்களுக்குக் குருணையத் துள்ளதெல்லாம் 397

பலகை யெழுதிப் படித்துக் கொடுத்தேனே
நலமாக வோதிப் படித்தார் நபிமார்க்கம் 398

ஏழுநாள் சென்றதற்பின் னிரண்டாவது பூமிதனில்
வாளரசர் பீருபத்தி மன்னர்பெருஞ் சேனையுடன் 399

வந்தார்தம் மாளிகையின் மன்னர்பெரு மானவர்தாம்
காந்தொழுந்த மீமன்சாரி யெங்கே யழையுமென்றார் 400

எங்கே யழையுமென்ற வேந்தன்மொழிகேட்டுச்
சின்க ளெழுந்து சென்றழைத்து விட்டதுவே. 401

மன்னரசர் பீருபத்தி மக்களொரு ஏழ்வரையும்
தன்னருகே வாருமென்று சாற்றுவார் ஜின்னரசர். 402

மன்னு நபிபுறாக்கான் மார்க்க மறைவேதம்
இந்நாளிற் கற்றதெல்லா மென்முன்ன ரோதுமென்றார் 403

சொன்னமொழி கேட்டவுடனே சோபனமென் றேயெழுந்தே
முன்னர்மொழி தப்பாமல் மைந்த ரெழுவருந்தான் 404

முன்னே பிசுமில்தனை முறைமையுடனேயோதி
பின்னே நபிகலிமாப் பிசகாமற் றோதி 405

சுபானோ டாறு பிசுலாமோ டைந்துடனே
கோமா னபிமார்க்கம் குருனுயத் தோதினரே 406

மன்னன் மனங்குளிர்ந்தே மைந்தர்தனக் கிதுரைப்பார்
என்னி லதிகமதா யிவரைநீ ரெண்ணிக்கொள்ளும். 407

அன்பா யவர்வார்த்தைக் காசாரஞ் செய்துகொள்ளும்
பொன்போலக் காசரித்துப் புறக்கணை யோதுமென்றார் 408

எந்தோழர் தம்பீமே எந்தனின் மைந்தரெல்லாம்
…தனின் மைந்தரென்ன வோதிவையு நன்மையுண்டாம் 409

என்றுரைத்து மைந்தரைத்தா னென்னுடனே கூட்டிவிட்டு
மன்றல்கொண்ட தார்மார்பர் மாளிகையி லேகினரே 410

என்றன்னன் மாளிகையி லெழுவரையுந் தான்கூட்டி
ஜின்னரசர் மைந்தரைத் தீன்வழியி லேபயிற்ற 411

மறுவிலா வேதமெல்லாம் மைந்தர் படித்தனரே
குருனுபத் துள்ளதெல்லாம் குறையிலா தோதினரே. 412

இப்படியே நாளுங் கிருக்கின்ற நாளையிலே
ஒப்பாரு மில்லாத வுண்மை யுள்ளோன் றன்னருளால் 413

இருநாள் நடுச்சாம முசாரத் துறங்கையிலே
திருவான தேவியுடன் சேய்மூன்று நால்வருமாய் 414

வன்ன மயிலனைய மாணுரு மைந்தருமாய்
என்னருகே வந்திருந்த லின்பமாய் முன்போலே 415

தண்டாமரை யினம்போத் தையலையு மைந்தரையும்
கண்டேன் கனவுதனிற் கல்புகனி கூர்ந்தேனே 416

கல்புகனி கூர்ந்தேனே காதலியு மைந்தரையும்
செல்வர்குரு னேதுவதுந் தேவியரு மோவியம்போல் 417

ஓவியம்போல் மாணுருடன் றான்றுாண் றுமைந்தரையும்
காவிலிலா மானதுபோற் கண்டேன் றிடுக்கமுற்றேன் 418

இன்றுடன் றேவியையு மன்பான மைந்தரையும்
தாவிப்பிடித் தேன்பதறித் தானே முழித்துவிட்டேன் 419

முழித்துவிட்ட போதெனது முன்னே யிருந்தவரை
யொளித்துவிட்ட வாறதுபோ லொருவிடமுங் காணாமல் 420

கண்டிலே னோடிக் கலங்கினேன் மெய்மறந்தேன்
வண்டுறையுங் கூந்தன்மின்னார் மைந்தனையுங் காணாமல் 421

சரீரம் பதைபதைத்துத் தடுமாறி நாவுலர்ந்து
பிதிர்கலங்கி யென்மனது பேதலித்துத் தானழுதேன். 422

விருத்தம்.

வருத்தமா யழுத சத்தம் மன்னவர் கேட்டு ஜல்தி
யொருத்தனை யழைத்துப் போய்நீ யுசாவியே தமீமன் சாரி
கருத்தினிற் குறைக ளேது கவலுக வென்னக் கேட்டுப்
பொருத்திநீ வருவா யென்ன வுரைத்தனர் ஜின்கள் [illegible]னர். 423

மன்னவர் தூதன் வந்து முகம்மது இறசூ லு[illegible]
பொன்னகர் மடவார் போற்றும் புரவல வெ[illegible]னப்போற்றி
என்னகா ரணந்தா னீரில் றிரவினி லழுத[illegible]வாறு
தன்னையே யுரையீ ரென்றார் தானதற் கெ[illegible]ந்து சொன்னேன்.

வசனம்.

ஜின்னுக்கெல்லாம் ராஜாவாகிய பீருபத்தியா ரனுப்பின தூதன்வந்து தமீமன்சாரியாரே நீரிந்த அகோரராத்திரி காலத்திலே அழுதசத்தங்கேட் டெங்கள் ராஜாவாகிய பீருபத்தியார் என்னை யழைத்துத் தமீமன் சாரியாருக்கு ஏது குறைகளுண் டோ வென்று விசாரித்துவாவென் றனுப்பிவைத்தார். உம்மையா ராகிலுந் தானடித்தார்களோ வைதார்களோ மச்சமாளிகை மதி லிடித்து விழுந்ததோ அல்ல திராஜாவாற் றுன்னோர் குறைகளுண் டாச்சோ வென்று கேட்டபோது நான் அழுவில்லை யென்றே னிச்செய்தியை யத்தூதன் ஜின்னரசிடத்திற போயழு வில்லை யென்கிறு ரென்றான் அப்போது ஜின்னரசர் சொன்னாரவ ரழு தசத்த மென்காதிலே கேட்டேன் அவரழுதவில்லை யென்றதே தென்று ஜின்னுக்கெல்லா மிராஜாவாகிய பீருபத்தியார் தாமெ ழுந்தருளியாய் நானிருக்கிறமாளிகைக்கு வந்தென்னுயிர் தோழ ராகியதமீமன் சாரியரே நீரிவ்விராத்திரி யழுதகாரணமே துண் மையாகச் சொல்லுமென்று கேட்டாரென்றவாறு.

கண்ணிகள்.

மன்னவரே சின்னரசே மகுட முடிவேந்தே
என்னைநீ யிந்நாள்வரை எழிலாக வைத்ததது 425

தன்னையென்ன சொல்வேன் தனியோ னுதவியினால்
பொன்னகர் மாதருடன் பொருந்திநீர் வாழ்ந்திருப்பீர் 426

மருவுமலர் போனும் வைத்திருந்தீ ரிந்நாள்வரை
ஒருவர்குறை செய்ததில்லை புன்மைசொல்லக் கேளுமையா 427

எந்தனுட தேவியரும் பெண்மக்கள் மூவர்களும்
வந்திருந்தென் முன்னே மறைபோதக் கண்டேனே 428

கண்டேன் கனவுதனிற் காரிகையு மைந்தரையும்
கண்டு பெயர்ந்திருந்து தாவிப் பிடிக்கையிலே 429

தாவிப்பிடித் தேபதறித் தானே விழித்துவிட்டேன்
ஆவிதடு மாறி யவர்கள்தனைக் காணாமல் 430

முழித்துவிட்ட போதெனக்கு முன்னே யிருந்தவரை
யொளித்து வருபவரை யோரிடத்துங் காணமல் 431

கனவிற்கண்ட பொன்னவர்க்குக் கையில்வ ராதெனவே
மனதிற்றரி யாமல் வாய்விட் டழுதேனென்றேன் 432

என்ற விசனமெல்லாம் இன்புற்றுக் கேட்டரசர்
நன்றுமக்குத் தம்பீமே காரிகையு மைந்தரையும் 433

காணவேண்டு மோநமது கருத்தி னினைவுரைபீர்
காணத்தான் வேண்டுமையா காவலரே சின்னரசே 434

விருத்தம்.

காணவே வேண்டு மென்ற கருத்தினை யறிந்து வேந்தர்
தானுவுத பீமே நீர்தான் சலிக்கவே மீண்டாள் கன்மர்
பேணியென் காத்தைப் பற்றி பிடித்திங்கே வாரு மென்ன
காணடுசி லையிற் றொட்ட வாறுபோல் நடந்த தன்றே 435

நடந்தனர் கிபுலா நோக்கி நாடியே போகுங் காலை
இடர்தரு வனத்தி னுள்ளே பேகியே போன தங்கே
படர்ந்தொரு மனிதான் தோற்றப் பாரமா மனையை நோக்கி
விடர்தனில் வாசல் முன்னே வந்தனர் வேந்தர் கோமான் 436

வசனம்.

அர்த்தமனையில் வாசற்கதவுகள் சாம்பிராணியினாலே வீசம் பூட்டியிருந்தன அந்தக்கதவைக் கையிலிருந்தாள்ளினார் இறவா மையாற் கோபமாகக் காலினாலுதைத்தா ருடனே கதவுதிறந்த தப்போதந்த மாளிகைக்குள்ளே யென்னையைப் பிடித்துக்கொண்டு போனாரென்றவாறு.

கண்ணிகள்.

மாளிகைக்குள் ளேகியபின் மற்றங் கறையறையாய்ச்
சூழ்வரை வீடாகச் சுற்றிலுமே சிற்றறையாய்ச் 437

சிற்றறைகள் தோறும்பெரு சேனை சனங்கள் தன்னைப்
பற்றிபற்றி யாய்ப்பிணித்துப் பாரமெடுக் தூண்தனிலே 438

கைத்தலைகள் தைத்ததுவுங் காலிலிலங் கிட்டதுவும்
மெய்த்தலைக விட்டதுவு மிடையிலரி கண்டங்களும் 439

தேவுகளைத் தான்கொணர்ந்து செவ்வே [illegible]ட்டத்தாட்டி
காவுகளைத் தானிழுத்து நடுவே முளைபடைத்து 440

பூதகணங்க டன்னைப் பிடித்துச் சிறையிலிட்டுக்
காதுகளைத் தானறுத்துக் கைச்சங் கிலிகளுடன் 441

கண்டு பணிந்துதிறை கட்டாத துட்டர்களைக்
கொண்டுவந்தி லாடமது கோட்டிக் கொடுபூட்டி 442

குட்டைகளிற் கைகீட்டிக் குனிந்தங் கிருப்பதுவும்
கட்டைகளிற் பூட்டிக் கான்மடக்கா திருப்பதுவும் 443

மலத்திக் கிடத்தியந்த மகாபூதத் தேவுகளைப்
பெலத்தகராங் காலதனிற் பெரிய முளையறைந்து 444

இப்படியே தேவுகளை யெல்லாஞ்சிறைச் சாலையிலே
தப்பறவே யாக்கினைகள் தானீசெய்த வாறுகண்டு 445

கண்டு கலங்கிப்பூத கணங்கள்தா னீதுசொல்லும்
இன்றாக விக்குவந்தார் எதுசெய்வ ரோவறியோம் 446

ஆக்கினைகள் செய்வதற்கோ அடக்கித்தேற்றச் செய்வதற்கோ
பாக்கியங்க ளெப்படியோ பரமனின்றிங் கென்னசெய்வோம் 447

என்றந்தத் தேவதெல்லாம் இடைந்து மிகவாடக்
கண்டந்த பிருபத்தி கதிக்கமேற் கேநடந்தார் 448

மேற்கொடுக்கந் தன்னில் வீரமுள்ள தேவொன்றுதான்
பார்க்கிற் பயங்களெய்தும் பஞ்சபாத கத்தேவு 449

கருமலைபோ லத்திரத்திற் காலிற் றளைத்துடனே
ஒருமலையைத் தான்பிடுங்கி யொருமலையிற் சேர்த்ததுபோல் 450

மதவார ணங்கடன்னை வாரிக்கொண்டு சேர்த்ததுபோ
விதயார வோராயிரஞ் சங்கிலியாற் சேர்த்துநிற்கும் 451

சேர்த்துநிற்குந் தேவதுதான் சென்றரசைக் கண்டவுடன்
வேர்த்து நடுங்கி மெய்மறந்து நாவுலர்ந்தே. 452

ஆளிகண்ட வாரணம்போ லாவி தடுமாறி
மீளவிங்கு வந்ததுதான் வினையே தெனவறியேன் 453

ஆக்கினைகள் செய்வதற்கோ அரசரின்று வந்ததுகாண்
தேக்கிலையி னீர்போல் திகைப்பதுகண் டேயரசர் 454

மாவேந்தர் தாம்பணியு மன்னர்கோ வீதுரைப்பார்
தேவேநீ யஞ்சாதே செப்பக்கே ளென்வார்த்தை 455

என்வார்த்தை கேட்பாயே யீதுனக்கு வாராது
முன்வார்த்தை கேட்டவுடன் வாய்புதைத்துத் தேவுசொல்லும்

சாகிபுசொற் கேளாமற் றாழ்வுபட்டே யிவ்வரைக்கும்
பாவியென்றன் பொல்லாப் பயனேவிதிவிடுமோ 457

முன்னோநாள் சாகிபவர் முத்திரைக்குள் ளேநடந்தால்
இந்நாள் வரைக்குமிந்த விடைஞ்சற்படக் காரியமேன் 458

மன்னவரே யும்முடைய வார்த்தைதனி மேற்கடக்கேன் [வரே
சொன்னபுத்திக் குள்நடப்பேன் தொண்டுசெய்வேன் மன்ன

குற்றங்கள் செய்யாமல் நானடியே யிவ்வரையும்
புத்தியறி யாமற்செய்த பிழைபொறுப்பீர் மன்னவரே. 460

பெற்றபிள்ளை செய்தகுற்றம் பிதாக்கள் பொறுப்பதல்லால்
மற்றவர் பொறுப்பாரோ மன்னவரே நீர்பொறுப்பீர். 461

விருத்தம்.

குற்றங்க ளாதிக் காகக் குருடபி யிறல்குல்க் காக
மற்றுள நல்லோர்க் காக மனமது பொறுத்தேன் கண்டாய்
உத்தம குணத்த பீமை யுடையவன் றிருமைப் பேறு
பெற்றவர் தமைமக் காவிற் பேணிநீ கொடுபோ வென்றார். 462

பேணியே மக்க நாட்டிற் பிசகிலா மூன்று நாளில்
ஊணியே கொடுபோய் விட்டு வாவென வுரைத்தார் தேவு
தாணுவே தமியே னுக்குத் தத்துவ மிலநா ளேழிற்
காணவே கொடுபோய் விட்டு வருகிறேன் கருணை மன்ன. 463

வசனம்

பீருபத்தியார் தேவினிடத்தி லென்னை மூன்று நாளையிற் கொண்டுபோய் மக்கத்தில் விட்டுவாவென்று சொன்னதற்கு ஏழுநாட்செல்லு மென்று தேவு சொன்னதைக்கேட்டு என்வார்த்தையைத்தட்டிப் பேசினதேதென்று பீருபத்தியார் கண்களிரண்டு மக்கினி பறக்கச் சிறிப்பார்த்த மாத்திரமே தேவு பயப்பட்டு நடுநடுங்கி மெய்கள்சோர்ந்து நாவுலர்ந்துசொல்லும்; நல்லது சாகிபு மூன்றுநாளையிலேகொண்டுபோய் விட்டுவருகிறேனென்றது. பிறகு விலங்கு சங்கிலி எல்லாம் விட்டு வெளியிலே கொண்டுவந்தத் தேவின் கழுத்திலே யென்னையேற்றி யெனக்குப் பீருபத்தியார் சொன்ன புத்தியானது இது மெத்தவும்மூதேவித்தேவு வாக்கிலொன்று மனதிலொன்று நினைத்துச் சொல்லுமாதலால் நீயிந்த துவாவையோது மென்றெனக்குச் சொல்லித் தந்தார். அத்துவாவது அல்லாகும்ம யாதல் முஸ்த சித்தி அவுனு வயாமாலிக்கு எவ்மித்தின் இய்யாக்நவுபுது வயிய்யாக்க நஸ்தகீன் பிறகு மத்திர்க யாஅறக மர்ருமீன் இந்தத் துவாவை யோதாமல் மறந்துவிட்டாயாகில் உம்மை மூசக்கத்துப்படுத்தி மலைகள் செடிகள் சமுத்திரங்களிலே கொண்டுபோயடித் தலைக் கழிவு பண்ணிப்போடுமப்படி வராமல் அல்லாவுதவியினு லிந்தத் துவாவை நன்றாய் நினைத்துக்கொண்டு போவென்று புத்திசொல்லித் தேவின் கழுத்திலேற்றினார். அப்போது நானவருக்கு சலாம்சொன்னேன் என் சலாத்திற்குப் பிரத்திசொல்லிப் பிறகெனக்கவர் சலாம்சொன்னார் நானவர் சலாத்திற்குப் பிரத்தி

சொல்லி யவருக்கு துவாச்செய்தேன் அதன் பிறகந்தத் தேவை
ப்பார்த் திவென்றேவிட்டார்.

கண்ணிகள்.

தேவுதனை யிவென்று தின்னரச ரேவினரே
தாவினொடு தாமேனோக்கித் தான்கொண்டு போனதுவே. 464

மண்ணினின்று தேவு மலையெழும்பு மாறதுபோல்
விண்ணிலே தான்புகுந்து மேனோக்கிப் போனதுவே 465

மேனோக்கிப் போகையிலே மெய்யி லுணர்வழிந்து
தானே தடுமாறித் தத்தளித்து காவலர்க்கே 466

ஆலோசனையா யறிவு மிகக்குளறி
மேலோக மிரண்டும் விட்டிப்பாற் றன்வரவே 467

அவ்விரண்டு பூமியையுந் தான்விட்டு மேலாகி
இவ்வுலகி லாதவன்று னெழும்புந் தலந்தனிலே. 468

ரண்டுபகல் ரண்டிரவி லிருபுவியை யுங்கடக்க
வென்றியுடன் கோபச்சர மேருகிரி தோன்றியதே 469

தேவுகட்கெல் லாமரசன் சிங்கம்போ லேபாய்ந்து
கோபுக்தா மேலெழும்பிக் கொண்டே வருகையிலே 470

எம்மின் மனமகிழ்ந்தங் கெண்ணினே னேழைமதி
நம்மனூர் மக்கமினி ரண்டரை நாளுண்டுவழி. 471

இன்றுநாளைக் குள்ளாக எம்மூரீர் செல்வமெண
அன்றரசர் சொன்னதுவா வதனை மறந்துவிட்டேன். 472

துவாவை மறந்ததனூர் ரேசிப் பெருந்தேவு
அவாவிக்க டன்மலைதா னடவிகெளி யத்தனையும் 473

சென்றடித்துத் தாழுழக்கித் தியங்கப் படுத்தியதே
கொன்றுவிடப் போகுதென்றே குதாவை நினைந்தழுதேன். 474

விருத்தம்.

மனத்தினி லாதி பொன்னாம் வைத்துயா னழுமர் நேரம்
இனத்தினுக் குவமையில்லா னெழிலுறங் கிருபை யாலே
நினைத்துமுன் வாரா தந்த நேருறந்து வாவென் வாக்கிற்
கனத்தொடுந் தோன்றிற் றப்போ கழறினன் தேவு கேட்டே

வசனம்.

மறந்த துவானை நாமேறுநந தேவுகேட்டருசி வானமுட்டக் கொண்டுபோம்போது முன் வானங்காத்திருக்கிற மலக்குகள் சொல்வார் மூமீதனீ நீ தமீமன்சாரியை எங்கே கொண்டுபோறா யென்று நாகத்துக் கொன்னிகட்டையைப் பிடுங்கி ஓடையத்து சம்பன் பயாகருத்து தேவுக்கு சாவிலேபட்டுக் கோபுக்காலையடியிலே பொழுது விளம்புகிற தலைத்திலேயிருந்த தப்போது தான் பதுலிக்கையை விட்டுவிட்டேனே தேவுகொடுந்து.

கண்ணிகள்.

தேவோடிப் போனதற்பின் றியக்க மிகவாகி
காவோ னெரியகன்று கருத்தின்ற மீனதுபோல் 475

கன்னிருண்டு காவுலர்ந்து காதடைத்து மூச்சின்றியே
என்ன மூசாரன்றியே யிப்படிநான் மூன்றுதினம் 476

மூன்றுதினஞ் சென்றதற்பின் மூயற்கி நின்றுவந்து
ஆண்டவனின் கற்பனைக்கொ ராலுமெனக் தப்பாது. 477

மூன்றுனி லவ்வின் முடிந்தபடி யல்லாது
இக்கான் விசாரபிட்டா லெழுந்திருக்கிறீமோ. 478

எங்கே யினிப்போவோ மென்விட்டுத்திற் செல்வமென
அங்குமிங்கு மெட்டாத அர்க்கத்தி லாமேறும். 479

அர்காத்தி லாமேறும் குதுலைப்பட்ட வழிதன்னை
ஏந்தலை பாது மேமல அறுவபுண்டாம். 480

ஒன்றுமறி யேனு இவன்ன யன்றி யாருமில்லை
என்று புகழ்ந்த வெனமூர்த்தக்கு தானடந்தேன். 481

கபுராக்கின் கான்டையனே கத்தனே காப்பாயென
விபுலைவைத் தாரேறக்கி நடந்தேன் வேசைமுற்றே. 482

விருத்தம்.

விசைமுற் றெழுந்து வெய்யோன் விளம்புமக் அந்தை விட்டுத்
தாதன் யாடவிக் கானத் தாமரைத் தடாக மீதுஞ்
குலாவியே யமில்வை யாடுங் குளிர்ந்த நா வுக்கு சேதில்
விலாசமாய் வெளிக டொற்ற வெழுமு பிறந்த முனே. 483

விரைவினி லடவி நீங்கி வெளியில்பா னேகும் போது
வருகவும் போக வந்தான் மனிதரங் கொருவர் காணேன்
இருவரை மனத்துட் கொண்டிங் குதவிநீ செய்வை யென்றேன்
மருவிய பட்சி யொன்றவ் வழியினின் றலாவிற் றன்றே. 484

வசனம்.

அவ்வழியின் மேலே நிற்கக்கண்ட பட்சி நம்மை என்செய்யுமோவென்று விசாரமாகின்றேன். அப்போதந்த பட்சி என்னைப்பார்த்து வாரும் தமீமன்சாரியாரே சலாமுன் அலைக்கும் மென்றது அப்போதந்தப் பட்சியின் சலாத்திற்குப் பிரத்தி சொல்லி பின்னர் நான் கேட்டேன் நீயொரு பட்சியாயிருந் தென்போதிந்து சலாஞ் சொன்னதின் வகையாவதென்னை? நீமுன்னேயறி வையோவென்று கேட்டேன் அப்போ பட்சி நானறிந்தவை சொல்லுகிறேன். கேளுந் தமீமன் சாரியாரே இசுகாக்குநபி வளர்த்த பட்சிநான் என்னைவளர்த்த இசுகாக்கலைவில்லலாம் சொன்ன வொசியத்தாவதுபட்சியே நீ இவ்விடத்தில் நில்லு அல்லாவுடைய வரிசை பெற்ற முகம்மது நபியுடைய யார்களிலே யொருவர் இன்னகால மின்னவருட மின்னமாத மின்னகிழமை இவ்வழியேருவார் அவர் பெயர் தமீமன்சாரியென்றழைக்கப்படும். அவருக் கென்னுடைய சலாஞ் சொல்லென்றார் அவருடையசலாமுமக்குண்டாவதாகவும். அவர் சொன்ன நாளுங் கெடுவுமின் றைவரையுஞ் சரியாயிற்றேயென்று நானெழுவாரை நோக்கிப்பார்த்தே னும்மைக்கண்டுபேரும் சலாமும் சொன்னேனென்றது அந்தப்பட்சியுடைய அழகோ சொண்டு சிவந்தமாணிக்கம் கண்ரண்டும் வயுடூரியம் கால்களிரண்டு மரகதம் நகங்களெல்லாம்வயிரம் சிறகிரண்டும் ஆயிரம்வன்னமாகவிருக்கின்றன பின்பந்தப்பட்சியென்னைப் பார்த் துமக்குப் பசியாக இருக்கின்றதோவென்று கேட்டதப்போ தெனக்குப் பசிதானென்றே னெனக்கு வலதுபாரிசமாக வொருகனியிருக்குது அதை யெடுத்துத்தின்னும் நாற்பதுநாள் வரை யுமக்குப் பசியாதென்றது அதுபோலப்போய்ப்பார்த் தக்கனியைக்கண்டேன். எ-று.

கலிப்பாவிகள்.

கண்ட கனியெடுத்துக் கல்பு களிகூர்ந்து
தின்றேன் பசி தீர்ந்ததற்பின் சென்றேற்கப் பட்சியுடன். 485

பட்சியே யென்றனக்குப் பசியாற்றி விட்டாயே
இச்சையுடன் சொற்கப்பதி யீடேற்ற முண்டாவாய். 486

நல்ல பதவிகளும் நாயன் கிருபையதும்
அல்ல லணுகாத வஹ்மதுர்ற நூலருளும். 487

சொற்கத் தலமதுவுந் தூயோனளித்த சங்கை
மிக்கான பட்சிக்கெல்லாம் வேந்தே யெனப்போற்றி. 488

மக்கநகர்க் கேக வழியெனக்குக் காட்டுகவென்
றக்கணமே யான்கேட்டே னழகாருமந்தப்பட்சி. 489

சொல்லநிக ரில்லாத சொண்டுதிறந் தீதுசொல்லும்
சல்லாப மாய்க்கிபுலாத் தனைநோக்கிச் செல்லும்பின்னும். 490

பொழுதெழும்பி னுலெழுந்து போய்ப்புகுந்து ம[illegible]ஞ்செல்லும்
பொழுது விழுந்திடத்திற் போகாம லேதருளும், 491

இப்படிநீ ரேகுமென னைகனருட் பெற்றபட்சி
சொற்படியே மூன்றுதினந் துணிந்தே நடந்ததற்பின். 492

அப்பாலங் கோர்வழியி லாருமுரு வில்லாமற்
செப்பமாய் நின்று திரண்டிருண்டு தானிருக்க 493

உன்னைடபட்சி கோலமதை யொளிவாகக் கண்டேனே
கண்டு மருண்டொளிவைக் காரணந்நா னீதெனவே. 494

சென்றே னதினருகே செல்லும்போ தீதுசொல்லும்
இன்றுமக்குத் தம்பீமே என்றன்சரை மென்றதுவே. 495

விருத்தம்.

வாயில்லைக் கண்கா திலில்லை வடிவுறு முறுப்பு மில்லை
நீயென்னை யறிந்த வாறை நிகழ்த்திடென் றதனைக் கேட்கத்
தாயில்லான் தமரிலான் மில்லான் றரிப்பெர்துவிடத்து மில்லான்
நாயக னுதவி யாலெ நானுமை யறிந்த தாமே. 496

நீயென்னை யறிந்த தன்மை நிகழ்த்துனக் கேவ லேது
வாய்முக மில்லாய் நானே மருசுறு வெளியி லாகித்
தீமனக் காபிர் தீனோர் திரண்டொன்றாய் நிற்கும் வேளை
நாயக னேவ லால்நா னிக்குவன் வேது வேறாய். 497

வசனம்.

இப்படி யப்பக்கிசாரஞ் சொல்லும், நானே எவ்மல் கியாமத்தில் அல்லாகுத்த ஆலா மவுத்தானவர்களையெல்லாம் எழுப்பிக் கேள்வி கணக்குக் கேட்கிறபொழுது நீனவர்களைப் பிரிக்கிறது நாளுக்கும் எனக்கு கியாமத்துநாள் வருமளவு மிவ்விடத்திலேயே யிருக்கக் கற்பித்தான். அல்லாவுடைய யேவல் வருமளவும் இங்கே யிடப்பனென்றது அப்போது நான்மெத்த அதிசயப்பட்டு எனக்கு மதீனத்துக்குப்போக வழிசொல்லென்று கேட்டேனது சொல்லும் செவ்வேகி புலாவைப் பார்த்துக்கொண்டு போவீரானால் ஒருவொளிவு தெரியும் அந்த நிதானத்தைப் பார்த்துக்கொண்டு போமென்றவாறு.

கண்ணிகள்.

அப்படியே பட்சிசொன்ன வடையாளங் காணவென்னச்
செப்ப முடனெழுந்து செவ்வே கிபுலாவை 498

தப்பாம லேநோக்கித் தானடந்தங் கேகையிலே
சர்ப்பமொன்று பா[illegible]தலையைவழி மேலேவைத்து 499

பாகமொரு நூற்றதிகம் பா[illegible]மலைபோலே
நாகம்வழி பார்த்தே நடுவே கிடந்ததுவே 500

சற்றுபதின் காதவழி சுட்டெக்கரி காடாக்கி
அத்திசையி லேகிடக்கும் மவ்வரவைக் கண்ணாலே 501

கண்டு நடுநடுங்கிக் கால்கை தடுமாறி
இன்றிரவுக் கிங்கே யிரையாக வந்தோமே 502

என்றிடைந்து வாடியஞ்ச னேங்கி மனங்கரைந்து
வென்றியுள்ள மெய்ப்பொருளே வேந்தே யெனைக்காப்பாய் 503

உன்னையன்றி யாண்டவனே உதவிதுணை வேறில்லையே
என்னைநீ காத்தருள்வா யென்றே மனதுரைத்து 504

புறுக்-ானி லாயத்தொன்றைப் பூரணமாய்த் தானோதிச்
சுருக்காம லோடந்தேன் றனிபோ லுதவினால் 505

அந்தரவு தன்றலையை யவ்விடம்விட் டேமாறிச்
சிந்தை மிகக்கலங்கிச் சித்தைதயே மாறவைத்து 506

அப்போ திபுலாவை யாரேனுக்கி யேநடந்தேன்
தப்பாம லோரொளிவு தான்முன்னே தோற்றியதே 507

தோற்று மொளிவுதன்னைத் தொடர்ந்து நடந்துசென்று
பார்த்தே னொளிபடர்ந்து பற்றிச்சுற்றிப் பாய்வதுவும் 508

மலைபோற் றிரண்டதொரு மாணிக்க மோருசே
நிலையாய் நெடுநேரம் நின்றங்கே யேபார்த்தேன் 509

தீபவொளி போலே சிவந்தமா ணிக்கமதை
ஆவலுட னேடி யள்ளியெனன் கைகளினால். 510

அப்போ மனதுசொல்லு மாகாத மூதேவி
இப்போதே னள்ளுகிறா யேதுசெய்வாய் நேரமே. 511

ஒருசிறிய கற்று முலோகமெல்லாங் கொள்ளுமில்லை
பெரியகல்லை யள்ளினையே பேராசை யேன்கரமே 512

கொள்ளவொரு செட்டியில்லைக் குடியிருப்பா ரூருமில்லை
அள்ளி முடியவென்று லையிற் றுணியுமில்லை 513

என்றனையே யென்கரமே யேதிற்கு வினைசை
டன்சிவன் றன்பிழைத்தில் கூர்சேர்ந்தார் போசாதோ 514

என்று மனதுசொல்ல எடுத்த கா[illegible]ரண்டும்
ஒன்று முறையாம லுணர்வழிந்து போட்டனவே 515

விருத்தம்.

இப்படிச் சொல்லித் தானே யேந்தலார் தமீமன் சாரி
யொப்புடன் கரத்தைப் பார்த்தங் கொருமொழிசொல்லுற்றார்
தப்பும்பே ராசை யாலே தானிதை யள்ள வேண்டாம்
எப்படி யாகிலுந்தா னிடறது வருமே கண்டாய் 516

அல்லல்வ குமுன்னாலே யாசையை யிழந்து விட்டுச்
சொல்லொணு விறைவல் பாதந் துதிசெய்து போற்றி வாழ்த்திக்
கல்லெல்லாம் போட்டுவிட்டுக் கருப்பத்தால் லாலைநோக்கி
இல்லல்லா தன்னைப் போற்றி யேகவே துணிவை யென்றார் 517

கண்ணிகள்.

போட்டுவிபு லாலைப் பூராய மாய்நோக்கி
நாட்டமுடன் மேற்கே நடந்தே னிடம்விட்டே 518

சந்தவிருத்தம்.

அர்த்தத்தலம் விட்டேன்முன்னே படிச் செல்ல வேதான்
அவிழ்பார்த்ததின் விரியானது வடிவான் முடிதொடவே
இந்தப் பருவதமானதற் கென்செய் குவன் யானே
இறையே யுன்ற னருளே யன்றி வெளியேன் செலவசமோ
மூர்த்திச் செனு மாவத்திட முழுதும் பெனைக் காத்தாய்
முனிநா ளடி முடிவற்றனு னையன்றி யிற்றுனையா
ரெந்தப் படி யாலும் மெனை யீடேற் றுவை நீயென்
றேகன் றனை யிதயர் தனி விசையப் புகழ்த் திட்டேன். 519

வசனம்.

இப்படித்தானே யாண்டவனைக் கல்பினாலே நினைத்து நாவி னாலே புகழ்ந்து முனாஜாத்துச் செய்துகொண்டு வானத்தைத் தொட்டு நிற்கிற மகாமேரு பருவதத்திற்கு நேரே நடந்தேனென் றவாறு.

கண்ணிகள்

அந்தமலைக் காவுதன்னி லானை கரடிசிங்கம்
மந்திபுலி வேங்கை பன்மரைபி னங்கவரி 520

கஸ்தூரி நாவிகளும் கானமிரு மிருகங்களும்
விஸ்தார மாக விளையாடி நிற்குமங்கே. 521

கொண்டல் குடியிருக்குங் குளிர்ந்தபெருங் காவதனில்
அண்டரண்டப் பட்சி யடைகிடக்கு மவ்வனங்காண் 522

மஞ்சுதவழுஞ்சோலை மயிலுங் குயிலினமும்
பஞ்சவர் ணக்கிளியும் பலவகையு மஞ்சுகமும் 523

தென்னை மரக்கமுகும் தேர்ந்தடர்ந்த காவுதனில்
அன்னமின்றிக் கோகிலங்க ளாலித்துக் கூவுமங்கே 524

சந்தனம் காரகில்கள் தானெங்குங் காவுகளில்
அந்தரப் பட்சியுட னருவியா காசப்புள்ளும் 525

சொந்தமாய்த் தானிருக்குஞ் சோலை மலையருகே
இந்தவகைக் காவுகள்தான் எண்ணத் தொலையாதே 526

அத்தனையுங் கண்டுமன மதிசயித்துத் தானடந்தேன்
சற்றே வெளிதோற்றுச் சருகின மலையருகே 527

கத்தனருள் பெற்றதொரு காரணராயங் கொருவர்
மெத்தப் பெரியவராய் வெகுத்தகரைத் தாடியராய் 528

அந்தமலைச் சரீபி லாசனம்போட் டங்கிருந்தார்
சிந்தை மகிழ்ந்தவர்தாம் செய்தி யறிவமென்றே 529

முன்னே நடந்தவரை முடுகினே னங்கவர்தாம்
மன்னு தமீமே வாருஞ்சலா மென்றனரே. 530

வாருஞ்சலா மென்றவர்க்கு மன்னவரை யாசரித்துப்
போரிந்த வாறதனைப் பேசு மெனக்கேட்டேன் 531

எந்தனக்கே நின்றும மேகனுறி வித்தான் காண்
எந்தலூர் நீரிங் கிருக்கும்வகை யேதுரையீர் 532

தந்தையன்னை சுற்றமில்லான் சாவுதனை தானுமில்லான்
இந்தத் தலத்தி லிருத்திறு னென்கோமான் 533

வலது புறவாரியில் மாக்கலங்க ளோடி வரும்
அலைகடலிற் சோங்குகண்ட வந்நேரந் தானெழுந்தே 534

மலைமேலே யச்சணமே வன்னிதனை மூட்டஞ்செய்வேன்
விலைமதிக்க வொண்ணாத வெள்ளைக் கொடிதனை 535

கட்டுவேன் வெற்பதிலே கண்ட வுடனவர்கள்
பட்டண மீதெனவே பாய்தாழ்த்திச் சீனிவிட்டே 536

ஊரு பதியெனவே யோடிவருங் கப்பலிங்கே
சேருமந்தக் கப்பல்விட்டே சிலபே ரிறங்கிவந்து 537

வந்தெனக்குக் காணிக்கைகள் வைப்பார்க ளெப்போது
மெந்தநா டென்றவரை யான்கேட் டவர்களுக்கு 538

தண்ணீ ரொஜ்பனங்கள் தானேற்றி யேவிடுவேன்
என்று மிதுதொழிலா யேக னருட்படியே 539

இந்தத் தலத்தி லிறையேவல் செய்திருப்பேன்
வந்தவரே தமீமே வாய்வருக்க வேண்டாமோ 540

பசியுண்டோ தானுமக்குப் பார்த்திபரே சொல்லுமென்றார்
பசியுண் டெனவுரைத்தேன் பலகனிகள் தான்கொடுத்தார் 541

கொடுத்தகனி வாங்கிக் கொண்டேன் பசிதீர்ந்தேன்
அடுத்தவர்தன் னிட்டவந்தி லருகா சனத்தருகே 542

அருகா சனம்போட்டே யங்கிருக்கும் வேளையிலே
ஒருகப்பல் வடகடலி லோடிவரக் கண்டோமே. 543

வடகடலிற் சோங்குவர மன்னருமங் கேதுசெய்தார்
இடமான மலைமீதி லேறிவெள்ளை டால்கட்டினார் 544

வெள்ளைடால் கட்டியபின் விண்ணிற் புகைபோக்க
உள்ளமரம் புற்பூட் டெண்கூட்டி மூட்டஞ்செய்தார் 545

அப்போது கப்பலுள்ளோ ரனைவோருங் கண்டனரே
செப்புவா ரூர்பதிகாண் சீனிவிடுங்கப் பலென்றார் 546

விருத்தம்.

சீனியைக் கடலிற் றள்ளிச் சிலரொடு நகுதாச் சொல்வார்
மாநிலத் தரசர்க் கேற்ற வகைபல கைகா ணிக்கை
தானினிக் கொடுபோய் நல்கிச் சகலமுந் தெரியச் சொல்லித்
தேனினு மினிய சொல்லாய்ச் செப்பியே சலாமுஞ் சொல்லும்()

இப்படி நகுதா சொல்லே யேவினர் சிலபேர் தாமு
மப்படித் திறைகள் கொண்டே யடுத்தகைத் தோணி யேறிக்
கப்பலை விட்டு நீங்கிக் கரையினிற் சென்றி றங்கித்
தப்பிலாப் பெரியோர் தமக்குக் கண்டுநல் சலாஞ்சொ ன்னாரே()

வசனம்.

அந்தப்பெரிய வயதுள்ளோர் முன்னே கப்பற்காரர்கொ
ண்டுவந்த காணிக்கைகள் சற்கரைபட்டுவர்க்கங் கட்டுவர்க்கங்க
ளெல்லாம் எடுத்து முன்னேவைத்துச் சலாஞ்சொன்னார்கள்
சலாத்திற்குப் பிரத்திசொல்லி நீங்க ளெந்த தேசத்திற்குப்
போகிறபேர்க ளென்று கேட்டார் அப்போது கப்பற்காரர் சொ
ல்லுவார்கள் எழுவான் திசையிலே மாதியென்றொரு பட்டண
முண்டந்தப் பட்டணத்திலிருந்து மக்கமதீனாவுக்குப் போக
வென்று கப்பற்பாய் விரித்தோம் அதிலே காற்றும் புசலும்
எடுத்துத் திகைத்தப்பி ராட்சதர் சஞ்சாரமான பெருந் தீவிற்
கொண்டுபோன தப்போது நாங்களெண்ணினேம் இராட்சதர்
நம்மைக்கண்டவுடனே எல்லோரையும் பட்சித்துப் போடுவார்
களென்று கப்பலைமாறவிட்டு வரும்போது தண்ணீரொதுபனமில்
லாமல் மெத்தத்தங்கப்பட்டு யோசனையாக வரும்போதிந்த

மலைச்சார்ப்பிலே வெள்ளைநிஜானியும் புகைச்சலையுங் கண்டு இஃதூரென்று மனிதசஞ்சாரமுள்ளதல மென்றும் கப்பலைச் சினிவிட்டிறங்கியிங்கே வந்தோமின்ன மிரண்டுநாளைக்கு தண்ணீ ரொஜீ பணங்கிடைக்காதிருக்கி லெல்லோருமிறந்து போவோ மென்றார்கள் அப்போ தவர்களுக்கு மதீனத்திற்குப் போமளவுந் தண்ணீ ரொஜீபணமுங் கொடுத்தென்னை யழைத்தவர்கள் கையி லொப்பித்தவரை மதீனத்திற்கொண்டுபோய் விட்டுவிடுங்களென் றவர்கள் வசத்திலொப்பிவித்தார் அவர்களென்னைச் சந்தோஷத் தோடே கூட்டிக்கொண்டு தண்ணீ ரொஜீபணமும் ஏற்றிக்கொ ண்டு கப்பலேறினார்களென் றவாறு.

கண்ணிகள்.

கப்பலது பாரக் கருமலைக ளொல்வாது
ஒப்பான கப்பலதி லுள்ள சரக்குவகை 549

சீனி சுழிகையுடன் சிவந்தசாதி பத்திரியும்
காணம்பன்னீ ரம்பர் நல்லகற் பூரமுடன் 550

வங்கான ஞவிகளு மலர்ச்சந்த னம்புனுகும்
மங்காத நற்பவள மாத்ததிக பொற்[illegible]ம் 551

வாரணக்கோட்டுடனே மருந்துமாத ளைப்பழமும்
தாரணி விலைமதியாச் சகலாத்து முண்டதிலே 552

மெத்தப்பல பட்டுப்பணி விலைமதிக்கப் போகாது
மற்றச் சரக்கின்வகை மட்டிலைகாண் மன்னவரே 553

அப்பெரி கப்பல்நல்ல யாத்திரை யாகவென்றே
செப்பினா ரெல்லோர்க்கும் சினியைத் தாக்கெனவே 554

மிகுதி ஜனங்களுக்கும் வேந்துகா ணங்கொருவன்
நகுதாக் குதியான ராஜாநற் கப்பல்கண்டீர் 555

வேதான மாளிகை வேந்துநகு தாவழைத்தே
நீதான் சமுக்காளவ திண்ணையமாய்ப் பாருமென்றார் 556

கலாசுகட்டுகல் லாஞ்சேவைக் காரன் றனையழைத்தே
விசாலமாய்ச்சி ருங்கேதி மேலேற்றுஞ் சீனியென்றார் 557

சீனி தங்கவலித்துச் சேர்ந்தார்கள் கப்பல்தனில்
ஏனினித் தாமதங்கள் ஏற்றம்பாய் தூக்குமென்றார் 558

மதினா நகர்க்கே மரக்கலத்தைப் பாய்விரித்தே
பதினாறு பாயுமன்றான் பரிவாகத் தூக்கினரே 559

பெரியபீ ரங்கியோர் புறந்திக் கதுபகையும்
துரிதமாய் வேட்டெழுப்பித் தப்பு கொடிகட்டினர் 560

கட்டினர் பல்லிருதாம் சாற்றும்பர மேற்றெனவே
கொட்டினர் மேளமாகக் குதித்தார்கள் சொம்புதின்னம் 561

வங்கக் கடலூடனே வரைபெழுந்து போமாறுப்த்
தங்காமற் கப்பற் றனிவழி யொப்பதுபோல் 562

விருத்தம்.

பருவரை யனைய சோந்து பாய்பதி னறு மேற்றித்
திரைகட லலைக ளார்ப்பத் திசைமதி னுவைத் தேடிக்
குருநபி சலவாத் தோதிக் குறைவில்லா தேருங் காலைக்
கருமலைக் கடலி னூடே கண்டவர் கலங்கி னூரே. 563

கலங்கினா கப்ப லார்கேள் கவலைகள் மிகவு மாகி
மலங்கினார் வாடிக் கோடி வல்லவன் விதியி தென்ன
விலகவே யிடமுங் காணேம் விதியிது விதிதோ வென்னத்
துலங்கவே புரையால் தம்பித் சொல்லியே யழுது கொள்வார். ()

வசனம்.

அப்போதென் னெட்டேயிருக்கிற பக்கிரை யனைத்தித்தனே காளும் வெகு சந்தோஷத்தோ டாட்டும் பாட்டுமாக இருக்க கப்பற் காரிப்போது சற்று நேரத்திற்குள்ளாக முகங்குலுவிச் சலித்தொருவரை யொருவர் கட்டிக்கொண்டழுகிறதேதென்று கேட்டே னதற்கந்தப் பக்கிரு சொன்னார் அறியே நீரொன்று மறியீரோ இந்தக் கப்பலாகிற திரண்டு கருமலையினருகே குடாவில் வந்துவிட்டது விலகியோட வழியில்லை இன்னஞ் சற்றுநேரத்திலே கப்பல் நுறலாக்காவிப் போய்விடுமென்று மினிமேல் நமக்கெல்லல்லாஹுத்தா அல்லா ஹுவசல்லம் அவர்கள் கியாமத்திலே யல்லோ தாறுகாணப்போகிறோமென்று தங்கள் தாய்தகப்பன் பெண்சாதி பிள்ளைகளுக்குக் குதவாமற் போகுதென்றழுகிறோமென்று பக்கீர்

சொன்னார் அவர் சொல்லிவாய் மூடுமுன்னே கப்பற் கருமலையி
லேபோய்ப் பாய்ந்து ஹூலாக்காகிப் போயிற்றென்றவாறு.

கண்ணிகள்.

கப்பல் ஹூலாக்காகிக் கடலிலே தாழ்ந்தவுடன்
எப்போது முன்னவன்று னெனக்கோர்பலகை 565

எனக்கோர் பலகைவந்தன் கேத்தி யெடுத்தனபோல்
மனக்கோட்ட மில்லாமல் வாரிதனி லேபலகை 566

என்முன்னே தான்வரக்கண் டெடுத்தேனதைத் தான்றொழுது
முன்பாக வந்துதித்த முஹம்மதனைத் தான்புகழ்ந்து 567

என்றுமுள்ள நாயகனை யிருதயத்தி லேநினைந்தங்
கொன்றிப் பலகைதனி லாதாரமாகவே கிடந்தேன் 568

அலைகள் மலைபோலே யந்தரத்தே தானுயர்ந்தே
மலைபோ லுயர்ந்தவலை மாநிலமேற் கொண்டுசெல்லும் 569

அப்படியே பலகைதனில் யான்கிடக்கும் வேளையிலே
மெய்ப்பிறைவன் றன்னருளால் மீன்கள்வந்து தோன்றியதே 570

மகரசுறாத் திருக்கை மாவிடா நாவுதிரம்
நிசரில்லா வோங்கில்பெரு தெய்மீன் கடற்கலங்கி 571

சூரைமீன் பாரைபெருந் தேளிசம் மாறுருட்டி
வாரிகிளி மூக்கன் வந்துவினை யாடிநிற்கும் 572

ஆனைமீன் குதிரைமீ ளுழிமீன் றன்னுடனே
மீனைமீன் பாய்ந்து வெருட்டிப் பிடிப்பதுவும் 573

கண்டு பயந்து கர்த்தனே காப்பாய்நீ
யென்றே யிறைவிரந்தே னென்றுமுள்ளான் றன்னுடனே 574

விருத்தம்

அன்னைந்து மாறங் கின்ன மஞ்சிய சபீதன் றேறுமர்
இன்னனந்து வணங்கு வோரிக் கொடியினை நுள்வாவென்றே
என்னைந்து நாளும் வாரி யெதிருமீ னென்னை நோக்கி
ஒன்றுஞ்செய் யாமல் மீள வோடியே திரும்பித் தானே 575

நாற்பது நான தாக நானந்தப் பலகை மீதி
லாய்ப்பத மவனே யல்லா லருந்துணை யனைவில் லாது

சேர்ப்பதோ ராழி தன்னிற் சொரியினை யலைக டள்ளிக்
கார்ப்பவ னருளா லங்கோர் கரையினிற் சேர்த்த வாறே. 576

வசனம்.

நாற்பதுநாளாகக் கடலிலேயொருகிராயின்மேலே அன்னந் தண்ணீரில்லாமற் கிடக்கிறபோதொவ் வொரு மீன்கள் மலைபோ லேவந் தென்னைப்பார்க்கு மந்தமீன்களைக்கண்டு பயப்பட்டல்லா வுன் அமான மென்பேன் அப்போதந்த மீன்கள் திரும்பியோடிப் போய்விடும் இப்படி நாற்பது நாளுமொரு தங்கடங்கள் வாராமல் ஒரு கரையிலேவந்து சேர்ந்து மூன்று நாளகத் தன்னைமறந்து நினைவில்லாதேயிருந்தேன் அதன் பிறகு மயக்கந்தீர்ந்து சற்றே நினைவுவந்து கண்ணைவிழித்துப்பார்த்தேன் கடலிலேயித்தனைநாளாக இருந்தோமே இப்போதுகரைசேர்ந்தோமென் றுசற்றே சந்தோஷமாயிற்று அதன் பிறகுஅந்தக்கரைக்கு மேற்காக ஒரு தோப்புத்தெரிந்தன அந்தத்தோப்பிலே போனோமானால் ஏதாகிலும் புசிக்கிறவஸ்துக ளுண்டாயிருக்குமென்று மெள்ளத்தவழ்ந்தும் நடந்துமந்தத் தோப்பிலே வந்தேன் அதிலே பார்க்கிறபோதொரு மரத்தின்கீழே சிலகனிகளுதிர்ந்துகிடந்தன அந்தக் கனியையெடுத்துப் புசித்தேனெனக்கு மெத்தவுமது ருசியாகவிருந்தது என்னுடைய பசிதாபமெல்லாம் தீர்ந்தே யொருமயக்கமாகத் தானே யந்தமரத்தின் கீழே நித்திரை செய்து பொழுது சாய்ந்த நேரத்தில் விழித்துப் பார்க்கிற போது அந்தத்தோப்புக்கு மேற்பாரிசமாக வொரு பாதையாக விருந்து அந்தப்பாதையிற் சிலபேர்கள் ஆடுமா டொட்டகங்கள் மேய்த் தோட்டிக் கொண்டு போகிறார்கள் அவர்களைக் கண்டு சந்தோஷமாக ஓடிப்போய்க் [illegible] நீங்களெந்த வூருக்குப் போகிற பேர்களென்று கேட்டேன் அவர்களென்னைப் பிரிந்து பார்க்கவு மில்லை என்னுடனே பேசவுமில்லை அவர்கள் தங்களிலே யொருவருக்கொருவர் பேசுகிறது பக்ஷிசாரங்கள் கூப்பிட்டதுபோலே யிருக்கின்றது அதன் பிறகு நான் திரும்பி வந்து அந்தத்தோப்பிலொரு மரத்தின்தூரிலே புடையிருந்த தந்தப் புடையிலே இராவெல்லாம் புகுந்து படுத்துக்கொள்வேன் பகலெல்லாங்கனிகள் பொறுக்கிப் புசித்துக்கொள்வே னிப்படிச் சிறிதுநாளா யிருக்கிற போதொருநாள் கல்லுமனையுள்ள ஆலி கருநேலமாக்களைப்போ லெங்கிருந்தோ வந்தா ரென்றவாறு

63061

கோச்சகம்.

சட்டைசரு வந்துடனே தசபிமணி கைபேந்திக்
கட்டுமிடைக் கட்டுமொரு கையின்முசலி லாவதுவும்
தொட்டபா கக்குரலிஞ் சுகந்த மணம்வீசத்
கிட்டவந்த போதுசலாம் கேட்கவுரை செய்தேனே 577

நானவர்க்கு முந்தசலாம் நல்லவனென் றேயுரைத்து
நீனவனோ மாமதினைச் சேரவழி சொல்லுமென்றேன்
தானவனு மேயிரத்தி சங்கையுட னேயுரைத்தான்
ஆனவழி யேயுமக்கி யாதுரைப்பே னென்றானே 578

வசனம்.

அப்போது நானவனைப்பார்த் திவன்மெத்த அழகுள்ளவனென் றெண்ணி யெனக்கு மதினத்திற்குப்போக வழிசொல்லுமென்றுகேட்டேனப்போ தவன்சொன்னான் உம்மைமதினத்திற் கொண்டுபோய் விடுகிறே னானொருவார்த்தை சொல்லுகிறே னவ்வார்த்தையைக் கேட்பீரானால்உம்மைமதினத்திற் கொண்டுபோய் விடுகிறேனென்றான் நானல தென்றேன் முக்காலுங் கபூல்தானுவென்றான் கபூல்தானென்றேன் அப்பால் அரப்போய பின்னுக்கு வாங்கிக்கொண்டு தன்னுடைய சுயரூபத்தைக்காட்டினுனென்றவாறு.

கண்ணிகள்.

வாங்கினான் பின்னே வளர்ந்தான் மலைபோலே
ஓங்கினான் கைகளிரண்டு முத்திரம் போலேகட்டி 579
நின்றானே பாபாவி நீதிகெட்ட மூதேவியைக்
கண்டேன் மனங்கலங்கிக் கைகால் நடுக்கமுற்றேன் 580
தேவல்லோ வென்று நினைத்துப்பெரு மூச்செறிந்தேன்
நாவுலர்ந்து கண்ணிருண்டு நமபேயாய் மூசலானேன் 581
பண்டெல்லாத் தான்பிடித்த [illegible]ழிகார மூதேவி
இன்றிங்கே வந்ததினை யேதோ வெனவறியேன் 582
ஏதுசெய்வா னோவறியேன் என்பாவந் தீர்ந்திலபோ
வாதுசொல்ல வந்தவன்போல வழிமறித்துக் கொண்டானே 583
என்றே யிகவாடி யேங்கித் தவிமறந்தே
பொன்னுந் தெரியாமற் லோவியம்போ லேயிருந்தேனே 584

வாடியென் னுள்ள மயங்கித் திகைக்கையிலே
கூடிஞ னேபழைய கோலச் சுருபங்கொண்டான் 585

சுருபங்கொண் டென்முன்வந்து சொல்லுவார் வல்லவர்போல்
பருவமொன்று சொல்லுகிறேன் பார்த்திபரே நம்பீமே 586

அஞ்சாதீர் நல்லவறிவா ளுயர்ந்தோரே
நெஞ்சிற் பயங்கள்தன்னை நீக்கிவிடு மன்னவரே 587

சுருவந்த மன்னவரே நபீயே நீர்கேளும்
ஒருவந்தா னுனை புமையொன்றுஞ் செய்வதில்லை 588

உம்மா லொருகருமமுண்டாகத் தான்வேண்டும்
எம்மாற் பயமுமக்கி னில்லைக்காண் மன்னவரே 589

ஆத முதனபியா யானநபி மார்களிலே
வேதத்தவ ருந்துடைய வேதாம்ப ரானவர்காண். 590

சுலைமா நபியுடைய செல்வம்போ லாருமில்லை
உலகிற்சுலை மானபிக்குங் குடையோ னருட்படியே 591

கதிர்மதி புடைமின்றிடு கண்டவர்க்கே தொண்டுசெய்யும்
பதினெ ழுலகிலுள்ள பல்படைப்புஞ் சொற்கேட்கும் 592

அலைகடல் புவியா னண்டபகி ரண்டமுதற்
பலதேவு ஜின்பரிகள் பாதம்பணிச் சேவல்செய்யும் 593

தரையிற் றவழுந்துத் தானிறக்கும் வள்ளலவர்
பறக்கும்பட்சி யாவுமுள்ள பாஷையெல்லாம் பேசுவார்காண் 594

எல்லா நபிமார்க்கு மில்லைகாண் மன்னவரே
சொல்லரிய ரோவாத சோராத வாழ்க்கையர்காண். 595

விருத்தம்

நபிதனிற் சுலைமா னன்னபியின்றன் வாழ்க்கை போலப்
புவிதனி னபியாய் வந்து பிறந்தவர் தமக்கு மில்லைத்
தவிசினை யின்றோர் தாங்கச் சகலலோ கமும்போய் மீள்வார்
கவிபுகை யாழி யாலே காசினி முழுதும் ஆண்டார் 596

அப்படி யாளு நாளி லாதிகற் பனையி னாலே
தப்பிலா னமைத்த வண்ணஞ் சடுதியில் மவுத்துவண் டாகி

வொப்பிலா ளுலாம்வாரி யுயரமார் தலத்தின் மீதே
சேப்புகேர் பள்ளி கட்டிச் சேர்ந்தவன் றுயில்கிறுனே 597

வசனம்.

இப்படிச் சலையுமானசபி நாலாங்கடலினிலே யொரு தீவுண்டு மந்தத்தீவு அல்லாஹுத்த ஆலாவுடைய வரிசைபெற்றதீவு அதிலொரு குப்பாயிருக்கின்றது அதிலுன்னொரு பள்ளி கட்டியிருக்கின்றது அதின் மேலே நித்திரை செய்கிறுர் அந்த பள்ளிகட்டிடத்தை யொரு ஐந்தலை நாகம் சுற்றிக்கொண்டிருக்கிற தந்த ஐந்தலை நாகத்தினிடமாகத் தேவுகள் பரிகள் ஜின்களாலும் அண்டப்போகாது அதற்கென்கையிலே யொருமூலிகை மருந்திருக்கின்றது மனிதராலேயல்லாமல் மற்றப்பேராலே யாகாது அப்படியந்த ஐந்தலைநாகத்தை மூலிகை மருந்தினாலே ஐயங்கொண்டு சலையுமானபிகை முத்திரை மோதிரத்தைக் கழற்றினேமானால் எழுவான் படுவான் மட்டும் ஒரு குடையினளவா மும க்கு மூன்றிலொருபங் கிராச்சியம் ஆளத்தருவே னென்றானப்போ தென்மனதிலே நினைத்தேன் ராச்சியம் ஆளத்தாறே னிரிகிறே யிந்த மூதேவிக்குச் சூழ் செய்துவிட்டோமே இனி நாமாட்டோமென்றாலும் விடமாட்டானேயென்று மனதிலெண்ணிக் கொண்டு நாயனளவிலே பரஞ்சாட்டி புனக்கேற்றபடி செய்யென்றேன் அப்போதவன் சொல்லுவான் நீரென்தன் தோளிலேறிக் கொண்டு கண்ணைச் சிக்கென மூடிக்கொண்டிரும் நான்விழியுமென்றபோது விழியுமென்றான் அப்போதவன் தோளிலேறிக் கண்ணைச் சிக்கென மூடிக்கொண்டேன் பறதிலேகொண்டு பறந்து நான்கு கடலுங்கடந்து சலைமானபி பள்ளிக்கட்டிலிருக்கிற தீவிலேயத்தமிக்க வொருசாமத்தின்முதலே கொண்டுபோய்விட்டுக் கண்ணைவிழித் திறக்குமென்றவாறு.

கவிகள்.

இறக்கினே னுலுமப்போ தென்று மூன்னாரன் றன்னருளால்
உறங்கி விழித்தனபோ லொன்றுந்தெரி யாதெனக்கு 598

அப்போது தேவுசொல்லு மழகுடைய தம்பீமே
இப்போ சலைமானபி தீவானி தெரியுதென்றான் 599

வதிட்டுப் பார்த்தேனு னேக வருணாலே
நீதிப்ட வெண்ணமிது தேத்தியுள்ள வென்றுமிடம். 600

வெண்ருமிடத் தின்மேழ மிக்கான பள்ளிக்கட்டில்
கண்கள் ரண்டு மல்லொளிவைக் கண்டு மருண்டனவே 601

வெண்ணிலாத் துகிற் போர்வையது மின்னி ஜொலிபோலே
உள்ளமெல்லாந் தான்மகிழ்ந்தங் கொளிவுதன்னைப் பார்த்து
[கின்றேன்

அந்த வொளியினின்றக் கதியமணம் வீசியதே
சந்தன 'பன் னீர்புனுகு தன்குங்கும பொவ்வாது 603

வீசும் பரிமளந்தான் விண்ணகத்தி னுள்ளதல்லக்
காசினியி லந்தமணங் கண்டறியே னென்றுசொல்லி 604

சலைமா னபிதமக்குச் சிறந்தபாத்தி காவோதி
நிலையாய் நெடுநேர நின்று துவாவிரந்தேன் 605

அந்தத்தலை மெத்த அதிகதல மானதிலே
வந்துநிற்க வல்லோன் வருத்தா னமக்கெனவே 606

என்று மனமகிழ்ந்தக் கிறையோனைத் தான்போற்றி
பண்டுசெபி மார்களிலும் பதவிபெற்ற பார்த்திபர்காண் 607

சற்றறிவாற் றேவேசீ தானிங்கே வந்தாயே
குற்றமில்லாச் சலைமானபி குழுடன் தெரிகின்றதும் 608

எத்தனை தூரமுண்டு மிவ்விடத்திற் கவ்விடந்தான்
உத்தமனே தம்பீமே பொன்றரைச்சா மத்தின்வழி 609

அந்தனருட் பெற்றவரோ அஞ்சாதீர் வருமென்றான்
சற்றுநான் முன்னடப்பேன் றூர்வேந்தே வாருமென்றான் 610

நடந்தோ மிருபேரு நாடிமுன்னே போகையிலே
படம்விரித்தைந் தலைநாகம் பார்த்துக்கண்ணிற் றீப்பறக்க 611

சினந்து தலையெடுத்துச் சீறிமென்னைப் பாய்ந்ததுவே
மனந்துணிந்தே மானிடவர் வந்ததுதீ யெடுத்தனவே 612

அஞ்சுதலை நாக மதிவேக மாய்ச்சீறி
நஞ்சுவிட் டடர்ந்துதலை நாகமதங் கெஞ்சியதே 613

ஏவினகஞ் சத்தமது பெரிதாகத் தக்கினிபோற்
றுவிவெகு தூரந் தன்னிலகப் பட்டதெல்லாம் 614

மண்ணின்மரம் புற்பூடு மான்மிருக முள்ளதெல்லாம்
விண்ணிற் பறவைகளும் வெந்துநீ றாகியதே 615

அந்தலகை யைக்கண்டான் காளி படபடென்றே
சிந்தை கலங்கித் தியங்குமந்த வேளை தன்னில் 616

அஞ்சாதீர் தம்பிமே பதற்பேன் பயமுமக்கு
மிஞ்சிவிடத் திந்த மூலிகையை வீசுமென்றான் 617

மூலிகையென் கையிற்றந்தே முன்னேறி வீசுமென்றான்
சோலிதான் செய்யாமற் றாரவெட்டி வீசிவிட்டேன் 618

ஐந்தலைநாகம் விட்ட அக்கினியுஞ் சந்தலையுஞ்
சிந்திவிட்ட மூலிகைதான் சென்றதுஞ்சின் பேற்றுவி 619

அக்கினியைத் தானாற்றுந் கனலை யடக்கியதே
மிக்க பெருநெருப்பை விண்ணின்மழை யாற்றுதுபோல் 620

அப்போதந் தேவுசொல்லு மழகுள்ள தம்பிமே
இப்போது கண்டீரோ வென்மருந்து மூலிகையை 621

இனிமேற் பயம்வேண்டா மேதிற்கு மஞ்சாதேயும்
மனிதர்கீ ராகையினல் மருந்தும் பலித்திடுங்காண் 622

என்றந்தத் தேவுசொல்ல வீதமித் திருபேரும்
வெற்றிகொடு முன்னே விரைந்து நடந்தோமே 623

அப்போதை தலைநாக மதிகோப மாய்ச்சினந்தே
சர்ப்பமது சீறித் தலையெடுத்து மூச்செறிந்து 624

அஞ்சுதலை வாயாலு மசைத்து நஞ்சை விட்டதுவே
மிஞ்சுமந்த நஞ்சு வேகமது தாவியதால் 625

சிங்கிருளிசத் திரையும் புகை புகையாய்க்
கக்கு விருளது போற் ககனமெல்லா மூடியதே 626

அந்த வகை கண்டேங்கி பாவி தடுமாறிச்
சிந்தை கலங்கித் தியங்குமந்த வேளைதன்னில் 627

வஞ்சன்மகா பாவியென்றன் மார்பிலடித் திதுசொல்வான்
அஞ்சாதீர் தம்பிமே யதற்கென்கையின் மூலியுண்டு 628

மூலிகையு முண்டே முழுதுமென்றன் கையிற்றந்தே
வாலிபரே தம்பிமே மதியாமல் வீசுமென்றான் 629

அஞ்சாமல் நானுங் கடாக்தேறி வீசிவிட்டேன்
நஞ்சுருளிர் சிங்கியெல்லாம் நாடியந்த நீறுடியதே 630

இப்படித்தா னேக மேனியவர் நஞ்சதெல்லாம்
ஒப்பில்லா னுதவியின்றி யொன்றும் பலியாதே 631

ஐந்துதலை நாக மதிகோப மாய்ச்சீறி
எந்தன்முன்னே தேவுடது வென்றனைமற் றான் வருமோ 632

என்று படமைக்கதையு மிதமாகத் தான்விரித்தே
வென்றியுடன் வாய்திறந்து வேகத் துடன்வரவே 633

அப்போது நான்பயந்தன் கறிவு தடுமாறி
இப்போது தம்பீமே பேதுக்குமஞ் சாதேயும் 634

நஞ்சமஞ் சாரியரே சடுதியா யிம்மருந்தை
நஞ்சிருக்கும் வாய்மூட காடிநீர் வீசமென்றான் 635

சென்றுநீர் வீசமென்னத் தேவுசொல்ல வீசிவிட்டேன்
குன்றுமணிக் கண்கள் போற்றிக் கோலப் படமொடுக்கி 636

அஞ்சுவாய் மூடி யரவ மொடுங்கியதே
நஞ்சமினி யாண்டவனே யென்றே சலித்தரவம் 637

பள்ளிக்கட்டின் றன்னைச்சுற்றிப் பதையாம லேகிடக்கும்
தன்னிமுன்னே பள்ளிக்கட்டில் றன்னருகே தேவுவர 638

அப்போது எங்குமுள்ள வர்தி யருளாலே
மெய்ப்பாயோர் சத்தமுண்டாய் விண்ணுமண்ணுந் தானதிர்ந்த

ஆர்ப்பரித்த சத்தமதி லங்கமெட்டுந் துண்டமதாய்
நேர்ப்பதித்த மூதேவி விழுந்தான் னெடுமலைபோல். 640

வெட்டிப் பிளந்ததுபோல் மேனியெட்டுத் துண்டமதாய்ப்
பட்டுவிழுந் தானிறந்தான் பதையாம லேகிடந்தான் 641

அப்போது நானுங் கறிவழிந்து மெய்மறந்தே
யொப்புவமை யில்லானே யுன்காவ லென்றழுதேன் 642

அப்போது நாய னருளாலே பேர்ப்பறவை
மெய்ப்பாக வென்னுடைய மேல்தொட்டு தான்தடவி 643

தொண்டாரு நல்ல சுலைமானபி மோதிரத்தை
சொண்டாற் கழட்டியென்றன் சுண்டுவிர லிற்போட்டு 644

பண்டாருங் காணுதை பண்பாக வென்றனையே
துண்டாம லேதூக்கித் தரியாது பந்தினைப்போல் 645

நாலாங் கடலுக்கப்பால் நானிலத்திற் போட்டுவிட்டு
மேலோகந் தானேகி விரைந்து பறந்ததுவே 646

வானோர்தனை நோக்கியந்த மாபூதமவை போனதற்பின்
கானகத்தின் மூன்றுதினம் கண்விழி யாமற்கிடந்தேன் 647

மூன்றுதினஞ் சென்றதற்பின் முயற்சி நினைவுவந்து
ஆண்டவனைத் தானினைந்தங் கரியவிசா ரத்துடனே 648

சற்றே தலையெடுத்துத் தான்பார்த்தே னங்குதிக்கும்
சுற்றுத்திசை போர்புறமுங் கார்மலைதா னோர்புறமும் 649

வற்ற விருபுறத்தில் வனமு மடவிகளும்
சுத்த னருளினெனக் கண்ணுறலே யவ்வனத்தை 650

கண்டு மனமுருகிக் கனலின் மெழுகதுபோல்
என்றுமுள்ள ஆண்டவனை யேற்றிப் புகழ்ந்துகொண்டே 651

நாடினேன் மேற்கே நடந்தே னவ்விடம்விட்டுக்
காடுமலை யும்பெருங் கானகமு மல்லாமல் 652

நாடும் பதியுமொரு நகரமுந்தா னங்கிலையே
ஆடுமா டொட்டகமு மவ்வனத்திற் றானிலையே 653

மானிடர்சஞ் சாரமில்லா வனவனக் காட்டினிலே
நானடந்தேன் மூன்றுதினம் நாரில்லாக் கானகத்தே 654

வானடர்ந்த இருள்வனத்தில் மதியெழுந்த வாறதுபோற்
கானகத்தி லேகுமிடங் கண்டே னதிசயமாய் 655

சந்திர வுதயம்போல தானங்ஙன் றோற்றியதே
இந்த வனந்தனிலே யிதுகுமிட மேதெனவே 656

தோற்றுமணி யுப்பரிகைத் துலங்கும் பளிங்கதனால்
சாற்றுங் கபாடமெல்லாந் தங்கப் பலகையினால் 657

விசும்பைநே ராயுயர்ந்த வெண்குமிட மாளிகைமேல்
பசும்பொற் பணிபூண்டு பைங்கொடிபோ லங்கொருபெண். 658

விருத்தம்

அந்தவுப் பரிகை மீதி லரிவையர்க் கரசி யான
சந்திர வதன மாதோர் தையலாள் தனியே நின்று

முந்தவே தாயார் சொன்ன முதுமொழி தவறு வண்ணம்
எந்தனா மந்தைதக் கூறி யெனக்கவள் சலாஞ்சொன் னாளே 659

எனக்கவள் சலாஞ்சொன்னாள்பின் னெந்திழைமுகத்தைநோக்கி
வனக்கிளி மொழிநல் லாளே மயிலெனு மழகுள் ளாளே
யுனக்கென்பேர் சொன்னார் நாம முண்மைநீ யுணர்செய்மாதே
மனக்குறை மிகவு மூண்டு வள்ளலே சொல்லக்கேளும் 660.

வசனம்.

அல்லாஹுத்த ஆலாவுடைய கிருபைப் பேறுபெற்ற தமீமன் சாரியாரே கேளுமென்றாயாகிறவள் அறபுநாட்டு சுல்த்தான் உடைய மகள் அவள் வயிற்றிலே நான் கெற்பமாயிருக்கிற போதொரு தேவிந்த நாட்டிலே யுள்ள தேவுக்கெல்லாம் ராஜாவாகிய தேவுஅந்தத்தேவு என்றாயை யெடுத்துக் கொண்டுவந்திந்த மாளிகையை யுண்டாக்கி இதில் வைத்துக் கொண்டிருந்தது நான் பிறந்தெட்டுப் பிராயமாகிற போதெந்தாயாருக்கு மரணகாலமாயிற்று அந்த நேரத்திலே யென்னை அழைத்தெனக்கு ஓசியத்துச் சொன்னா ளென்றவாறு.

கண்ணிகள்.

இஞ்சில் சபூறுதௌ றாத்திங் கிவைவழுனாறும்
நெஞ்சார வோதி நெறியா லறிந்திருப்பாள் 661

அந்தத்தவ் றாத்தி லாராய்ந் தறிந்தமொழி
எந்தனக்குச் சொன்னதெல்லாம் யான்சொல்லக் கேளுமையா

ஆதி யொளிவி லவதரித்த ஆலகமி
வேத விளக்கொளிவாய் வேதாம்ப ரானவர்காண் 663

ஆதந் தமக்குமுன்னே யான்பய காம்பரென
நீதமுடன் வைத்திருந்தா னீண்ட மனமதிலே 664

எல்லா நபிமார்க்கு மேத்தமுள்ள ராகையினால்
அல்லா வவரொளிவா லமைத்தான் பலபடைப்பும் 665

அந்த முகம்மதனார் பார்தனிலே தாமொருவர்
இந்த வழிவருவா ரென்றாளியல்பாக 666

பின்னுமெந்தன் மாதாவோர் பிரகாரஞ் சொன்னாள்காண்
இன்னமிரண் டாண்டிலுனக் கிரைக்க தாம்வைபதில் 667

மஞ்சின் குடையுடைய முகம்மதனூர் யாரித்றமீம்
அன்சாரி யென்று மவர்தானிங் கேவருவார் 668

வந்தவர்க்கிங் கெந்தன்சலா மறவாமற் சொல்லுமென்றான்
எந்தனின் றுயார்க்கிங் கூடேற்ற முண்டாக 669

தாயார்க்கு மெனக்கும் சாகிபே துவாச்செய்யுமென்றான்
வாயார மங்கையர்க்கு வகைவகையாய்த் துவாவிரந்தேன். 670

என்றுமுள்ள ஆண்டவனே யிவர்கள்பிழை பொறுத்தே
நன்றி பெறுஞ்சவர்க்கம் நாயனே நீகொடுப்பாய் 671

உறக்கான நாயனவன் கரையேற்றி வைப்பதுவை
மக்கநகர்க் கேக வழியெனக்குச் சொல்வையென்றேன் 672

விருத்தம்.

மக்கமா நகருக் கேக வழியெனக் கேட்டவையா
திக்கெலாம் வனமுங் காவுந் தேவுசஞ் சாரக்காடும்
பக்கமே பதிகளில்லைப் பாவியென் செய்வேனின்றே
யொக்கவே துணைநான் கூட்ட வொருவருங் காணே னென்றான்

ஒருமனி தருமில் லாத வுறுப்பின மிதுவே கண்டீர்
பெருகவிங் குளதே தென்றால் பேய்க்கணம் பூதந்தேவு
வருவர்போ வாருமற்ற வனமிதீ தாத லால்நீர்
உருகியே மெலிய வேண்டா மொருமொழி கேளுமையா 674

வசனம்.

இந்தத் தலமாகிறது மனிதர் சஞ்சாரமான தலமல்ல தேவுகள் பரிகள் பூதங்கள் கூடியிருக்கிற தலமிது இவ்விடத்திலுண்டான தேவுகட்கெல்லாம் ராஜாவான என்னுடைய தாயைக்கொண்டு வந்து வைத்திருந்த தேவனுடைய தாய்க்கிறுதி காலமானதின் பிறகு இவ்விடத்திலுண்டாகிய தேவுகளையெல்லாம் அழைப்பித்தென் வார்த்தைக்குள்ளாக நடந்துக் கொள்ளுங்களென்று தேவுக்கெல்லாம் புத்தி சற்பித்தெனக் கேத்த புத்திகளெல்லாஞ் சொல்லித் தேவு சொல்லும் நாளுறுமாதம் புறநாட்டுக்குப் போய்ச் சலிப்பாற்றி வருகிறேனென்று சொல்லிவிட்டுப் போயிற்று அதுபோயு மிரண்டுவருடமாயிற்று இதுவரையும் வரக்காணேன் உம்முடைய விரலிலே இருக்கிற திருவாழி மோதி

சம் என்தகப்பன் கையிலேகிடந்த மோதிரம்போ லிருக்குதென்று றென்றவாறு.

கண்ணிகள்.

அந்தமொழி கேட்டிடலே யன்னமெனு மின்றுளே
இந்தத் திருவாழியிங் கென்கையில் வந்தவகை 675

உந்தனுக் குரைக்க வொன்னுதலே நீகேளாய்
எந்தனையோர் தேவிங் கெடுத்துக்கொண்டு போனதிறல் 676

அலையொன்று மில்லாத வாதி யருளாலே
சலைமா நபியிரவிற் றாய்தாக வேகிடந்த 677

ஆழி யெனக்கிங் களிப்படவுங் கொண்டேகும்
பாழான தேவு பதைபதைத்துச் செத்திடவும் 678

செய்தா னிறையவன்றான் சீராரவ் வாழியென
மெய்யாய் நடந்ததெல்லாம் விளம்பினேன் வந்தவகை. 679

விருத்தம்.

என்றிந்த வரலா றெல்லா மேந்திழை தனக்குச் சொல்ல
நன்றாநன் றிதுகொ லென்று வென்றயின் னடுக்க முற்றுப்
பண்டெனைப் பெற்ற தாயைப் பரவுமென் றந்தைத் தேவை
இன்றுநா னிழந்தே னென்றே ஏக்கமாய்த் தியங்கி னாளே. 680

ஏங்கியே தியங்கிப் பின்னு மிறையவன் றனையுட் கொண்டு
தீங்கிலா மதினு வுக்குச் செல்லவோர் தேவி லேற்றிப்
பாங்கினு மும்மூர் விட்டு வாவுநான் பகர்வே னின்று
தேங்கிநீர் பதற வேண்டாங் கவலையை யகற்று மென்றான் 681

வசனம்.

அப்போது நான்சொன்னே னெனக்கொரு கவலையுமில்லை என்னுடைய நாயனுன்னைக்கொண்டே யுதவிசெய்விப்பா னுன்னுடைய தாய்தகப்பன் போனார்களென்று சலியாதே ஆண்டவனை யெந்நேரமுந் தோத்திரஞ் செய்துகொண் டிருந்தாயாகி லுனக்கொரு குறைவுமில்லை நீயேகல்வழி பெற்றுக் கொள்வாய் ஒருதனி னுக் காயிரந்தனி னுமுதவியு முண்டாக்கி வைப்பா னென்று சொன்னேனை அப்போது என்னுடைய மாளிகையில் நின்றொரு தேவுடைய பேரைச்சொல்லிக் கூப்பிட்டா ளென்றவாறு.

கண்ணிகள்.

கப்பிட்டசொற் கேட்டுடனே கொடிய தொருதேவு
ஆப்பிட் டறைந்தனபோ லரசன் மகள்மொழியை 682
கேட்டவுட னேதேவு கிடுகிடென வேநடுங்கி
நாட்டமுட னோடிவந்தங் கிராஜன் மகள்பதத்தை 683
தொட்டுச் சிரசில்வைத்துத் தோத்திரஞ் செய்தாயின்று
எட்டுத்திசைத்தேவுக் கெல்லா மரசன்மகளே 684
என்னை யழைத்ததென்ன ஏவல்தனைச் சொல்லுமென்றே
உன்னை யழைத்ததொரு கருமமுண்டதுகேள். 685
ஆதமவன் காலும் அருமதனு ரும்மத்திவர்
பாதம் பணித்தவர்க்குப் பாவந் தொலைத்துவிடும். 686
சதுர்வேத மோதுந் தமீமன்சாரி தானிவரை
மதினத் தனிற்கொடுபோய் விட்டுவர வேண்டுமென்றாள். 687

விருத்தம்.

அம்மொழி கேட்டுத் தேவங் கஞ்சிவாய் புதைத்துச் சொல்லு
மெம்மைமீ ரேவ லாலின் கென்குறை கவலை தீர்த்தே
இம்மொழி தவறு வண்ண முயர்மதி னவில் விட்டுச்
செம்மையாய் வருவே னென்ற தெய்திகேட் டரசு சொல்வாள்.

பதனமா யிவரைத் தோளிற் பாங்குட னேற்றிக் கொண்டு
விதனமே வாரா வண்ணம் விண்ணிடை பறந்து போந்து
சதனமாய்த் தமீமன் சாரி தம்மையே நான்கு நாளில்
மதினமா நகரின் விட்டு வாவென மடவாள் சொன்னாள். 689

வசனம்.

அப்போது தேவு சொல்லும் நான் நாலு நாளைக்குள்ளே மதீனத்திற்குப் போய்வரக் கூடாதெனக் குடல்மெத்த மெலிக்கிருக்கு தெட்டுநாளையிற் கொண்டுபோய்விட்டு வருகிறேன் என்றதுகேட்டு ராஜகுமாரத்தி சிறிச்சினந்து வெகுகோபங்கொண்டென்பேச்சைத்தட்டி பேசுறதென்னவென்றாள் அப்போது தேவு பயப்பட்டு நடுநடுங்கி நான்குநாளையிலேயே கொண்டுபோய்விட்டுவருகிறேனென்றது அப்போதெனக்கு ராஜகுமாரத்தி ஒஜிபானந்தில் கனிவர்க்கங்களெல்லாந் தந்து பரியாரிடத்தில் தேவின்கழுத்தில்

லென்னை யேற்றிச் சலாஞ்சொல்லி பறப்பினுள் அப்போதே
யென்னை யாகாசத்திற்கொண்டு பறந்த தென்றவாறு

கண்ணிகள்

ஆகாச மீதெழுந்தங் கநேக நெடுந்தூரம்
மேகா சனம்பாவி வியனுய் வருகையிலே. 690

வஞ்சன் கசடன் மாபாவி மூதேவி
நெஞ்சில் வினைவிளைந்து நெடுந்தூர பேகிப்பின்னர். 691

மண்ணிலிறங் கித்தேவு மயங்கி நடந்ததுவே
மண்ணில் வருமுனக்கு மயக்கம் வந்த காரியத்தை. 692

விண்ணையமா வென்னுடனே விகழ்த்திடென வேயுரைத்தேன்
அண்ணலே தம்பீமே பதிவா னுயர்ந்தவரே 693

ஆதம் வழியில்வந்த ஆலகுபி தோழரேகேள்
மாத மொருக்கால் வயிற்றுவலி யுண்டெனக்கு 694

அந்தநோ யின்றெனக்கிங் கந்தரமாய் வந்ததுகாண்
இந்தநோய் தீர்வதற்கிங் கேது மறியீரோ. 695

ஏதுமறி யேனுன் எம்பிரான் றன்னையல்லால்
ஆதமக்க ளாலிங்ஙனே யாவதொன்று மில்லையென்றார் 696

வேதனைகள் பாரமென்றன் மேனி யயருதுகாண்
காதடைத்துக் கண்புதைந்து கால்கள்நடை கொள்ளுதில்லை 697

என்செய்வேன் தம்பீமே யிடைவழியில் வந்தவினை
உன்செயலோ என்செயலோ வுடையோன் செயல்காணும் 698

எந்தவகை யாகிலு மென்னையுமக் கேன்காணும்
உந்தன் றன்னை மாமதினா வூரிற்கொடு போய்விடுவேன் 699

சந்தாப மில்லையிது தம்பீமே நீர்கேளும்
எந்தன்பிணி தீர்த்திங் கிதமாக வேண்டுமென்றால் 700

உந்தன்திரு வாழிதன்னை யுவர்திங்கென் கையில்விட்டால்
எந்தநோ யும்பிணியு மிக்கோர மேதீரும் 701

உந்தனைத் தா னிங்கெடுத் துவப்பாக தான்கொடுபோய்
அந்த மதினாவூ ரங்குகொடு போய்விடுவேன் 102

என்றந்த தேவுசொல்ல விதுமெய் யெனநினைந்து
நன்றிபட ஞழிதன்னை நான்கழற்றி யேகொடுத்தேன் 703

திருவாழி யைவாங்கிச் சிறுவிரலிற் போட்டநம்பி
ஒருநாழி கைதூர மோடிச்சந் தோஷமுடன் 704

ஆழி கொடுத்தபின்ன ராகாத மூதேவி
தோளி லிருந்தவென்னைத் தூக்கியெறிந்ததுவே 705

தூக்கி யெறிந்துவிட்டுத் தூசுமன்போற் போனபின்ன
ரேக்க மெடுத்தெனக்கங் கென்ன முஜாரனதியே 706

மண்ணில் விழுந்து மயக்க மிகவாகிக்
கண்ணிருண்டு நாவுலர்ந்து காதடைத்து மூச்சின்றியே 707

ஒன்றுந் தெரியாம லுணர்வழிந்து நான்கிடந்தேன்
ஒன்றரைச் சாமமங்க வுஜூரில்லா தேகிடந்தே 708

விருத்தம்.

விண்ணிலே போன சீவன் மீண்டிடப் பொருந்துமாறு
எண்ணிலே யடங்கா நாய னேவலின் இதுவாமென்றே
மண்ணிலே கிடந்தெழுந்து மனதினில் வல்லோன் றன்னை
எண்ணிய மாக வெண்ணி நெடுவினை யிறைவன் றன்னும் 709

நெடுவினை யவிடம் விட்டே நிகரில்லா வருளி னாலே
கடுகியே யிபுலீசு நோக்கிக் கானக மடவி சார்ந்தேன்
அடிகள்கொப் பளமே கொள்ள வந்தர மலைமுன்றோத்து
கடக டவென வோடி காடியே பெருங்காலை 710

வசனம்.

இப்படி யந்தவனத்தி னூடே நடையும் நடந்து மலையடிவாரத்தில் வரும்போ தனேகமாயிரம் மிருகங்களும் சோலைகளும்காடுகளுமிருக்கக் கண்டனன் அக்காட்டில் யானை கரடி புலி சிங்கம் காண்டாமிருகம் கஸ்தூரிநாவி அண்டரண்டபட்சி இதுமுதலனேக துஷ்டமிருகங்களென்னைக்கண்டு கண்டொன்றுஞ் செய்யாமற் பார்த்தவினை திரும்பிக்காவுகளிலேலாடிப் போயின அந்தக்காவுகளை நீங்கி மலைச் சார்பில்வந்து மலையைநோக்கி யெதிர்ப்பார்த்தேனப்போதந்த மலை வானத்தைத் தொடுகின்றன போலிருந்தன அம்மலையுச்சியின்மேலே யொருகருத்தத் தேவிருந்தன அந்தத்தேவைக்கண்டு பயந்தேனென்றவாறு.

கண்ணிகள்.

கண்டுபயந் தென்றன் கைகால் நடுக்கமுற்றங்
கொன்றுந் தெரியாம லேகியம்போ லேயிருந்தேன் 711

பண்டுவிதி யின்பயனோ பாவியெந்தன் பாவமோதா
இன்றுதா னிம்மலைமே லேறினேனோ மானுக்கால் 712

கட்டனத் தேவநம்மைச் சும்மாவிட மாட்டாதே
மட்டுயிரை மாய்க்குமென மதிவிதிணைய யெண்ணமுற்றே 713

மலையினிற் பாய்ந்துயிரை மாய்க்கலா மென்றுன்னித்தான்
பெலமோடு நின்றங்கே பின்னிடைந்தேன் பாய்வதற்கு 714

அப்போ திறையருளா லண்டத்திலோர் சத்தமுண்டாய்த்
தப்பாத சத்தத்தொடுந் தாணங் கொருபறவை 715

விருத்தம்.

வானகத் திருந்தங் குற்ற பறவையப் பருளி னுமே
மீனையே கருடன் றூவி மேலையிற் றாக்கு மாறுய்க்
கானயா றடவி யங்கார் கருமலை கடந்தப் பாலே
மாநில மீதிற் போட்டு மறைந்தன பட்சியம்மா 716

மலையடி வாரத் தன்னிற் போட்டது மறைந்த பின்னர்
தலைகீழ்த் திரும்பி னேமேட ஜடத்தினிற் பலமதின்றி
மலைகடற் றுரும்பு போல வசைந்தசைந் தவிடம்விட்டு
நிலையொடு மேகி யங்கோர் விருட்சத்தி னிழலி லார்கால் 717

வசனம்.

அந்த விருட்சத்தி னுயர மேகத்தை யளாவியும் அதின் விசாலங் கண்ணிற் கெட்டாமையுமாயிருந்தன அம்மரத்தின் கீழேயிருந்துகொண் டேறிட்டுப்பார்த்தே னென்றவாறு.

வெண்பா.

பார்த்தே னுயரப் பருமரத்தில் தஞ்ஜாலைச்
சேர்த்திருக்கக் கண்டேன் நடுக்கமுற்று—நாற்றிசையும்
சக்கிலிகொண் டன்னவனைத் தங்கிமோ டேயினித்தே
டக்கிருக்கக் கண்டே னடர்ந்து. 718

அயர்ந்து நினைவழிந்தங் கங்கமெல்லா மோர்மயக்காய்ப்
பயந்து நினைவழிந்து பார்த்தளவில்—உயர்ந்த
பெருமலைபோ லேயிருந்தான் பேசாமல் நானங்
கருகி லிருந்தே னியான் 720

வசனம்.

அப்போதக்கப் பருவதத்தைத் தொரான விருட்சத்தின் மே லேதஜ்ஜாலே நாற்பதினுயிரகு சங்கிலிகொண்டு கட்டியிருக்கின் றன. அந்தத் தஜ்ஜா லென்னைக் கண்டு யானிடவன் நீயாரெ ன்று கேட்டானென்றவாறு.

கண்ணிகள்.

சோதி முனிவுபெற்ற நசமன்மொழி கேட்டேனே
ஆதி கமனு னருமதரி னும்மத்தென்பேர் 721
தம்மீமன் சாரியென்றேன் தான்கேட்டங் கேதுரைப்பான்
செம்மல் முகம்மதரின் திருக்காலந் தான்போச்சோ 722
என்று னதுகேட்டங் கெழிலார்முகம்மதரின்
நன்றூர்கா லந்தீர்ந்து நல்லபூ பக்கர்காலத்திற் 723
தின்றுமறு கத்தாப் திருக்கால மாகுமின்னு
மென்றுரைக்க த்தச்சா லி . ந்தாக்ர மிந்துரைத்தான் 724
இசத்திலென் கால மிப்போது நாஜுசப்
பகைத்தவரை வெல்லவெனப் பாவைபறைந்தி துரைத்தான் 725
ஆத மகனே யருமதரி னும்மதியே
வேதமதி னுள்ள விசனமொன்று சொல்லுகிறேன் 726
புவிக்கு னடக்குகின்ற பிரகாரம் புகலுகிறேன்
நபிக்குமிற் காலமந்த நாற்பத்தை யானமுண்டு 727
அந்தவகை யாளங்களை யருள்வேனுங் கேளுமென்றுன
சிந்தனையே படங்கலனைச் செப்புகின்றேன் சொல்லுமுற்றான் 728
அரசர் நெறிநடத்தார் ஆலிம்களைக் கூல்கொள்வார்
மரபின் வழிபேணார் மாசுக நெறிநடக்கார் 729
இறையேவ லேத்தவிர்வா ரெதிமகளைப்பேணார்
மறையோர் நெறிநடவார் வஞ்சமே நெஞ்சில்வைப்பார் 731

பொய்யும் புறமும் புலைகொலையுந் தானுவப்பார்
மெய்யு மறமும் விசுவாச முமறநெகிழ்வார். 732

ஐயவன்றன் னேவலதன்னைச் சுற்றமுடன் பற்றியிரார்
ஐயமற நல்வழிக ளன்புவையா ரம்புவியோர் 733

தன்னுயிரத் தோர்க்கிரங்கார் தையல்களின் சொற்கேட்பார்
அன்னைபிதா வானோரை யன்புவைத்தே யாசரியார் 734

அரிவையரை நற்புருட ரதப நெறிவருத்தார்
புருஷர்தனை மாதர் போற்றியே சங்கைசெய்யார் 735

முறைதவறு வார்மறையின் மூதறி வைத் தானிகழ்வார்
குறிநிமித்தம் பார்ப்பார்கள் கோட்குண்டு ணிபகர்வார் 736

கோதையராங் காடிதனிற் கொள்ளவிற்கக் கூசார்கள்
மாதர் பரியேறி வழிப்பயணம் போவார்கள் 737

வெள்ளிதிங்கட் பள்ளிபெய்தி விதித்தோனைத் தான்வணங்கார்
ஒள்ளியார் மேலோ ருமையாக்க னைநெகிழ்வார் 738

மஞ்சார் குடையுடைய முழுமதரின் மார்க்கத்தவர்
கஞ்சா வெறிமயக்குங் கள்ளாக்கும் கொள்வார்கள் 739

வாதுசொல்லிப் பந்தயங்கள் வைப்பார் மதிகேடாய்ச்
சூதுவர்த்தி சொக்கட்டான் சோழிவிளை யாடுவார்கள் 740

அளவு தராசதைக்கோ லதனிற் களவுசெய்வார்
களவுசனுப் பொய்சத்தியங் கைவழக்கு செய்வார்கள் 741

வைத்தமா னங்குலைப்பார் வழக்கோர்ந் சொல்வார்கள்
மெய்த்தவங்கள் தன்னைவிட்டு மேவாப் பலிசைகொள்வார் 742

உற்றவடை யாளமிதிங் குள்ளபடி சொல்லுமென்றான்
சற்று மொளியாமற் சாற்றுகென் றான்மாபாவி 743

கோபமாய்க் கண்சிவந்து குடிகேடன் கேட்டவுடன்
ஆவிதடு மாறி யனலின் மெழுகாகி 744

தப்பில்லை யொன்றுஞ் சரியாய் நடக்குதென்றேன்
இப்போதென் காலமதாச் சென்றே வலங்கரித்தான். 745

விருத்தம்.

அலங்கரித் தவஞ்லா னேழு மதிர்ந்திட வசனி போல
கிலங்காளை முதிர வரி கிரெல்லாஞ் சுவற மேருத்
தலக்கிடு கிடென்னத் ததத்த சங்கிலி தெறிக்கத் தச்சால்
விலங்கெல்லாத் தூள தாக்கி வெளியினிற் புறப்பட் டானே 746

வெளியினில் வரும்போ தென்றன் வெய்கடு நடக்க முற்றுப்
பதியிவன் செய்வா னென்னப் பரதவித் துருகி வாடி
யொளியினி லொளிவா மாதி யொருவனை யுன்னாத் துன்னி
பழிவிலாப் பொருளே யுன்ற னடைக்கல மானென் றேனே. 747

வசனம்.

இப்படி யாண்டவனைப்புகழ்ந்துமுனாஜாத்துச்செய்தே னப்போதுன்னுமுன்னதியும் நாயனருளால் அங்கோர் சத்தமுண்டாயிற்றதனோடு மாகாசத்திலிருந்தோர் பறவையதிசீக்கிரத்தில்வந்து கெருடன் மேயுங்கோழிக்குஞ்சை யாராஞ்சுவது போலத்தச்சாலைப் பறவையானது இறகிலுலனைத்துத் தூக்கிகொண்டு போய்க் கோபுக்காமலைப் பொதும்பிற்போட்டு மறுகாவென்கிற மலையைத்தாக்கியடைத்துப்போட்டு மூதேனிநீ வெளியில்வர இன்னும் வெகுகாலமிருக்குதென்று சொல்லிப் பறவையாகாசமார்க்கமாகப் போயிற்றென்றவாறு.

கண்ணிகள்.

வானுக்கியே பறவை வடிவாகப் போயினபின்
நானு வெழுந்து நாயகனைத் தான்புகழ்ந்து 748

இறையேயுன் காவலென்று விலங்கினை யவிடம்விட்டுத்
தரையில் நடந்து தானே வரும்வழியில் 749

வரும்வழியி லேயுயர்ந்த மலையும் பலமரமும்
அருவிகளு மாலைகளு மடைந்திருக்கும் பட்சிகளும் 750

சேனமுத லாம்பறவை சேர்ந்துதங் கிசை தொனிப்ப
ஈனமுற்ற சந்தகிலு நன்றாகக் கண்டேனே 751

இப்படிப்பதி னோராம் தினம் மாண்டத்தின் கேழைகளிலே
யொப்பிலா தோர்மரத்தா னுயர் சோலை கண்டேனே 752

அண்ணார்ந்து பார்த்தா லதினிலைகள் பூகாய்கள்
கண்ணார்ந்த தல்லாமற் கண்டதில்லை யென்விழி[illegible] 753

டதிர்ந்த விலையகல மொன்பதுபத் தாண்[illegible]டும்
அதிரந்தமரச் சோலைக்குள்ளே யாதித்தனைக் கண்டதில்லை 754

இருண்டமரச் சோலைபதி லெண்ணியெண்ணி யுண்ணடுங்கி
வெருண்டு மருண்டு வெகுதூரம் போமளவில் 755

இடிமுழக்கம் போல விரைச்சலொன்று தான்கேட்டேன்
அடிகள் தடுமாறி யஞ்சிப்பயந் தெண்ணினனே 756

குத்திரங்கள் செய்யுங் கொடும்பாவித் தேவகளோ
சத்திரக்க மில்லாத சண்டாளப் பேயதுவோ 757

என்று நடுக்க முற்றுந் தென்கால் நடையயர்ந்தே
யொன்று முரையாம லூமனைப்போற் கண்ணயர்ந்தே 758

நித்திரைநா னங்க னிலத்திலே கொள்ளையிலே
முத்திரைசேர் வள்ளல் முகம்மதுறசூல் பொருட்டால் 759

என்கனவி லென்விழியி லிருவர்வந்து தோன்றினர்கள்
வன்கரனர் போலவந்தோர் வடிவார் சலாஞ்சொல்லினார் 760

சொன்னசலாந் திருப்பிரத்தி சொல்லிவெகு தாட்சிசெய்தேன்
என்றா ரனாவுநீ ரேழாண்டு பட்..சனம் 761

முன்னு ளிறைவன் முடித்தவிதி தப்பாது
அன்ன விறைவ னமைத்தநபி மார்களிலே. 762

ஆதி நபிமுத லவரவர்கள் பட்டசெய்தி
ஓது மறைதனிலே யுற்றுணர்ந்து பார்க்கிலையோ 763

காட்சிபல வான கடவுள்பொரு..ட் டாலினிநீர்
மீட்சியுண்டா யும்முடைய வி..மனையாளும் 764

சீக்கிரத்திற் கண்டு தெரிசிக்கநாள் வந்ததென்றார்
ஆக்கமா யிந்தவித மாதி கிருபையினால் 765

பத்தியொடு மேகனவிற் பாங்காகக் கண்டனப்போ
புத்தி மகிழ்ந்து பூரித்துத் தான்விழித்து 766

தட்சணத் தேவின்விளை தாராச் செனநினைந்தே
யச்சமொன்று மில்லாம லிடம்விட்டுத் தானடந்தேன் 767

காட்டி [illegible]ளிற் கடுகவே நானடந்து
தேட்டமு[illegible]போம்பொழுது சேயரிய வெளியாச்சே 768

வெளிமீதி லானதற்பின் வெற்பொன்று தோன்றியதே
ஒளிவு பளிக்குமலை யுயரம் வெகுபாரம் 769

அந்தமலை யருகே யாறொன்று தோன்றியதே
விந்த நதிக்கரையில் விரைவாய் நடந்தேனே. 770

நடந்தே நதிக்கரையில் நான்வாற போதினிலே
அடர்ந்தோர் பறவை யரியபெரும் பாரமதாய் 771

மிச்சவழு காகநின்று விளம்பிற்ற தென்னோடு
மச்சப் படாதிருங்கா ணழகாரும் ஆதமியே. 772

தமீமன் சாரியரே சலாமுமக்கென் றப்பறவை
செம்மை வரைத் ததுகேட்டுச் செப்புகின்ற வென்றனுடன் 773

என்சா னுடம்பு மெனையறியா தேமயங்கி
மண்மீது நின்றேன் மதியான தம்முதிர்ந்து 774

கொஞ்சநே ரத்திற் குள்ளே நினைவெனக்குத்
தஞ்ச மிறையருளாற் றுன்வந்து தோன்றினதே 775

அச்சமது தீர்ந்தே யதைப்பார்த்தங் கேதுசொன்னேன்
பச்சமார் பக்கிநீயார் பகரா யெனக்கேட்டேன் 776

அப்போது பட்சிக்கெல்லா மாலமதி லுண்டான
மெய்ப்பான பட்சிக்கெல்லா மேலரச னானவே 777

சொல்லியென் னாமமது சொல்லுகிறே னீர்கேளும்
கல்லதிர வேதுளைக்குங் கண்டவன்னப் பட்சியென்போ 778

அல்லா வெனக்கிங் களித்தபல னைக்கேளும்
எல்லாப் பறவையினு மென்னைப் பெரும்படைப்பாய் 779

முன்னோன் படைத்தான் மொழியவொண்ணா தென்வலுமை
சொன்னாலு மென்னாற் சொல்ல முடியாது 780

ஏழுகட லுக்கு ளிறங்கினே னாமாகில்
நீளுஞ் சமுத்திரத்தை நிமைக்குமுன்னே தான்கலக்கி 781

மத்தின் றயிரதுபோல் வாதைப் படுத்திடுவேன்
கத்தன் றனக்கஞ்சிக் கலங்கி வலியிழந்தேன். 782

ஊனிப்பதெல் லாமிழந்தின் றொடுங்கி மயங்கிமனம்
நாணிப் பயந்து நடுங்கியவன் கட்டளைக்கு 783

தானிங் கிருக்குகிறேன் தமீமேபுவி யாசைவிட்டு
மேனயமா யிங்குவந்த வியப்பென்ன தானுரையும் 784

ஆதமக்க ளிவ்விடத்தை யாரேனுங்கண்டதில்லை
வேதமுற்ற வாசகரே விளம்புநீ ரென்றுரைக்க 785

பறவை மொழிகேட்டுப் பாங்காக யானுரைத்தேன்
இறைவ னருட்டூத ரிறசூல் முகம்மதுட 786

உம்மத்துகளில் நானுமொரு வும்மத்தென்றேன்
சொல்லியபி னும்முடைய தொன்றுமை மேனுரையும் 787

என்று பறவை யியம்பியபின் யானுரைத்தேன்
வென்றியிறை வன்படைத்த மேன்மையடி யார்களிலே 788

இம்மையிற் றுய்தகப்ப னென்றனுக்கிங் கிட்டபெயர்
தம்மீமன் சாரியெனச் சாற்றிப் பினுமொழிந்தேன் 789

அதிருந் தொலையு மழகு நிலைப்பாடும்
சதிரமைவுந் தனித்த வரலாறும் 790

பேணி நடந்த பெருமையொன் றுமெண்ணும
லாணின் றுறமு மழகுன் குடிப்போக்கும் 791

இவ்வளவு நாட்கழித்தே னென்விதியை நானறியேன்
எவ்வள வானுலு மேலுக்குந் தாழ்ச்சிசெய்தால். 792

உள்ள படிக்கின் குடையோன் கிருபைசெய்வான்
வள்ள லிறையெனக்கு வழங்கும் படிநடப்பேன் 793

இப்படியே பட்சியொடும் யான்பே சிருக்கையிலே
கறுப்னையா லங்கொருவர் கண்ணெதிர யங்குவந்தார் 794

சொன்னம்போன் மேனி துலங்கு மிகுமழகாய்
வன்னப்பொற் முடி வளர்ந்து [illegible]ரைத்தவராய் 795

கண்டேன் கனிகூர்ந்தேன் கண்ணிறைந்த வாதரவாய்
விண்டாரென் பேரைச்சொல்லி விரைந்தேச லாமுரைத்தார் 796

உரைத்த சலாமுக்குநா னுத்தாரஞ் சொல்லியபின்
கனைத்தனுட னென்னைக் கட்டித் தழுவிக்கொண்டு 797

தம்மீமன் சாரியைநீ தாரணியி லாசைவிட்டு
தம்மாலே வேண்டமட்டுஞ் சங்கடங்கள் பட்டீரே 798

அல்லா வருள்பெருகு மருமதற்ற றூழும்மத்தில்
நல்லாரே நீர்களுநா னுமொருத்தரென்றார் 799

சொன்னார்பின் றங்றமெபெயர் சொல்லுமென்று நானுரைத்தேன்
நன்னயத்தி லான நபிமார்கள் தங்களிலே 800

கிழுறுப்ப பகாம்பரெனக் கிருபையுட னேமொழிந்தார்
பிதிரும் வகைகளெல்லாம் பேசுமென்றார் யான்சொல்லினேன்

தேவுகொடு போனதுவுந் தேச மிழந்ததுவும்
காவுகரப் பிருபத்தி காட்சியுமங் கானதுவும். 802

ஏழு வருட மெழிற்பிரு பத்திபிடம்
தாழ்வொன் றில்லாமல் றூமைக் கிருக்கையிலே 803

தன்மனைவி பிள்ளைகளைத் தானிழக்கத் தழுததுவும்
அன்னதைப் பிருபத்தி யாள்விட்டு சாவியென்றன் 804

வாட்டமெல்லாங் கேட்டு மனதங் கிரக்கமுற்று
ஆட்டமுள்ள தேவொன் றினை பழுத்துச் செவிதிசொல்லி 805

காவார் மதிஞரிற் நடக்கவே தம்மைக்கொண்டு
காவாக விட்டுவரக் கருத்தா புரைத்ததுவும் 806

அனுப்புகிற போதி லாதிஇசு ம[...]தொன்றை
மனுப்பிறவி பேதீர் மனதி லவ்தர்[...] 807

மறக்காம லோதிஞல் மாற்றமொன் றும் வாராதென்
றுறைப்பாகச் சொன்ன வுண்மையுள்ள வுத்திரவும் 808

தேவுதம்மைக் கொண்டு சேனியிற் பறந்ததுவும்
கோவுக்கா வெற்பிருந்து குதித்[...]த்தே வுற்றதுவும் 809

வானமவரை தேவுசெல்ல வாழ்ஞர் மிகச்சினந்து
வேனலுறு கொள்ளிதனை விட்[...]தியப் பட்டதுவும் 810

பட்டபொழுதத் தேவு பதைத்து விழுந்ததுவும்
இட்டெனவே கையைவிட்டுத் தேவு பறந்ததுவும் 811

செயித்தா னகன்றதற்பின் சிந்தை தடுமாறி
பயர்த்தி மிகவாகி யானி பயந்தொடுங்கி. 812

தேதி நடக்கதுவுந் திருநகர்விட் டன்றளவும்
சேரிட்ட செய்கையெல்லாம் நிகழ்த்த அவர்கேட்டு 813

சலித்து முகம்வாடிச் சஞ்சலமா யென்றனையே
கலித்தலொன் றுமிலையினி நான்சொல்லக் கேளுமென்று 814

செப்பினார் நல்ல திருவார் கிளிநாபி
இப்படித் தான் றுப்பற்றோ ரெண்ணவொண்ணப் பேர்களுண்டும்

எப்படித்தா னனு மெழுத்தின் விதிவிடுமோ
ஒப்பில்லா நாய னுதவி யதனாலே 816

ஒன்றுக்கு மஞ் சாதினி நீ றுடையோன் கிருபைசெய்வான்
இன்றைக்கு நாளைக்குள்ளே பெறுவீர் நம்மூரில் 817

என்றாபி சொன்னதுகேட் டிருபதத்தி லேவிழுந்து
அன்றுநான் கண்டகனு வாதி கிருபைசெய்தான் 818

இனிமேல் விடைகூறிக் கெம்மைத் தொடராமற்
றனியோனி டத்திற் றவங்கேட்டுக் கொள்ளுமென்றும் 819

உம்மைத்தெரி சித்ததிங்கென் னுள்வினைகள் தீர்ந்ததென்றும்
செம்மைக் குரியநவஞ் சிந்தைநலி கூர்ந்தேனே 820

விருத்தம்.

வரிசைநேர் நபியைப் போற்றி வாங்களுக் குரிய கோவே
பிரியமாய் மனத்தைத் தேற்றும் [illegible] பலமிருந்த காவே
வருகை [illegible] நாளி [illegible] டு வருந்த மின்ன
பரிசெனச் சொல்ல வொண்ணா [illegible] படும்விதிப் பயனோ கண்டீர்.

வசனம்.

இவ்விதமாகக் கிளிநபியும் [illegible] நாளும் பேசிக்கொண்டு நிற்கை
ன்றநேரத்தில் பட்சிசொல்லியது கிளிநா அலைகிஸ்ஸலாமே நபீ
மன்சாரியாருக்குநாடு எந்தநா [illegible] ன்று கேட்டது அப்போது
கிளிநாபி சொன்னார்கள் அல்லா [illegible] த்தலா வரிசைசேர்ந்திரு
க்கும் மக்கமதினை யென்றார்கள். [illegible] ப்போது பட்சிகேட்டது மக்க
மதீனை பதியிலிருந்தெவ்வளவு தொலையிருக்குதென்று கேட்க கிளி
நாபிசொன்னார்கள் இருநூறு வருஷத் தொலைதூரமிருக்கிறதெ
ன்று சொன்னார்கள். அப்பால் பட்சி கேட்டது அதைவெத்தினை
வருஷத்திற் கொண்டுபோய் விடுவீர்களென்று கேட்டது அப்

போது இது அலிகளெல்லாம் சொன்னார்கள் நானவருடத்திற் கொண்டுபோய் விடுவேனென்றார்கள் அப்போது பட்சி நானப்பத் துவருடத்திற் கொண்டுபோய் விடுவேனென்றது இப்படி யிருவ ருமிசலிக்கொண்டு பேசினதில் ஒருநாழிகைக்குள்ளே நான் கொ ண்டுபோய் விடுவே[illegible]று இதுநபிசொன்னார்கள் அப்போது பட்சிகண்மூடி [illegible]ழிக்குமுன்னே நான்கொண்டுபோய் விடுவே னென்றது அப்போது இது அலிகளெல்லாம் பட்சியைப்பார் த்து அல்லாகுத்தஆலா வுனக்கு றகுமத்துச் செய்வானப்படியே கொண்டுபோய்விட்டுவாவென்றுசொன்னார்கள் பின்பெண்ணைப்பா ர்த்து இதுநபிசொன்னார்கள் தம்மீமன்சாரியாரே உம்முடையவூ ருக்குப் போமென்றார்கள் அப்போது நான் மறைவாக நின்றேன் அதுபார்த்து நபிசொன்னார்கள் தம்மீமே நீர் லாயிலாஹ இல்லல் லாஹு முகம்மதுற்ற சூலுல்லாஹியென்று சொல்லிக்கொண்டு அந்த பட்சி சொல்லை நம்பிக்கொள்ளுமென் றென்னைத்தழுவிக் கட்டியணைத்து சலாஞ்சொல்லிக் கையைப்பிடித்துத் தூக்கி பட் சியுடைய இறகிலேற்றினார்கள் அப்போது பட்சி தம்மீமன் சாரி யாரே கண்ணை மூடுமென்று சொன்னது கண்ணைநான்மூடினேன் பின்பு கண்ணைமுழியுமென்றது முழித்தேன் அப்போ தென்வீ ட்டு முற்றத்து வெளியிலே யிறங்கினேன் பின் பெண்ணுடைய மனையாளைக் கண்டேனென்றவாறு.

க[illegible]ணிகள்.

மனையாளைக் கண்டேனே ம[illegible]வளாம்
தெனையா ளைப்பார்த்தா [illegible]ங்கித் திடுக்குற்றே 822

பயந்து மிகநடுங்கிப் பகர்ந்தா ளெனைப்பார்த்துக்
கயந்த மனதுடைய கரும்பூத[illegible] தேவேதீ 823

மரியாதை யில்லாதென் மனை[illegible]ல்வரத் தான்றகுமோ
சரியாவி தென்றுரைத்தாள் [illegible]ற்றினே னுன்கேட்டு 824

என்றன் மனைதனிலே வுகினே[illegible]ன்றானே
உந்தன் புருடனென வோதினே னென்பெயரை 825

சொன்ன வுடன்பயந்து தோகை யெனைப்பார்த்துக்
கன்னமிட வந்தவனோ கள்ளனோ போடாநீ 826

ஏழாண்டாயிற் றென்புருட னேகினு ரென்னைவிட்டு
நாளாண்டி லேநா ளுட்கழித்தே னின்றிரவு 827

இரத்தா ருமழகத்தாப் இருவார் மனமகிழ்ந்து
சிறத்தவொரு மாப்பிள்ளைக்குச் செய்தார் [...]ணை 828

செவ்வே யவர்முகத்திற் றிறமாய்மு ழிக்கவில்லை
யொவ்வாத வார்த்தைசொன்னு யுண்டோ விதென்கப்பதி 829

என்றுரைத்தாள் கேட்டங் கேதோ வெனப்பதறி
அன்று மனையிருக்கு மறபி வெளியில்வந்தே 830

ஏதடா நீயா ரென்மனையாள் தன்னுடனே
வாதயூடப் பேசுகிறுய் வம்பாவென்ரு னப்போது 831

கோபம் பொறுக்காமற் குதித்தவரின் முன்பாய்ந்து
தாவிப் பிடித்திழுத்துச் சண்டைசெய்தே னப்போது. 832

வந்து விலக்கினர் மகாஜனங்க ளெல்லோரும்
மந்திரங்க ளாயத்துகள் மனதிற் றரிப்பாரும் 833

அப்புறமே நின்றங் கவர்கூப்பிட் டீதுசொல்வார்
தப்பான சொல்லுரைத்துச் சண்டைசெய்ய வேண்டாங்காண்

உந்தம்மனை யென்றுசொன்னு லொப்புவர்க ளோவூரார்
இந்தப்பிராத் தான்விடுந்தால் ஏந்த [...]ழகததாப் 835

[...]ன்னபடி [...]ணுமென் [...] வெளிப்படுத்திப்
[...]ன்னரொரு மாடமதிற பிரியாதே [...]ட்டடைத்தார் 836

அ[...]பி தன்னையழைத்தங் கவரையொரு [...]மாடமதிற்
றிறவியர்க ளெல்லோருஞ் சேர்த்தார் [...]ருவரையும் 837

மானு[...] தம்மனையில் வருந்தா இருத்திப்பின்னர்
போனு [...]வாமனையிற் பொழுது விடிக[...]னவே 838

பொழுது விடிந்தபின்னர் புதுமையெ[...]றே யூர்ச்சனங்கள்
பழுது படுஞ்சடையும் பார [...]கக்கார[...]ம் 839

கண்டு பயந்து கதவடைத்துக் கொள்வாரும்
தண்டெடுத்து வாளெடுத்துத் தான்வந்து நிற்பாரும் 840

மாடக் தனைத்திறந்து வாருமென்று தானழைத்தால்
வேடத்தினைக் கண்டு வெருண்டோடி நிற்பாரும் 841

வெளியிற்புறப் பட்டவென்னின் வேஷந் தனைப்பார்த்துத்
தெரியாமல் முன்னடத்திச் சென்றார்க ளெல்லோரும் 842

தெரியாமல் முன்னடத்திச் சென்றார்க ளெல்லோரும்
வழிகூடி வேடன் [illegible] வாரிக்கடற் போற்சூழ்ந்தார் 843

பாராளும் வேந்தர் பகாரிய கேசரியாம்
ஊராளும் வள்ள லுமறுகத்தா பின்பாதம் 844

கண்டேன் களிகூர்ந்தேன் கனக மனமகிழ்ந்தேன்
கொண்டேன் வெகுபிரியங் கொண்டாடித் தானடந்தேன் 845

நாற்பத்தீ ராயிரவர் நாற்றிசையுஞ் சூழ்ந்திருக்கச்
சாற்பத்த ராஜாக்கள் சரணந் தொழுதுநிற்க 846

உறுமாலு மற்ற வுவப்பான பேர்களெல்லாம்
சறுமா மறைபகர்ந்து தாமிருந்தா ரவ்விடத்தில் 847

சென்றே யவர்களெல்லாந் திகைத்தா ரெனைப்பார்த்தங்
குண்டான கூட்டமதி லொருவரு மறியாமல் 848

தேவுபரி ஜின்னே தெரியா தெனப்பகர்ந்தார்
தாவுபரி வேந்தர் சந்தாப யாப்நினைந்து 849

எழுந்தார் நடந்தா ரேந்த லுமறரசர்
செழுந்தா மரைமுகத்துச் செல்வ ருமறுமுறையில் 850

வந்தா ரிருந்தார் வழிவாரு ம[illegible]
நந்தாத சொல்லுடைய நாற்பத்தீ ராயிரரும் 851

எல்லோருங் கூடி யிருக்கின்ற விவ்வேளை
நல்லா னவியேகீர் நாடி யென்னைப்பார்த்து 852

எழுந்தி ரெதிரிலைந்தி ரென்கரத்தைத் தானபிடித்துக்
கொழுந்தினைய நீராலே கொண்டடவித்த வாறதுபோல் 853

அங்கங் குளிரவென தாசம் [illegible]ரியம் மராச்
சங்கையுட னென்னைத் தழுவிச வாழுமைரத்திர 854

உம்முடைய சிற்றை யுமேயா வறிவினை
எம்பிறநுல் சொன்னமொழி இன்றுகண்டே னத்தாட்சி 855

ஆதியரும் காரணத்தி லருமைசிறுக்கென்றுரை
போடிதும் நான்புதியேன் புகழ்ந்தா வெனவுரைத்தார் 856

இவ்விதமாய்த் தம்பீ மிப்புவியிற் பட்டசெய்தி
செவ்விதமாய்ச் சொல்லத் தீனோர்களெல்லாங் கேட்டு 857

சலித்தார்கள் தங்கள்மனச் சந்தாபந் தான்றீர்ந்தார்
கலிக்காடெரிக்குங் கருணை யனலானோர் 858

வள்ள லுமறுகத்தாப் மனமகிழ்ந்தங் கிதுரைத்தார்
உள்ளபடி தப்பாதிங் குடையோன் விதித்தவிதி. 859

கன்னி யுமதுமனைக் காதலியாள் மற்பதுவும்
உன்னிமெய்யா ருமுடைய வுயர்வா ரிருதயமும். 860

காணாத பூவுலகிற் கண்டார்க ளும்மளவிற்
றோணாத காரணங்க ளோற்றரவண் டானதெல்லாம். 861

கர்த்தனுமக் கீந்த கருணை நிருமத்துகள்
பத்திமுத்தி யாகவினை பாவித்தான் கண்டீரே. 862

வல்லவன்றன் சூழ்ச்சி தன்னை வாக்கா லுமைக்கரிதென்
றில்லல்லா தன்னையுமே யேற்றியே வாழ்த்தினரே. 863

வாழ்த்தினார் யார்கள் வருந்தினார் தம்பீமை
யாற்றினார் கூட்டத்தோ டாதரித்தி ருந்தினரே. 864

இருந்தார் தமீமன்ஸே யெழிலா ருமைசர்
வருந்தாரோ சேவலை ... மெழுந்துச்சொன்னார். 865

தம்பீமன் சாரியோ ராமர் தான்களைய ... தானை
சமீபமா யழையுமென்றார் தாமழுந்து வந்தார்பின் 866

அங்கிருந்தும் தம்பீமீ னரும்பேரா ... கங்களையும்
பங்கமில்லா தேகனோந்து பகர்தாடியு மொதுக்கி 867

சுத்தபடுத்தி னுனுஸ்தா சொல்லரி... வண்ணமதாய்
மற்றங்கு தமமீமன் வரிசையாய்த் ...னெழுந்து. 868

சுனை தனிலே மூழ்கித் துலங்கவுறப் பானதெல்லாம்
நவீனய முழுகி நல்லவுளுச் செய்துபின்னர். 869

ஏகன்றனை யோர்பினைப்பா யிரண்டுறக்குத் அத்தொழுது
வாகர்தம்பீ மஞ்சாரி வந்தார் அவ்வியில்லினில் 870

சந்த விருத்தம்.

வந்தார் அலி மனைப் பதினில் வல்லோனை நினைந்தன்
ஊகந்தாரும அறுதமா னலி யார்தம்மையும் வாழ்த்திச்
சந்தாபம தெல்லாமவர் தனைவிட்டொழி யத்தான்
செந்தாமரை மலர்போன்முகந் தெளிவுற்றிருந் தனரே. 871

கண்டார் தமீ மன்சாரியைக் களித்தார் கையைப் பிடித்தே
கொண்டாடிநல் லசுகாபிகள் குலத்தோர் முதல் யாரும்
விண்டாரதி ஜயமென்னவே வெள்ளாடைபு னைந்தே
அண்டாதல கேழும்படைத் தோனைப் புகழ்ந் தாரே. 872

வசனம்.

இப்படி உமறுகத்தாபு ராஜா முதலான யாவரும் அல்லாவைப்புகழ்ந்து பின்பு உமறுகத்தாபு றலியல்லாகு அன்கவர்கள் உதுமானுறை யலியாரை யசுகாபிமார்களை அநூகுறைறுவவர்களை அப்பாசவர்களை அப்துற்றகுமானை மற்றும் பெயர்களையு மழைத்துக்கொண்டு தமீமன்சாரியாரோடும் அத்தமீமன்சாரியார் மனையிற் போயிருந்து சறகிலே யுண்டான முறைப்படிக்குத் தமீமன்சாரியார் பெண்சாதிக்கு நடுவே எழுதின நிக்காகை பிரித்து மறுபடியும் தமீமன்சாரிக்கு நிக்காகெழுதிக் கலியாணமுடித்து முன்போலப் பெண்சாதியும் புருஷனும் வாழ்ந்திருக்கவென்று வாழ்த்தி வத்திபோற்றி துவாவோதி தமீமன்சாரியாருக் கவரவரே முறைபோல் வெகுமதிகளுங்கொடுத்து சலாஞ்சொல்லிக்கொண்டவரவரிடஞ் சார்ந்தார்கள் என்றவாறு.

கண்ணிகள்

அங்கன் மனைவியரு மழகான தமீமுந்
துங்கமுறச் சேர்ந்து சுகித்திருந்தா ரின்பமதாய் 873

பூவுமணமும் பொருந்தின போலே பொருந்திக்
காவின்கனியில் ரசங் கலந்தது போல் வாழ்ந்திருந்தார் 874

நகமுஞ் சதையும்போல் நன்குறவே வாழ்ந்திருந்தார்.
மிகவு மகிழ்ந்து மேன்மையுடன் வாழ்ந்திருந்தார். 875

ஆதி யருளாலேத்து வணங்கியருட்
சோதி முகம்மதனைத் துதித்தங்கு வாழ்ந்திருந்தார். 876

அல்லா வருள்வாழி யருமதுற்ற ருல்வாழி
நல்லமறை வாழி நபிதோழன் மார்வாழி 877

தாங்கும் கொடைக்கரத்துத் தமீமன் சாரிமேல்
ஓங்குபுகழ் மாலைதனை யுவந்துபடிப் போர்வாழி. 878

நயவாகக் கேட்டுத் கலீற்செய்தோ ரும்வாழி
நயமாவுரைகள் சொல்லு நல்லோர்க ளும்வாழி. 879

மாதமூன்று நன்மாரி வருஷித் தகைமெல்லாந்
தீதறவே வாழ்ந்தோங்கச் செய்வன்றரு மாளுமீன். 880

தமீமன்சாரிமாலை முற்றிற்று.

இ7:417
N17
68061

விளம்பரம்.

சொந்தத்தில் அச்சிட்ட அசல் சுத்தப்பதிப்பு புஸ்தகங்கள்.

தமீமுல் அன்சாரி ரலியல்லாஹு அன்ஹு கிஸ்ஸா.	0	4	0
சைதத்துப் படைப்போர்	0	5	0
கதிஜா நாயகி திருமணவாழ்த்து	0	4	0
(இதில் பாத்திமா நாயகி திருமணவாழ்த்தும், ஆசியா நாயகி, மரியம் நாயகி இவர்களின் திருமணக்கோல பதமும் அடங்கியிருக்கின்றது.)			
அஹ்காமுல் இஸ்லாம் ஹனபியா தமிழ் முதல்பாகம்.	0	5	0
ஷை. இரண்டாம் பாகம்	0	4	0
ஷை தமிழ் இரண்டு பாகமும் சேர்ந்தது ...	0	8	0
ஷை அரபுத் தமிழ் இரண்டுபாகமும் சேர்ந்தது.	1	0	0
அஹ்காமுல் இஸ்லாம் ஷாபியா தமிழ் ...	0	5	0
ஷை அரபுத் தமிழ்	0	10	0
யாசெய்யதி மாலை, நகுருல்லாமாலை, முனைசயதின் அந்தாதி மாலை, திபா[illegible] மாலை, ஈசலைகமணி மாலை ஆகியவைக ளடங்கிய தமிழ் பஞ்சரத்தின மாலை ...	0	5	0

(இதில் பதுரு மாலையும் அடங்கியிருக்கின்றது.)

இஸ்லாமியா புஸ்தகசாலை,

மூஹம்மதியா பிரஸ்,

48 மூர் தெருவு, முத்தியாலுப்பேட்டை, மதராஸ்.